

NOVA DOBA

Cena 25 din

sreda 7. avgusta 1991

št. 30 – leto XXV

JANŠA KRALJ SLOVENIJE

Janez Janša, minister za gospodarstvo

Janez Janša, minister za ekologijo

Janez Janša, minister za finance

Janez Janša, minister za pravosodje

Janez Janša, minister za delo

Janez Janša, minister za energiko

Janez Janša, minister za industrijo

Janez Janša, minister za trg

Janez Janša, minister za kmetijstvo

Janez Janša, minister za borce

Janez Janša, minister za zdravstvo

Janez Janša, minister za kulturo

KADIJEVIĆ KOT VAMPIR

KAKO SO BEŽALI NAŠI FANTJE

PREVARANT IN VOJAŠKI INSTRUKTOR V KNINU KAPETAN DRAGAN

SO KURDI NAPADLI SRBIJO?

POTROŠNIKI V POGOJIH REVŠČINE

Trgovsko podjetje d.o.o.
SIAL
Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel: (063) 38-011
tel.-fax: (063) 31-193

UGODNO
MOŠKA
GORSKA
KOLESA
7.500,00
Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

POLETNO BRANJE:

Princ Aleksander, Poljub za pet milijard,
Diana in Charles, Vodnik po kitajskih jedeh,
Bosanski lonec, Turistična patrolja, Muzika je
biznis, Akcijske prodaje šolskih potrebščin

Vroči smo tudi poleti

HUDIČARIJE

V čem je armadni trojanski konj

Umikanje Jugoslovanske armade, ki sama sebe imenuje »ljudska« iz Slovenije, kljub temu da traja že nekaj časa, še vedno buri duhove po Sloveniji in Jugoslaviji. Sicer pa spomnimo se, kako presenetljivo je deloval dogovor Drnovšek – Kadijević in kako presenetljivo je bilo veliko »razumevanje« za umik armade iz Slovenije s strani srbsko-črnogorske koalicije v predsedstvu Jugoslavije. Na drugi strani so bili presenečeni tudi Hrvatje, nakar so se spet presenetljivo izrekli proti temu umiku, če se umik ne bo raztegnil s Slovenije še na Hrvaško.

Posebno presenečenje je tudi naglica, s katero naj bi se jugoslovanska armada umaknila, in sicer v treh mesecih ali pa še hitreje.

Ob vseh teh presenečenjih bi postal vsak normalen človek sumničav, še zlasti pa bi njegovi sumi narasli, če bi vedel, da gre za orientalsko zvižanost, kakršna je vkompimirana v bistvo srbske (torej jugoslovanske) armade. Sicer pa je ta sumničavost še toliko bolj upravičena, saj je bilo nekajkrat moč slišati iz ust raznih armadnih veljakov, da naj bi šlo za začasn umik.

Zato bi se bilo nemara dobro spomniti na grško zgodovino, ko so stari Grki po desetletnem neuspešnem obleganju Troje nenadoma izginili, pred Trojo pa pustili velikega lesenega konja Trojancem v dar. Kljub svarilu svojega svečenika Laokonta, češ »Timeo Danaos et dona ferentes (Bojim se Danajcev, čeprav prinašajo darove)«, so srečni obleganci zveleli konja v mesto in celo porušili del vhodnih vrat. Ponoči pa so iz konja prišli grški bojevniki, odklenili mestna vrata in noter spustili grško vojsko, ki se je medtem vrnila pred mesto. Tako je padla Troja.

Tokrat Jugoslovanska armada ne pušča nobenega daru. Po prizadevnosti nekaterih starešin bi ti najraje še zidove vojašnice odpeljali s seboj. Ampak zdi se, da je že sam umik armade nekakšen Trojanski konj, oziroma da poteza, s katero se armada umika, prikriva pravi namen jugoslovanske oziroma srbske armade.

V vojaškem smislu umik armade ni toliko posledica vojaškega neuspeha, kolikor razsula, ki se je po porazu začel v armadi. Navzven so vojaške oblasti ta umik opravile, češ, da Slovenci JLA imenujejo okupatorsko armado, »JLA pa tega noče in nikoli ni bila.« In tako naj torej Slovenci svoje meje branimo sami. V bolj nevtralnih republikah, kot je Bosna, je slišati glasove, da tako JLA deluje proti-ustavno, saj po ustavi mora braniti meje SFRJ, ampak armada tu spet dobi podporo pravih strokovnjakov iz prestolnice, češ da je vse v najlepšem redu.

Ceprav so v armadi rekli, da bodo enote iz Slovenije umaknili v Srbijo in BiH, pa se ni treba bati, da na Hrvaškem armada ne bi zagotovila svoje ustavne vloge čuvarja jugoslovanskih meja. Tako bo namesto italijanske in avstrijske (ter nekaj madžarske) meje v Sloveniji zasedla slovensko-hrvaško mejo (kakšnih 550 km je je) s hrvaško strani, kar pomeni, da bo t. i. JLA praktično okupirala prav vso Hrvaško. Zvezna vojska je že danes »tampon« med četniki in Hrvati po vseh vzhodni hrvaški meji, od tromeje med Madžarsko, Hrvaško in Vojvodino, ob vojvodinski meji, pa ob bosanski meji do Hercegovine in naprej v Dalmacijo, do Črne gore.

Ce pa bo na vsem Hrvaškem JA, bodo šesljevski četniki in Martičevci specialci praktično imeli proste roke, saj dnevna poročila s Hrvaške kažejo, da JLA vse bolj odkrito sodeluje z uvoženimi teroristi iz Srbije.

Iz tega zornega kota se seveda umik JA iz Slovenije že zdi bolj smiseln. A vseeno menimo, da zgolj popolna okupacija Hrvaške ni zadnji cilj veliko-srbske politike. Ko bo namreč armada zaščitila hrbet četnikom, bodo ti v svojem »zmagoslavnem« pohodu pridri prav na slovenske meje, kajti že se slišijo razne napovedi, če bodo četniki »osvobodili« Sisak in Karlovac. Od Karlovca do slovenske meje pa je dvajset kilometrov. Ko bo torej vsa ta razvneti soldateska prihrumela do Gorjancev, le kdo s pametjo jugoslovanskih generalov bi ji branil, naj ne udari naprej »osvobodijo« slovensko ljudstvo nasilnikov, ki ga pehajo v bratomorne avanture«. Toda, ker se Slovenci v zadnjem času obnašajo vojaško dokaj nenavadno, bi bilo nemara treba pred tem malce pacificirati neposlušno Slovenijo, iz zraka seveda. Ker pa so jugoslovanski piloti večji domoljubi, kot pa natančni strokovnjaki, bi lahko ob takšnem bombardiranju zasuli svoje enote. In zato je treba iz Slovenije na hitro umakniti vso tehniko, premičnine, predvsem pa vojaške in starešine in seveda družine starešin. Potem se maščevanje lahko začne.

Seveda upamo, da smo preveč črnogledi in da do tega scenarija vseeno ne bo prišlo, vendar pa bi nenaden in pospešen umik oficirskih družin iz Slovenije indikativno pokazal, da je nekaj takega v zraku.

MED NAMI

Slepota

Če je »najbolj egoistična in brezobzirna od vseh dejavnosti, ki si jih je človeška civilizacija kdajkoli omislila, politika«, je njeno ogledalo gotovo novinarstvo, brez katerega ne bi bilo nje same. Iz naftalina potegnjeni gospod Marx, oziroma njegov bolj britten »večno prvi« Hegel, nam lahko to utemelji z enim od dialektičnih zakonov, ki se imenuje »enotnost in boj nasprotij«. In prav za to tukaj gre.

Med politiko in njeno medijsko prezentacijo morajo potekati nenehni boji, da se na trenutke celo zazdi, da so za stanje, ki že preveč časa vlada pri nas, krivi mediji in nihče drug. Politiki se izgovarjajo nanje in venomer ponavljajo priljubljeno sintagmo o medijski vojni, hkrati pa pozabljajo, kdo je to isto vojno sploh produciral. Tako ena kot druga stran verjetno potrebujeta takšno stanje, saj časopisi v državi »Danski« zvišujejo naklado in bolj ko so ekstremni, bolje se prodajajo. Državljeni se naslanjajo ob branju, gledanju in poslušanju vsakdanjih političnih kolobocij in sploh ne opazijo, da jih vodijo priučeni povprečneži raznih nazivov, ki so svoj razum zaustavili ob tisti ljudski »divide et impera« (deli in vladaj). V sproducirani paniki pa sploh ne vidijo,

da gre za star štos »panem et circenses« (kruha in iger), v katerem pa je najbolj slepo to, da je prva beseda iz latinskega pregovora že odpadla. Zaradi tega morajo biti igre toliko bolj krvave, nenasitne in primitivne.

Ko bi vprašali naše voditelje, kaj so delali pred leti, ko bi se dalo vsesplošni kaos, ki je vsaj enkrat pripeljal našo domovino na prve strani vseh svetovnih časnikov in vzpostavil občo evropsko paranojo pred nami, še ublažiti, bodo rekli, naj pustimo preteklost in ne pogrevamo starih stvari. Empirizem se na ljudskih telesih nikoli ni odražal kot koristen. Ima pa svojo moč nad množicami, katerim njihova vsakdanja vpreženost in medijsko bombardiranje napolnita glave, da za karkoli drugega več ni prostora.

V tem grmu pa tiči novinarska rasa. Zdi se nam, da je pomembnejše (namesto da živimo v državi s takim in takim imenom in se nenehno ukvarjamo s tegobami nesporazumov, ki jih naši vrli voditelji niso bili sposobni rešiti drugače), da obrnemo stran in razumemo tegobe ljudi, katerih stiska jim niti ne dovoljuje pomisliti, da so lačni, da živijo na robu življenjskega minimuma, da jim padajo tako osnovne življenjske kot človeško kulturne vrednote. Vse pa v interesu ne-vemo-kakšne države, ki baje odмира po besedah na začetku omenjenega teoretika. Upajmo, da namesto te upravne tvorbe ne bodo odmrli vsi človeški faktorji.

Pri tem pa vskoči novinarstvo, ki naj raje skrbi, da ljudi kakršnakoli država več ne bo ropala, kradla, goljufala in zavaljala, kot da se obnaša kot motiv na sliki, ko slepec vodnik vodi ostale slepce v prepad. Slepota še vedno ni človeška vrlina, ampak hiba.

SKROMNE CENE IN VRHUNSKI POČITEK Z ZABAVO

Umaški Istraturist

V turističnih naseljih in hotelih Istraturista v Umagu trenutno biva največ Slovencev, ki v teh časih ne želijo biti daleč od svoje države. Njim in ostalim turistom s Hrvaške, Avstrije, Nemčije in Italije v Istraturistu posvečajo veliko pozornosti, da ob skromnih cenah doživljajo zabavo in počitek.

Sprejela nas je direktorica prodaje Florinda Basanež:

»Istraturist, holding podjetje, na področju 47 kilometrov vzdolž morske obale in širše, na prostranih in lepo urejenih plažah, od Portoroža do Novigrada, v svojih turističnih naseljih, avtokampih in hotelih razpolaga z 12.500 ležišči, od tega je 7.000 ležišč v apartmajih, ostala so pa v hotelih. Razen tega imamo 6 lepo urejenih avtokampov, kjer je na razpolago 18.000 mest. Če temu dodamo tudi privatne aranžmaje, je jasno, o kakšnem turističnem gigantu je beseda. Istraturist razpolaga s petimi turističnimi kompleksi oziroma naselji – Punta (hoteli Adriatic, Sipar, Umag in Punta), Stella Maris, Katoro (hoteli Koral, Aurora in Istra), Savudrija (hoteli Istra in Savudrija), Kanegra in s hoteloma Kristal ob obali v Umagu in Buje v Bujah. V sestavi Istraturista je še šest prostranih in lepo urejenih avtokampov: Ladin gaj, Finida, Arena, Stella Maris, Savudrija in Kanegra. Lahko sprejememo 30 do 35.000 gostov, vendar je zaradi znane situacije v Jugoslaviji mnogo manj turistov. Trenutno biva pri nas okoli 14.000 gostov, od tega 90 od-

stotkov domačih, ostali pa so Italijani, Nemci in Avstrijci.«

V turističnih objektih je največ turistov iz Slovenije?

»To je res. Turisti iz sosednje Republike Slovenije so bili zmeraj naši dragi gostje predvsem v Kanegri, ki se nahaja pri Portorožu. To turistično naselje se nahaja v enem najlepših zalivov Istre. Dolga, prodnata plaža, skupaj s športnim centrom, predstavlja idealne predpogoje za aktiven družinski počitek. V tem naselju je tudi kamp, ki je razdeljen na dva dela, en del je za nudiste. Dosti gostov iz Slovenije se nahaja tudi v Savudriji, kjer razpolagamo s 60 apartmaji oziroma 250 ležišči, tu pa je tudi velik avtokamp. Tudi naše največje turistično naselje Katoro privlači goste iz Slovenije, ki v vse večjem številu obiskujejo

še TN Stella Maris oddaljen 3 kilometre od Umaga, ki skupaj s kompleksom vil Stella Maris in Amfora, ter z apartmaji in bungalovi popolnoma opremljenimi za 3 do 6 oseb, nudi ugoden počitek. Gostom v tem TN je na razpolago 20 tenis igrišč in Center – Court s 3500 sedeži, kot tudi bazeni z morsko vodo in vse ostalo kar je potrebno takšnemu naselju. V tem naselju je tudi najlepša plaža na Jadranu. Sicer so vsa naša turistična naselja zelo urejena. Treba je priti, videti in se vrniti zadovoljen. Mi to garantiramo.«

Tujih gostov je zelo malo?

»Imamo jih nekaj, toda na žalost zelo malo. Prišli so tisti, ki se niso dali prestrašiti. Niso naredili napake in sedaj uživajo. Verjamemo, da jih bo sedaj v avgustu malo več.«

Recite nekaj o cenah v turističnih objektih »Istraturista«?

»Cene so zelo dostopne. Nismo sprejeli, kot v vsaki turistični sezoni, 1800 honorarcev, od sedaj zaposlenih delavcev v Istraturistu pa jih je večina odšla v proizvodnjo, tako da je režija zmanjšana na minimum. To pomeni, da smo zmanjšali na nek način tudi stroške. Naši gostje lahko preživijo počitnice do 7. septembra tudi v hotelih, kjer bodo v boljših plačali 500 din za poln penzion, v hotelih B kategorije in depandansah pa za poln penzion 400 dinarjev.

Apartmaji za 4–5 oseb dnevno stanejo od 585 do 780 dinarjev. To so cene iz junija znižane za 50 odstotkov. Sedanje cene se bodo od 7. septembra zmanjšale še za 40 odstotkov.

TURISTIČNA PATRULJA

KOŽELJ ANDREJ
TERMOINSTALACIJE
Kolodvorska 8
ŠENTJUR PRI CELJU

KOB

TEL.: 063/741-056
– IZDELAVA PEČI ZA CENTRALNO KURJAVO
– BOJLERJI
– CISTERNE
– DIMNI PODALJŠKI IN KOLENA
– RAZTEZNE POSODE

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnshek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), Lucas (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Černetič, Nives Seničar, Ines Paradižnik, Sarita Črnac, Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Suzana Rober (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. 311. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Ziro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

IKOVIN
TRADE

Zunanja trgovina
Mariborska 7, Celje
telefon: 063 25-721, 38-411
telefax: 063 63-657
teleX: 36822

Partner znanja in zaupanja

NOVINAR PETER VIDER IZ
SKANDINAVSKEGA ZORNEGA KOTA

Zrel narod z veliko energije

Peter Vider je rojen Celjan, čeprav ga tam in v Sloveniji sploh že dolgo ni več – okroglih trideset let. Vitalni možak, ki je Abrahama pustil že za seboj, je eden iz armade tujih novinarjev, ki so po izbruhu vojne prihiteli v Slovenijo. In ker je sam Slovenec, – došudiral je na likovni akademiji v Ljubljani, je svoje bivanje pri nas podaljšal za nekaj tednov.

»Pri Aftonpostenu v Oslu, ki je s tristo tisoč izvodov največji norveški dnevnik, nikoli nisem pisal političnih sestavkov. Ko je prišlo do vojne v Sloveniji, pa sem kot Slovenec čutil, da moram domov. Uredniku zunanje politike sem ponudil, da bi pomagal našemu dopisniku na Dunaju, ki pokriva tudi Balkan...«

... in že si dobil potni nalog?

»Sploh ne. V uredništvu smo celo uro razpravljali, ali naj grem in kako naj grem. Nikar si ne domišljajmo, da smo bili središče sveta, čeprav je bila medijska pozornost do Slovenije v vojnih dneh res izredna. Rekli so tako: dobro, v Sloveniji je res vojna, ampak krvave stvari se dogajajo tudi v Južni Afriki, v Indiji, v Kolumbiji, v Sovjetski zvezi itd. Nekam je treba iti, ni pa nujno, da v Slovenijo. Za vse ni denarja. Potem so mi le dali žegen in sem odpotoval.«

S svojim letalom, če se ne motim?

»Natanko tako, čeprav na svoje stroške. Sem strasten letalec, zato sem se dokopal do lastnega aeroplana. To je štiri-sedežni piper. Z zlojživimi kolesi in opremo za letenje tudi v najslabših vremenskih pogojih.«

In kako dolgo si potoval do Slovenije?

»Živim v Stockholmu, kjer sem večino delal za ugledni Dagens Nyheter, dokler me Aftonposten preprosto ni kupil, kot kakšnega nogometaša. Ampak od Stockholma se nočem ločiti in tudi to je razlog, da sem si omlislal lastno letalo. V Oslu, v službo, pač letim namesto da bi se vozil z avtom ali vlakom. V Slovenijo sem nekajkrat že letel, pravzaprav v Maribor, kjer imam najboljšo prijateljico. Od Stockholma do

Maribora potrebujem sedem ur in to z vmesnim pristankom zaradi tankanja. Letim čez Prago. Tokrat sem moral pristati na graškem Thalerhofu, ker so bila naša letališča zaprta.«

Kako si doživel vojno v domovini?

»Slovenci smo se izkazali za povsem zrel narod z velikansko energijo. Mislim, da nam je pot v boljše čase na stečaj odpeljal. Ne želim pa, da bi ponavljali krute napake Zahoda, to totalno komercializacijo, tehnologizacijo, kompjuterizacijo življenja. Slovenija je pravzaprav tako že dolgo v Evropi, vendar se mi zdi, da je uspela ohraniti svojo dušo, ki pa jo je mogoče zelo hitro izgubiti. Ne bi hotel videti, da vladajo med ljudmi, zlasti med starši in otroki, tako hladni, odtujeni odnosi kot denimo v Skandinaviji. Točneje, na Švedskem, zakaj, za Norvežane sodim, da so po načinu razmišljanja in temperamentu blizu Slovencem.«

Pa po kulturi?

»Rekel bi, da je kultura v Sloveniji na desetkrat višji ravni kot v Skandinaviji. No, malo pretiravam, ampak mislim resno. Ne govorim o standardu, marveč o potrošnji kulturnih dobrin, o obči razgledanosti. Mislim, da bi slovenska država morala z vsemi silami podpirati doseženo kulturno raven in jo še dvigati. Govorim predvsem o podpori knjižnim založbam in podobno.«

Dejal si, da je na Švedskem in Norveškem subvencioniranje tiska normalna stvar.

»Država podpira sleherni časopis razen največjih, ki se morajo na trgu znajti sami. Subvencija priteka tako dolgo, dokler naklada ne pade pod dogovorjeno raven. Država to počne iz dveh razlogov: da pride časopis takorekoč do slehernega državljanca, pa da državljanu v posredni obliki dopove, kar mu pač želi dopovedati.«

nega državljanca, pa da državljanu v posredni obliki dopove, kar mu pač želi dopovedati.«

Ali to ne pomeni, da je subvencioniran tisk tudi režimski, odvisen tisk?

»Nikakor ne, subvencija na vsebino nima nobenega vpliva. Edino merilo zanje je načrtovana naklada. Gre za nekakšen avtomatizem.«

Kaj praviš o tisku v Sloveniji?

»Prav v teh tednih sem si te reči podrobneje ogledal. Mislim, da so časopisi, vsaj večina, premalo vsebinsko oziroma konceptualno prečiščeni, vse preveč je sračjih gnezd. Opažam precej novega tiska, med katerim pa je veliko diletantizma. Zdi se mi, da tudi v Sloveniji podlegate bolezni Zahoda, kjer mislijo, da lahko časopis že skoraj v celoti naredijo računalniki. Kakšna zmota! Časopis so delali, delajo in bodo vedno delali ljudje. Bolje je, da ga pišejo na roko kot pa da ga tehničirajo na račun dobro pisčočih, novinarjev. Časnikarstvo je dandanes visok profesionalizem in kdor misli, da bo tedaj, ko kupi računalnike in organizira prodajo, že tudi proizvajal dober in uspešen časopis, se krepko moti. Tak je zanesljivo obsojen na propad.«

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV
IN AVTOMEHANIČEV
CELJE, Slomškova trg 1/I,
telefon: 24-399, 25-709,
žiro račun:
LB CELJE 50700-678-45522

UGODNOSTI BODOČIM VOZNIKOM
PRI AVTO ŠOLI ZŠAM CELJE
V ČASU POČITNIC
– Kandidati, ki so pričeli voziti 1.
7. 1991 imajo 3 brezplačne moto ure.

– Člani ZŠAM Celje in študente imajo dodatno 1 moto uro
– Vsem kandidatom, ki obiskujejo tečaj CPP jim ga nudimo
– Nudimo obročno odplačevanje storitev avto šole brez obvestila
– Nudimo še ostale usluge: prijave na zdravniške preglede, prijave na teoretični in praktični del izpita, testiranje, strokovna pomoč in druge ugodnosti.

PRIPOROČA SE AVTO ŠOLA
ZŠAM CELJE!
IZOBRAŽUJEMO VOZNIKE MO-
TORNIH VOZIL TEORETIČNEGA
IN PRAKTIČNEGA DELA VSEH
KATEGORIJ:
A, B, C, D, E, F,
NUDIMO USLUGE: – VLEČNA
SLUŽBA NON-STOP, RENT A
CAR NON-STOP

ODHAJANJE KOT KURJA ČREVA

Vojska zavlačuje

V Sloveniji JA ne pristaja na način izmenjave opreme, orožja in streliva med enotami armade in Teritorialne obrambe, noče pa prevzemati niti svojih količin. Razmere niso povsod enake, na splošno pa velja, da je načeloma vse dogovorjeno; težave se začnejo pri podrobnostih. Vojski odhod zavlačujejo, ne ve pa se, ali gre za samovoljo posameznih poveljnikov JA, ki se ne strinjajo z umikom armade iz Slovenije, ali pa je posredi kakšno skrivno navodilo iz beograjskega ali zagrebškega vojaškega vrha.

Zavlačevanje velja tudi za

celjsko območje, kjer so z izmenjavo in vračanjem sredstev vojske in teritorialne obrambe začeli prejšnji ponedeljek. Pri padniki TO so v celjsko vojašnico pripeljali štiri tovornjake minsko eksplozivnih sredstev in granat, ki so v lasti Jugoslovanske armade, naslednji dan pa še tri tovornjake vojaške opreme. Pri tem je tudi ostalo, ker vojska svoje opreme ni hotela več prevzemati na takšen način. Prejšnji torek so tudi pripadniki TO odpeljali del svojih sredstev iz skladišča na Bukovžlaku – šlo je za dva tovornjaka opreme Civilne zaš-

čite, sredstev zvez, učnih sredstev in intendantske opreme – načrtovanega odvzema orožja pa ni bilo, ker vojska tega ni dovolila. Oprema TO naj bi bila kljub temu odpeljana iz skladišča v Bukovžlaku do konca tedna, saj pričakujejo, da bodo pogajanja vendarle uspešna. Zoran Justin, vodja odseka za obrambne priprave in namestnik sekretarja za ljudsko obrambo celjske občine je tudi povedal, da vojska izvaja prevzem zelo previdno in v vojaški objekt spušča samo po eno vozilo, od prisotnih ljudi pa skuša izveči vsakršne informacije.

NEDELJSKA EKSPLOZIJA

Petrol v zraku

Ko je v nedeljo skoraj celoten desni breg Maribora iz nedeljskega počitka zdrnil močan pok, so občani po že uveljavljeni navadi v vojnih časih pridrli iz hiš in spraševali, kaj se dogaja. Zatrese so se namreč zgradbe in avtomobili več kot kilometer naokoli. Jasno, da ni šlo za potres, saj ga v tem vojnem času nihče ne bi jemal resno, ampak za razstrelitev bencinske črpalke na Tržaški cesti. Čeprav so bile prve informacije po dogodku, ki se je pripetil ob 20.35, nikakršne, se je že takoj na samem kraju dogodka videlo, da ni šlo za kakšno naključno eksplozijo.

Črpalka je bila popolnoma demolirana, njeni deli pa so ležali po več deset metrov razsuti naokrog. Ni bilo videti razlitnega goriva ali česar koli drugega, kar bi lahko bilo vnetljivo in takoj je postalo jasno, da je šlo za podtaknjeno eksplozivno sredstvo, kot se je glasila tudi prva uradna informacija. Kdo bi naj to storil, se še ne ve, policaji, ki so bili na kraju dogodka pa so samo izjavljali, »poglejte in vse vam bo jasno,« več pa niso hoteli povedati.

Na srečo je ostalo samo pri materialni škodi, saj je ta črpalka ob nedeljah zaprta in tudi nobeden mimovozeč ni dobil kakšne porcije. Lahko pa se vseeno spomnimo na obljube določenih krogov v našem skupnem peklu, ki so napovedovali takšne akcije za prihodnje obdobje in jih bo očitno še več. Zaenkrat ostaja le pri materialni škodi, ki znaša 2,5 milijona dinarjev, za vnaprej pa upajmo, da ne bo hujšega.

Izšla je dokumentarna knjiga

VOJNA V SLOVENIJI

OD NAPADOV NA JLA DO ZMAGE NAD JA

■ Kronološki pregled dogajanj od procesa JBTZ do umika Jugoslovanske armade
■ 70 fotografij iz obdobja 1988–1991
■ Originalni in prvič objavljeni dokumenti:

- Noč dolgih nožev (fotokopija članka iz zaplenjene številke Mladine leta 1988)
- Operacija Bedem
- Načrt o zaprtju mejnih prehodov in še več

Prednaročniška cena: 350,00 din (do 7. avgusta)
Cena v redni prodaji: 490,00 din

Naročila sprejema: Mednarodno tiskovno središče
Ljubljana, Poljanska 31, 61000 Ljubljana: telefon 061/
315-082, 324-964, 301-248; fax 061/325-279

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Izjava Socialdemokratske stranke Slovenije

Socialdemokratska stranka Slovenije z veliko zaskrbljenostjo spremlja dogajanje v kriznih območjih sosednje države Republike Hrvaške. Z osuplostjo ugotavlja, da ta dogajanja, v katerih aktivno sodelujeta Jugoslovanska armada in Republika Srbija, dobivajo razsežnosti, za katere so v evropskem prostoru menili, da so presežene.

Požiganje vasi, izganjanje prebivalstva iz njihovih domov, z namenom, ustvariti enonacionalna območja, strahovanje in celo poboji civilnih oseb samo zato, ker so druge narodnosti, pomenijo ravnanja, ki nosijo znake genocida.

Takšna ravnanja so po naši oceni plod kontinuiranega kršenja človekovih pravic, ki v nekaj letnem trajanju prehaja s kosovskega ozemlja na druga območja bivše Jugoslavije in eskalira brezobzirno medijsko indoktrinacijo in podporo v svojo najhujšo obliko, s tendenco prisvajanja tujega ozemlja.

Skraini čas je, da se takšno ravnanje zaustavi. Evropsko javnost pozivamo, da zastavi ves svoj vpliv, in če ni drugače, uporabi ustrezna sredstva; da se plamen, ki je zaneten na ozemlju Republike Hrvaške in je usmerjen tudi proti tamkajšnji demokratično izvoljeni oblasti, takoj ugasne.

ERIK MODIC,
Predsedstvo SDSS, glavni tajnik

Aero ob premoženje v Beogradu

V začetku julija so delavci Aerovega skladišča v Beogradu ustanovili novo podjetje in brezpravno zaplenili Aerovo premoženje.

Podjetje Aero Celje je že leta 1968 kupilo na Konjarniku v Beogradu skladišni center s tristo-timi kvadratnimi metri pisarniških prostorov in skladiščno površino s 4000 kvadratnimi metri. Skladišče je dvoetažno, ima dobro infrastrukturo in je obdan še s precejšnjim zemljiščem.

Podjetje Aero Celje je vsa leta uporabljalo objekt kot prodajno skladišče in kot točko za distribucijo blaga na področju Srbije in Makedonije. Skladiščno transportni center v Beogradu je bil organizacijski del skladiščno transportne službe Aera. Pretok blaga je bil z manjšimi nihanji vsa leta dober, vse do prvih srbskih blokad pred dvema letoma.

Konec preteklega leta in v letošnjem letu je zaradi znanih dogodkov (blokada, plačilna nedisciplin) začel promet v objektu intenzivno padati.

Aero je zaradi svojih interesov želel obdržati distribucijski center v Beogradu in tudi želel normalizirati promet v tej regiji. Zato je spomladi pristopil k ustanovitvi skupnega podjetja s podjetjem Plavljanka Beograd. Pogovori so bili uspešni in tako so podpisali prodajno pogodbo, ki pa žal ni bila realizirana, ker kupec ni nakazal denarja.

10. julija 1991 so delavci skladišča in regionalni trgovski zastopniki sklicali zbor delavcev in sklenili, da bodo registrirali podjetje Aerograf Beograd. Sodišče je brez delitvene bilance in dokazov o lastništvu podjetja (ocenjena vrednost 4 milijonov nemških mark) in zalog (približno sedem milijonov dinarjev) registracijo tudi izvedlo.

Podjetje Aero Celje je na skupnem sestanku z delavci skladišča v Beogradu (24. julija 1991) predlagalo ustanovitev skupnega podjetja. Aero bi bil večinski

lastnik z 90 odstotki kapitala, preostali delež pa bi imeli delavci skladišča. Takšen predlog pa so delavci skladišča v Beogradu nekaj dni kasneje zavrnili.

Podjetje Aero Celje se bo pritožilo na pristojnem sodišču v Beogradu, saj gre za očitno neupravičeno zaplenitev premoženja. Za ugodno razrešitev spora pa ni veliko upanja, saj bodo »argumenti« dnevnice politike močnejši od pravosodnih načel.

Kako so organizirani odhodi staršev po slovenske vojake

1. Po podatkih Ministrstva za ljudsko obrambo in slovenskih odborov staršev vojakov je bilo v pol meseca po sprejemu odločitev jugoslovanskega predsedstva o odpustu slovenskih vojakov redno odpuščeno šele približno 60 fantov iz Republike Slovenije, skoraj enako število fantov pa je v istem času zaključilo svoje služenje v enotah JA s pobegom ali kako drugače izpeljanim izostankom. Danes je tako v vojašnicah JA še okoli 2000 slovenskih fantov.

2. Po nepotrebnem in nerazumnem obotavljanju naj bi se v pričetku prihodnjega tedna le vrnila večina septembrskih rekrutov iz Slovenije, po številu več kot 1000. Za nekaj večjih vojašnic so starši priskrbeli organiziran prevoz na povratku.

Vojake iz Belega Manastira in Osijeka gre iskat avtobus in nekaj staršev, ki bodo krenili na pot v ponedeljek, 5. avgusta ob 3. uri zjutraj, iz garaže

Kompas-Hertza v Ljubljani, Celovška cesta 206. Avtobus se bo vračal iz Belega Manastira istega dne ob 12. uri. Ker bo vozil preko Madžarske, so za starše in vojake potrebni veljavni potni listi. Skupino vodi g. Jensterle, telefon 064/82-564.

Vojake iz Vinkovcev gre iskat avtobus in starši v torek 6. avgusta, ob 5. uri zjutraj, s ploščadi pri stari lokomotivi na ljubljanski železniški postaji; zbor je četrt ur prej na istem mestu. Prijave zbira g. Juvan, telefon 061/559-033, v ponedeljek dopoldne pa 313-368.

Slovenski vojaki bodo iz Knina domov odpotovali v sredo, 7. avgusta, ob 12. uri izpred tamkajšnjega Doma JNA in sicer v vojaškem spremstvu. Potovanje organizira g. Leskovšek, telefon 061/482-451, dopoldne pa 372-405.

V vseh avtobusih bi bilo nekaj prostora tudi za morebitne vračajoče se vojake iz bližnjih mest, če bi se skupinam lahko pravočasno priključili ali jih pričakali ob poti.

3. Slovenski starši vojakov ponovno pozivajo Predsedstvo Republike Slovenije, da v dogovoru s Predsedstvom SFRJ najde ustrezno rešitev za pravno varnost in prenehanje pregonov s strani vojaških pravosodnih organov za vse dosedanje prebežnike iz enot jugoslovanske armade. Pravna in dejanska varnost naj bi v zvezi s sklepi o odpustu slovenskih vojakov z dne 18. julija 1991 veljala tudi na področju vseh ostalih republik. K tej varnosti sodi tudi vrnitev v vojašnicah puščenih osebnih dokumentov in lastnine.

4. Odbor staršev iz Ljubljane je slovensko politično vodstvo danes s svojo šesto obširno pisno informacijo seznanil z neizpolnjevanjem postopka odpusta slovenskih vojakov v večjem številu vojašnic, posebej še v oddaljenejših krajih.

Odbor staršev za varstvo in vrnitev vojakov Ljubljana

gorenje NARAVNO ZDRAVILIŠČE

Terme Topolšica

nudijo:

MIR, SPROSTITEV IN POČITEK
MED VRŠACI KARAVANK IN
SAVINJSKIH ALP

CENE POČITNIC:

AVGUST		
7 dni	10 dni	14 dni
4.050	5.420	7.110

UPOKOJENCI

AVGUST		
7 dni	10 dni	14 dni
3.570	4.790	6.280

V CENO JE VŠTETO:

- ▷ 7, 10 ali 14 polnih penzionov v 1/2 sobi v hotelu VESNA
- ▷ neomejena uporaba termalnega bazena in solne
- ▷ vsak dan (razen nedelje) telovadba v bazenu in telovadnici
- ▷ zabavne prireditve, celodnevna animacija in rekreacija pod strokovnim vodstvom
- ▷ plesni večeri, kulturne prireditve, izleti in še in še...

INFORMACIJE HOTEL VESNA, Topolšica 77
in tel. 063/891-120/113/114

REZERVACIJE tlx: 33 606

MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA — 3 OBROKI

BREDA KUTIN, PREDSEDNICA ZVEZE POTROŠNIKOV SLOVENIJE

Potrošniška Slovenija v pogojih revščine

Povprečen Slovenec je potrošnik. Povprečen Slovenec je hkrati tudi davkoplačevalec. Oba, slovenski potrošnik in slovenski davkoplačevalec pa sta neosveščena, ker ju nihče ni pravilno vzgajal. Tako ostaja povprečni Slovenec večinoma opeharjen, naplahtan in predvsem praznih žepov in denarnic. Medtem ko nam še zmeraj ni jasno, kako si naj izračunamo vse institucionalizirane, formalne in ilegalne takse, davke in dajatve, pa lahko vsaj kot potrošnik nekaj storimo za svoj blagor. Potrošnikov interes, dolga desetletja neupoštevan in omalovaževan, dobiva svojo veljavo. Predvsem skozi Slovensko zvezo potrošnikov, organizirano lanskega avgusta. Ob njeni prvi obletnici je Slovenija že postala dopisna članica Svetovne organizacije Zvez potrošnikov z največjimi možnostmi, da že septembra postane njen polnopravni član. Svetovni kongres Zvez potrošnikov je potekal prejšnji mesec v Hong Kongu. Predsednica Slovenske zveze potrošnikov Breda Kutin je bila tam. Razlog več, da smo jo poprosili za intervju.

Kaj vse se je pravzaprav dogajalo v Hong Kongu?

Kutin: Na trinajstem kongresu potrošniških zvez smo razpravljali o treh poglavitnih stvareh: varstvu potrošnikov v vzhodni in srednji Evropi, o potrošništvu v pogojih revščine in o tistemu, ki je v veliki svobodni trgovini. Seveda na takih kongresih teče beseda predvsem o globalnih sferah; tako je letos prihajalo do izrazitega povezovanja z ekologijo (t. i. zeleno potrošništvo), veliko polemik pa se je dotikalo zaprtega trga (protekcijonizem na strani EGS, GATT in drugih regionalnih ekonomskih institucij), ki je v velikem nasprotju z regulativo, ki trgovanje sprošča (omogoča svoboden pretok dela in kapitala). Naš »guru«, Američan Ralph Nider (spomnimo se ga po znameniti akciji, ko je iz prodaje »vrge« 2.000.000 avtomobilov, ker so bili nevarno proizvedeni za kupca), pa je poudaril tudi pomen informacij oziroma samega vzgajanja in informiranja potrošnikov; in pa nujnost, da so potrošniki (kot del civilne družbe, op. avt.) karseda dobro zastopani v organih oblasti (delovna telesa v zakonodaji, upravi, vladi). Tukaj gre tudi za novo politiko zaposlovanja visokokvalificiranih kadrov (pravnikov, ekonomistov) kot potrošnikov. Tako bi dejansko imeli potrošniki možnost zahtevati kvalitetno blago v trgovinah, korektno gostinske in turistične usluge, nižje davke oziroma dajatve in podobno.

In kam bi vi uvrstili Slovenijo – v cono potrošniških družb v pogojih svobodnega trga, ali v tisto drugo, potrošniško družbo v pogojih revščine?

Kutin: Slovenija ima nek poseben status. Četudi nimamo posebej vzpostavljenih mehanizmov varstva potrošnikov, je moč zaslediti precej elementov, ki zaščito potrošnika dejansko nudijo. Poglejte, potrošniško gibanje je hkrati tudi socialno gibanje; in že skozi naš politični sistem je bilo posamezniku danih veliko socialnih ugodnosti – v zdravstvu,

šolstvu, pokojninskem zavarovanju. Resda ni bilo zakonskih predpisov o npr. servisnih storitvah, standardu proizvodov; te elemente vzpostavlja naša Zveza potrošnikov. Slovenci smo šibki na področjih vzgoje in informiranja potrošnikov, pri uveljavljanju reklamacij – tudi zato, ker sami pristajamo na slabo kakovost blaga in storitev. Do zdaj je bilo delo in ustvarjanje podrejeno kolektivu – in Slovenci še enostavno nimamo zavesti, da se moramo zase pobrigati sami, kot posamezniki. Enakost ni več vršina – enakost je v bistvu pristajanje na povprečnost ali podpovprečnost. Slovenski potrošnik pa mora kljub padanju kupne moči zahtevati dobro, kakovostno blago. Mogoče še bolj zato, ker to blago dejansko pošteno plača.

Vzemiva, da sem zahteven kupec, pa nisem zadovoljen niti s postrežbo niti s kvaliteto blaga, ki ga kupujem v lokalni trgovini. Kaj mi poleg tega, da neprestano godrnjam ali pa odidem do druge trgovine, še preostane? Zakaj pravzaprav izpadem zoprni, če želim tisto blago, ki mi ustreza in ga pošteno plačam, pa ga v trgovini enostavno ne dobavljajo?

Kutin: Na žalost pri nas človek izpade zoprni tisti trenutek, ko se pritoži, in ne glede na to, ali ima prav ali ne. Glede uveljavitve vaših pravic pa je odvisno, za kaj gre. Če gre za konkretno hibo (npr. nesnaga), potem bi morala svoje delo opraviti ustrezna inšpekcijska služba – tudi pri problemih v zvezi z roki trajanja izdelkov, garancijami, idr. – a določene spremembe so nujne tudi v organizaciji tovrstnih služb. Kar pa se tiče postrežbe, raznovrstnih izdelkov, cen in podobnega – tu pa ste prepuščeni lastni iznajdljivosti. Slovenija ima to srečo, da postaja konkurenčna. V pogojih revščine (padanja kupne moči) pa bodo slabe, drage, nezaložene in kadrovske slabše trgovine postopoma izločene iz »prometa«. V pogojih svobodne konkurence preživi najboljše. Potrošnik pa mora biti kar najboljše informiran, kje in kaj kupovati, po kakšni ceni. Potrošnik mora biti seznanjen, kje so trgovci prijazni in ustrežljivi, katera turistična agencija je najbolj lojalna (in najmanj grabežljiva, op. avtorja), kateri mesar ima sveže meso, kateri obrtnik je najcenejši, a kakovosten in hiter, in drugo. Ustrezna rešitev za slovenskega potrošnika je temeljita osveščenost. Zveza potrošnikov deluje na področju objektivnega informiranja. Slovenija prihaja v obdobje borbe za kupca in ne borbe za trgovca in proizvajalce. Naša zveza pa se obenem

loteva akcij preverjanja trgovin, storitev, uslug... Področje delovanja Zveze potrošnikov je izjemno široko. Potrebujemo vpliv in moč, da bomo dejansko postavljali zahteve v prid slovenskemu kupcu, gostu, turistu, in da bomo te zahteve tudi uresničevali skozi vladne in nevladne institucije.

Kako se Zveza potrošnikov financira? Vam kdo pomaga – vas podpira država ali kakšna vladna institucija?

Kutin: Zaenkrat ne, se pa borimo za finančno podporo. Do zdaj smo se financirali izključno iz članarine – ta je 600 din letno, za kar nudimo posebne ugodnosti (brezplačna revija VIP, ki je namenjena izključno potrošnikom, določene ugodnosti pri uveljavljanju pritožb in reklamacij), op. avtorja – in moram priznati, da je finančna stiska naša osnovna zavora pri delu.

Kakšne pa so te ugodnosti, ki jih nudite svojim članom?

Kutin: S septembrom odpiramo odvetniško pisarno v Ljubljani, ki bo namenjena varstvu potrošniških pravic. Istočasno bomo odprli filiali v Mariboru in Celju, ker se mora slovenski potrošnik povezovali – to omogoči pretok informacij v največji meri.

Poleg vzgoje in informiranja potrošnikov – se lahko okžite še s kakšnim uspehom, ki ste ga, če lahko tako rečemo, izbojevali?

Kutin: Trenutno tečejo pogajanja z Ljubljansko banko, da bi obrestne mere kreditov zmanjšala. Že prej smo dosegli, da so obrestno mero znižali z 14 na 9 odstotkov, ampak še to je preveč. Podobno se borimo, da bi kupecem družbenih stanovanj pomagali na kar najlažji način odplačati dolg. Še bolj nas bolijo vse dosedanje in napovedane obdavčitve. Teh je absolutno preveč, poleg tega so previsoke za povprečen slovenski žep. Slovenski potrošnik ima pravico do dostojnega življenja in Zveza potrošnikov mu to želi tudi omogočiti.

Naša gostja je odbrzela po opravih. Tu pritožba, tam posvetovanje, treba je urediti vse potrebno v zvezi z distribucijo VIP-a (revija za vzgojo in izobraževanje potrošnikov, op. avtorja). Sam pa sem na kratko polistal po njihovi reviji. V njej lahko najdete skoraj vse: kako pobirajo svoj davek (tudi neupravičeno) turistične agencije in kako se temu izogniti, katera barvila v hrani so dovoljena, kam z odpadki, testirali so zanesljivost delovanja gospodinjskih aparatov in videorekorderjev. V reviji je moč najti kvalitetno ponudbo za tanek žep, analizirali pa so kreditno politiko, ki je, verjeli ali ne, prej kraja kot ugodnost. Ne želim delati propagande, vsaj nameram ne, ampak VIP je bilten, ki resnično vzgaja in informira potrošnika, in prav za vsako priložnost: pri mesarju ali avtomehaniku, v restavraciji in hotelu, na potovanju ali v trgovski hiši.

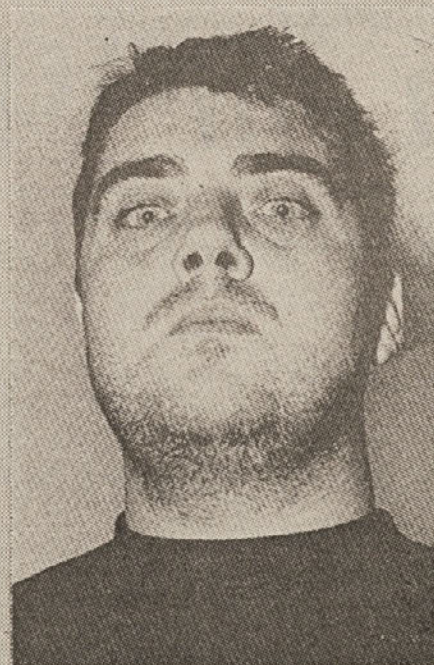
Mogoče pa se Slovencem – potrošnikom obetajo lepši časi...?

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

Pozdravljeni,
gospod Koritnik, sem osemnajstletno dekle z velikim problemom. Zaljubila sem se v fanta moje najboljši prijateljice. Zgodilo se je na njenem rojstnem dnevu. Njen fant ni iz našega mesta in do takrat sem ga poznala le iz pripovedovanja moje prijateljice. Res je bil takšen, kot mi je govorila, lep in duhovit ter zelo pameten. Na tej zabavi je ves čas pripovedoval šale in vsi smo se zabavali ob njih. Kasneje sva tudi plesala en miren ples, vendar brez kakšnega stiskanja ali česa podobnega. Ne on ne moja prijateljica niti ne slutita, kaj se je zgodilo v meni. Ves čas mislim le še na njega. Ona je opazila, da nekaj ni kot ponavadi, a sem se ji zlagala, da sem zaljubljena v nekega fanta iz našega bloka. Zdaj ne vem, ali naj dobim ljubljeno osebo, ali pa naj obdržim prijateljico. Iz vse te zmešnjave ne vidim izhoda. Kaj naj storim?

KATJA

Draga Katja,
življenje je polno usodnih zmot in nepopravljivih zablod. To dejstvo boš morda spoznala šele čez nekaj let, do takrat verjemi meni. Tvoja usodna zmot je v tem, ker misliš, da boš tega fanta dobila kar tako. Deklič moj, saj sploh ne veš, če si mu všeč. Plesal je s tabo, to že, toda kaj če bi te rad le polodral in nato zavrgel kot star olagumi. Lahko se ti zgodi, da boš izgubila vse: prijateljico, ljubezen in nedolžnost. Kar se slednjega tiče, mislim da že dolgo nimaš več tega problema, toda kaj veš...

Moj nasvet je takšen: za vsako stvar obstaja kakšno zdravilo in tudi tvoj problem ni nobena izjema. Pomagaš si lahko z ljubezenskim napitkom. Ko boste naslednjič imeli kakšno žurko, pripravi pijačo po naslednjem receptu: dva decilitra vodke, deciliter viskija, pol steklenice penečega vina, malo pomarančnega soka in košček limone. In zdaj k najvažnejšemu delu recepta. Napitka ne boš spila ne ti, ne tvoja nesmrtna ljubezen, ampak tvoja prijateljica. Ko se bo nabruhalo, bo zaspala kot ubita. Z njenim fantom jo bosta dala spat, nato pa bosta odšla v drugo sobo, kjer se bosta nekaj časa pogovarjala o njej, nato še malo o smislu življenja, nakar te bo verjetno naskočil, če ne bo, pa daj ti njega. Naslednji dan bosta verjetno imela malce moralnega mačka, toda ne skrbi, hitro bo prešlo. Te stvari so stare kot svet in človeška vrsta se je že dodobra naučila boriti proti njim. Tvoja prijateljica ne bo verjetno nikdar pozabila, da ji je najboljša prijateljica Katja prevzela fanta, toda naj te potolažim. Po statističnih podatkih počne podobne stvari vsaj 90 odstotkov človeške populacije. Ne bodi vendar prav ti nekašna moralistična izjema!

– domača in tuja kmetijska mehanizacija – živilska industrija – hlevska oprema
agrokemija – blago za široko potrošnjo – avtomobili – STROKOVNA
PREDAVANJA IN POSVETOVANJA – RAZSTAVA VSEH VRST
ŽIVINE – 24. 8. – prodaja žrebič
18. 8. ob 16. uri – VELIKE KONJSKE DIRKE –
»PRVI SLOVENSKI KASAŠKI DERBI«
25. 8. ob 10. uri
PARADA KMEČKIH OBIČAJEV
– vsak večer zabava
– prodaja – sejamski
popusti

KMETIJSKI SEJEM
29. MEDNARODNI KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM
17. – 25. 8. 91
GORNJA RADGONA

**SPLOŠNO
IN AVTOTAPETNIŠTVO
– ŠTORM**

Prušnikova 27, VOJNIK (cesta proti šoli)

VRŠIMO:

VSE VRSTE AVTOTAPETNIŠKIH DEL
• izdelovanje AVTO-PREVLEK po naročilu za vse tipe motornih vozil
• KRPNJE STARIH IN IZDELOVANJE NOVIH AVTO-CERAD
• POPRAVILA KAMP OPREME (baldahini, ležalniki)
• IZDELOVANJE CERAD ZA RAZNE KONSTRUKCIJE

VSE VRSTE POHIŠTVENO-TAPETNIŠKIH DEL
• blazinjenje vseh vrst pohištva, vključno stilno pohištvo,
• tapiciranje vrat.

IZVAJAMO:
– TAPETNIŠKE ADAPTACIJE V LOKALIH
– DELA NA TERENU
– NUJNA DELA OPRAVIMO ČEZ NOČ
Vse informacije dobite po telefonu (063) 34-487 od 18. ure dalje!

DEMOS JE ŠEL NA
DOPUST

Leni poslanci

Poleg številnih Slovencev, ki skušajo ujeti nekoliko grenak dopust na prenatrpanih slovenskih plažah s cvetočim morjem ali pa v zasoljenem Bohinju, so se med dopustnike zapisali tudi slovenski delegati. Vsaj tako je mogoče sklepati potem, ko se je zadnje zasedanje slovenske skupščine končalo z nesklepčnostjo.

Če so prvi dan zasedanja po zborih še nekako dosegli sklepčnost in je bilo tudi na večernem skupnem zasedanju še dovolj delegatov, pa je bilo v četrtek očitno nekaterim že vsega dovolj. Drugi dan se je zasedanje neslavno končalo z nesklepčnostjo, čeprav so imeli posamezni zbori na dnevnem redu tudi tako pomembna vprašanja kot je zakon o financiranju šolstva, zakon o povračilu škode, ki jo je v Sloveniji povzročila vojna in nekatera gospodarska vprašanja. Toda delegatom v slovenski skupščini se vse to očitno ni zdelo dovolj pomembno, da bi vztrajali še nekaj ur v skupščinskih klopih.

Če odmislimo šolstvo, ki v času počitnic očitno nikogar ne zanima, pa je povrnitev škode tistim, ki so bili v minuli vojni najbolj prizadeti, lahko za nekatere življenjskega pomena. Delegete očitno ne zanima dejstvo, da so v vojni nekateri izgubili življenja, domove, vse svoje premoženje in imetje. Komu je mar škoda v neki radgonski ali dolenski občini. Prav tako jih očitno ne zanima bližnji potop slovenskega gospodarstva. Le kje so zaposleni naši delegati, ali na svojih delovnih mestih ne čutijo propada narodnega gospodarstva? Da ne bomo delali komu krivice, je resnici na ljubo treba povedati, da kritike letijo v glavnem na Demosove delegate. Žalostno je, da so skoraj po pravilu klopi vedno polne opozicijskih poslancev, ki dostikrat nemočno čakajo svoje kolege iz vladajoče koalicije, da bi se seje končno lahko pričele. In prav Demosovi poslanci znajo v vsakem trenutku povedati, da imajo v skupščini večino, opoziciji znajo ob vsaki priložnosti očitati vse pretekle, sedanje in prihodnje grehe. Toda prav ta opozicija se očitno edina zaveda, da so časi tako resni, kot niso bili še nikoli in da je za Slovenijo lahko usoden že vsak zamujen dan. Kadar je treba izvoliti paritetno komisijo, Demosovi poslanci glasno vztrajajo pri tolikšnem številu svojih članov, kot jim glede na razmere v skupščini pripada. Ko pa je treba sedeti na sejah, je to za nekatere očitno prevelika obremenitev. Pri tem pa ni zanemarljivo dejstvo, da prejemajo poslanci za opravljanje svojega poslanstva tudi denarno nadomestilo. Če odmislimo dejstvo, da je bila skupščina v sedanjosti sestavi izvoljena na prvih svobodnih in demokratičnih volitvah, s čimer se Demos tako rad pohvali, pa iskreno upamo, da se bo v Sloveniji končno le našel kakšen volilni okoliš, ki bo pobaral svojega poslanca, kaj neki počne v republiški skupščini. Ali pa se zaradi zapletene procedure pri volitvah, ko smo volili našega poslanca, glasove pa je v resnici dobival nekdo povsem drug, ne bo zgodilo niti to. Trkati na poslansko moralo, zavest, državljansko dolžnost, narodno zavest ali kaj podobnega, je očitno brez smisla.

ANDERLIČ BREZ BRADE IN
BRKOV

Jaz sem jaz

Za svojevrstno poživitev precej dolgočasnih skupščinskih zasedanj je tokrat poskrbel Tone Anderlič, poslanec liberalnodemokratske stranke in nekdanji predsednik slovenske mladine. Potem, ko je Lojze Peterle prebral stališča Slovenije za pogajanja z jugoslovansko skupščino, se je k besedi prijavil Anderlič. Predsednik skupščine France Bučar ga očitno ni prepoznal, saj ga za govorniški oder ni poklical po imenu, kot to sicer počne, temveč mu je le dal besedo. Anderlič je očitno ugotovil, da je s svojim novim videzom v dvorani povzročil nekaj zmede, zato se je poslanca predstavil z imenom, priimkom in navedel svojo stranko. To je sprožilo v skupščinskih klopih nekaj nela-godnosti, smeha in končno je dobil še — aplavz.

Resnici na ljubo je treba povedati, da je bilo tokrat Anderliča res težko spoznati, saj si je obril brado, brke in si omislil moderno frizuro. Ugotovitev ženskega dela prisotnih v skupščini je bila, da se je končno tudi v slovenskem parlamentu pojavil čeden mlad moški, ki je vreden tudi drugega pogleda. Glede na to, da je bil Tone Anderlič izvoljen tudi v delegacijo, ki se bo pogajala z jugoslovansko skupščino, pa nekateri menijo, da se je ostrigel in obril zato, da ga ne bi kdo zamenjal s kakšnim bradatim srbskim prostovoljcem.

SLOVENIJA NA ROBU POLICIJSKE DRŽAVE

Janša kralj Slovenije

Kdo je Janeza Janšo, bivšega prijatelja mirovnika Marka Hrena, armadnega zapornika, sedaj pa vojaškega ministra, poslovneža in dobesedno generala po bitki, pahnili v poskus, da prav on izbojuje nujne spremembe v Peterletovi vladi? Se je tega domislil sam, ga je k temu napeljala njegova poslovno-politična bratovščina (Bavčar, Omerza, Zavrl, Berčič), tovariši iz demokratske stranke (Rupel, Kacin, spet Omerza in Bavčar) ali kdo drug?

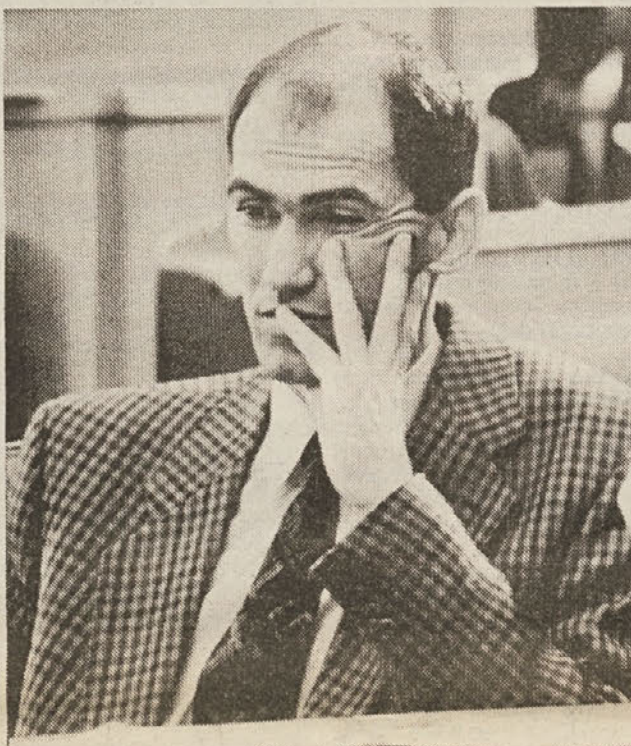
»Ostro zavračam interpretacije, da hoče obrambni minister v politiki vnovčiti svoje uspehe po dobljeni vojni. Kdor pravi, ne pozna Janeza Janše,« je med drugim o gornjem v Delovi sobotni prilogi dejal Jože Pučnik, prvi človek Demosa. Pučnik je sicer v omenje-

di v parlamentu dobi pooblastila za sestavo nove vlade. In če vemo, da je pobudo dal vojaški minister, da je po vojni v Sloveniji med najpopularnejšimi ljudmi minister za informiranje in bivši Janšev pomočnik Jelko Kacin, povzruha pa se javno govori o sedanjem ministru poli-

oči Slovencev? Je naša edina možnost res prihodnost z »bivšim« vojaškim ministrom Janšo, »bivšim« ministrom policije Bavčarjem in »bivšim« ministrom za reklamiranje Slovenije Kacinom? Kje so politiki, ki ne bodo obremenjeni ne s komunistično preteklostjo (konec koncev tudi Pučnik sodi mednje), ne s po naravi stvari represivnimi funkcijami (Janša, Bavčar), ne s strankarsko ali stanovsko ozkosrčnostjo (Peterle, Oman), še najmanj pa s tem, da bi svoje ministrske stolčke izrabljali za uspešno

poslovanje svojih zasebnih podjetij?

Slovenija, bolj kot kdajkoli, potrebuje na oblasti ljudi, ki še nikoli niso bili v politiki, ob lanskimi volitvah pa dovolj modri, da se amaterske parlamentarne demokracije niso hoteli udeležiti. Samo takšnim, če se bodo sploh pojavili, bi šlo v teh razmerah zaupati. Sicer je že bolje, da Slovenijo razglasimo za kraljevino, Janeza Janšo pa okličemo za kralja. Bomo vsaj vedeli, kolikšna je desetina in kakšna pooblastila imajo biriči. Skratka, red bo.

Janez Janša: ali je vojaški minister res edini up Slovenije?

nem intervjuju — zaradi svoje razvpite netaktnosti verjetno nehoti — podal doslej najhujšo kritiko Demosove vlade. In kar je Pučniku ušlo, mora nam povedati veliko.

Tako je že jasno, da so si stranke v Demosu edine v tem, da je treba Peterletovo vlado okrepiti. Torej zamenjati vse ali le nekatere ministre, morda pa celo sestaviti manj številno in učinkovitejšo vlado. Zapleta se pri tem, da večina Demosovih strank skuša ob dogovarjanju o zamenjavih uveljaviti predvsem strankarske interese, manj pa interese vseh Slovencev.

Janša (oziroma tisti, ki za njim stoje) je pravilno ocenil, da je skrajni čas, da Slovenija dobi vlado, ki ne bo samo sposobna, ampak tudi operativno uspešna. Tudi Pučnik nekako sam priznava, da je največji uspeh Demosa dosedaj ta, da so lani zmagali na volitvah in v manjšino spravili komunistično-socialistične politike, žal pa niti v letu dni niso uspeli sestaviti učinkovite vlade. Če torej na tem mestu odmislimo Pučnikovo lepo mnenje o liku in podobi vojaškega ministra Janše, je jasno, da ima vsaka politika, ki bo Slovence obljubila boljše življenje v najkrajšem možnem času, vse možnosti, da tu-

cije Igorju Bačarju kot najresnejšem kandidatu za novega mandatarja, potem se Slovenija nezadržno bliža nekakšni tržno-policijsko-vojaški državi. Tudi pri Pučniku najdemo potrditev: »... Težave so v vseh sektorjih, razen v varnostnih...«

Žal so vsi argumenti, na katerih jurišniki Janševga prepričanja gradijo svoj vzpon na slovenski oblastni vrh, bolj iz trte zviti. Treba je namreč ponoviti, da pregon armade iz Slovenije ni bil dosežen ne s slovensko politiko, niti z vojaškimi uspehi Janševih enot, temveč se je tako povsem očitno odločila Srbija. Uspešnost takomenovanega varnostnega sektorja v Sloveniji je po drugi strani sprejemljiva le v sferi varovanja državljanov in njihovega premoženja, v vseh ostalih pa gre — tako kot povsod po svetu — za represivni del oblasti, ki potencialno ne ogroža le državljanov, temveč tudi sleherno oblast, kateri uspe zrasti čez glavo.

In nenazadnje je nevarna tudi popularnost ministra za informiranje Jelka Kacina, ki je zrasla iz medijsko bleščečih nastopov med vojno, ki pa so bili po sili razmer vendarle le navadno politično agitpropovstvo.

V kaj in koga so torej uprte

KDO SE BO POGAJAL Skrajneža

Na zadnjem julijskem zasedanju je slovenska skupščina končno izvolila 12-člansko delegacijo za pogajanja s skupščino Jugoslavije. Pogajanja naj bi se pričela že 1. avgusta, še vedno pa ni jasno, s kom naj bi se ta delegacija sploh pogajala. Glavna naloga delegacije naj bi bilo doseči dogovor o razdružitvi in pa tekoče razreševanje nekaterih sporov, zlasti gospodarskih vprašanj v zvezi skupščini.

Problem delegacije je v tem, da ima imperativni mandat, to pa pomeni, da bo pri pogajanjih izhajala iz stališč slovenske skupščine, ki pa bo morala tudi potrjevati vse dogovore in sklepe, do katerih se bo ta delegacija dokopala v Beogradu. Sama delegacija ne bo mogla o ničemer odločati. V praksi lahko to izgleda tako, da bodo člani delegacije potovali v Beograd nasprotni strani sporočati svoja stališča, nato se bodo vrnili v Ljubljano poročati, kaj je rekla nasprotna stran, dobili bodo ustrezna navodila, se vrnili v Beograd in sporočili drugi strani naša stališča in tako naprej v nedogled...

Tisti, ki so približe spremljali zaplete v zvezi z izvolitvijo te delegacije, tudi dvomijo, da bo takšna delegacija sploh lahko uspešna. Ne le, da so se Demos in opozicijske stranke nekajkrat skregali o tem, kdo bo v delegaciji, tudi v samem Demosu se je menda bil oster boj o tem, kdo sodi v delegacijo in kdo ne.

Ali kot je opozoril eden izmed delegatov: v delegaciji morajo biti takšni ljudje, ki se ne bodo že na avionu za Beograd skregali med seboj.

Ker se niti Demos niti opozicija niso mogli zmeniti, kdo naj bo v delegaciji, so se odločili za odprte liste in odločitev prepustili glasovanju v skupščini. Na vsaki listi je bil en kandidat več kot je bilo mest v delegaciji. Glasovanje je prineslo svojevrstno presenečenje. Na Demosovi listi je dobil najmanj glasov poslanec Liberalne stranke in kranjski župan Vitomir Gros, na opozicijskih listi, kjer ni bilo tako velikih razlik, pa je izpadel Ciril Ribičič, poslanec Stranke demokratične prenov. Poznavalci trdijo, da je bilo mogoče pričakovati Grosov izpad, saj je Gros znan po svoji agresivnosti in nepopustljivosti in nekateri so celo opozarjali, da slovenska skupščina gotovo ne misli resno s pogajanjmi, če predlaga v delegacijo takšne ljudi.

Morda je Ribičič izpadel tudi zato, ker je za nekatere še vedno sinonim za komunista, drugi pa menijo, da bi bil v pogajanjih premalo trd.

NOVA DOBA

išče AKVIZITERJE

Interesenti naj se oglasio v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

OB VSAKI SEJI ZVEZNEGA PREDSEDSTVA VOJSKA POKOLJE VEČ LJUDI

Kadijević kot vampir

Kot imajo vampirji svoje nočne ure, tako ima JA svoje zvezno predsedstvo. Ko ura odbije polnoč, vampirji vstanejo iz ledenih grobnic in se podajo na lov za krvjo. Ko Stipe Mesić skliče zvezno predsedstvo, JA s pomočjo rezervistov in četnikov pokolje nekaj Hrvatov.

Nova doba odkriva, da so sestanki zveznega predsedstva najhujši destabilizator stanja v Jugoslaviji, saj vsak njihov sestanek povzroča nove in hujše spopade med sprtimi narodi. Vsakokratne seje, ki so skoraj po pravilu neuspešne, odpirajo zeleno luč morijam, iz česar sledi, da je zvezno predsedstvo škodljivec številka ena in je njegovo delovanje treba čimprej zaustaviti, če nečemo, da bo prihajalo do novih pokolov, oziroma do masakra nedolžnih prebivalcev. S politiko pa se naj namesto vampirjev ukvarja nekdo drug.

Vojna, pravzaprav klanje, razbijanje, ropanje, bombardiranje, mučenje... so žal postali hrvaška stvarnost. Morija, kateri ni videti konca, se vedno bolj širi in išče nove žrtve. Izmučenih, ranjenih, mrtvih, bežočih ljudi je vedno več, tako Hrvatov kot Srbov. Groza, žalost in sovraštvo sije iz njihovih oči, pristojni organi pa še vedno ne storijo ničesar, da bi to nesmiselno morijo končali in ljudem olajšali trpljenje.

Pšenica ostaja na poljih, polja gorijo, gorijo hiše, naselja, človeška trupla...

Ne glede na vse tragične dogodke, človeške žrtve in teror na Hrvaškem, je vedno bolj jasno, da ima velikosrbska hegemonistična ideologija samo dva cilja, to je odvzem Slavonije republiki Hrvaški in prisvajanje Dubrovnika. »Krajina« je v tej mračni igri, v kateri igra pobudnika upora, le majhna riba, saj ima premalo naravnih danosti. Da bi srbski politiki uspeli v svoji nameri in Hrvaški izsilili Slavonijo in Dubrovnik, ki je že desetletja cenjen po svojem geopolitičnem položaju pa tudi po svoji kulturni in zgodovinski vrednosti, na svojo stran pridobivajo tudi jugoslovansko vojsko.

Vsi obupni poskusi hrvaškega vodstva, da morija ne bi prešla v klavnico, se zdijo jalovi. Čeprav na pogovorih dosežejo premirje, tako sta se večkrat dogovorila Tudman in Kadijević, realnost pokaže, da tudi dogovori na tako visoki ravni več ne veljajo.

Za rešitev spora med Srbi in Hrvati se ponesrečeno trudi tudi zvezno predsedstvo, ki pa ima ponavadi več problemov z organiziranjem svojih sej kot pa s Hrvaško.

Zaradi zaostrovanja spopadov na Hrvaškem so tudi ministri evropske trojke obiskali Hrvaško in ugotovili, da je opozovalno delo tudi tam potrebno. Čeprav Evropska skupnost v Jugoslavijo ni prišla z namenom, da bi napovedala vojaško intervencijo, temveč da bi delo nadzorne komisije ES razširila tudi na Hrvaško, vedo, če trojki ne bo uspelo zagotoviti sodelovanja in jamstev vseh strani, da obstaja nevarnost, da bi se nasilje nadaljevalo. V takem primeru bi bila potrebna »močnejša navzočnost v Jugoslaviji«, mogoče pa bi bilo treba na ozemlje Hrvaške poslati tudi nekatere mirovne sile v sestavi Zahodnoevropske unije.

Vojska po svoji glavi

Teroristi ali četniki še vedno uprizarjajo pokole Hrvatov. Vsi poizkusi, da bi Hrvaški pomagala vsaj vojska, so se izjalovili, vse pa kaže, da vojska deluje vedno bolj samosvoje. Kljub hrvaškim prošnjam, da v nekaterih spopadih vojska pomaga hrvaški gardi in zavaruje nedolžno prebivalstvo, se je le-ta vedno obrnila na stran teroristov, ki so z njeno po-

močjo, prikrito in neprikrito, nedolžnim ljudem zadali še večjo razdejanje in jim prizade-li še več gorja.

Jugovojška, ki je skoraj povsod izgubila vzdevek ljudska, sicer zatrjuje, da se ravna po ukazih vrhovnega komandanta – to je Stipeta Mesića – vendar dogodki, ki so se zgodili v preteklih dneh, pričajo, da je njena funkcija ravno obratna.

Generalpolkovnik Života Avramović-Ledeni

ške, vendar je vojska tudi tokrat vzela stvari v svoje roke.

Armada pobija ranjence

»Vojna se je začela,« izjavljajo nemški komentatorji: »Če se prekinitev ognja v Jugoslavi-

Mag. Stjepan Šterc, višji svetnik v uradu hrvaške vlade za odnose z drugimi republikami in pokrajinama je postregel z demografskimi podatki, ki med drugim dokazujejo, da bi takojimeno velika Srbija Hrvaški iztrgala 2 milijona 112.091 prebivalcev ali 45,9 odstotka vsega hrvaškega prebivalstva, med katerimi pa je kar 67,3 odstotka Hrvatov in samo 18,4 odstotka Srbov. Celo na območju Vzhodne Slavonije, to je devetih najbolj kriznih občinah, po letošnjem popisu prebivalstva živi 72 odstotkov Hrvatov in samo 15,6 odstotka Srbov. Vse to dokazuje, da pravi namen četniškega terorizma na Hrvaškem ni obramba »ogroženih« Srbov, temveč gre za skrbno imperialistično, osvajalsko vojno, pravi mag. Stjepan Šterc.

ji ne bo dosegla, bo Evropska skupnost vseeno pristala, da pošlje mirovne sile.«

Generalpolkovnik Blagoje Adžić-Lešinar

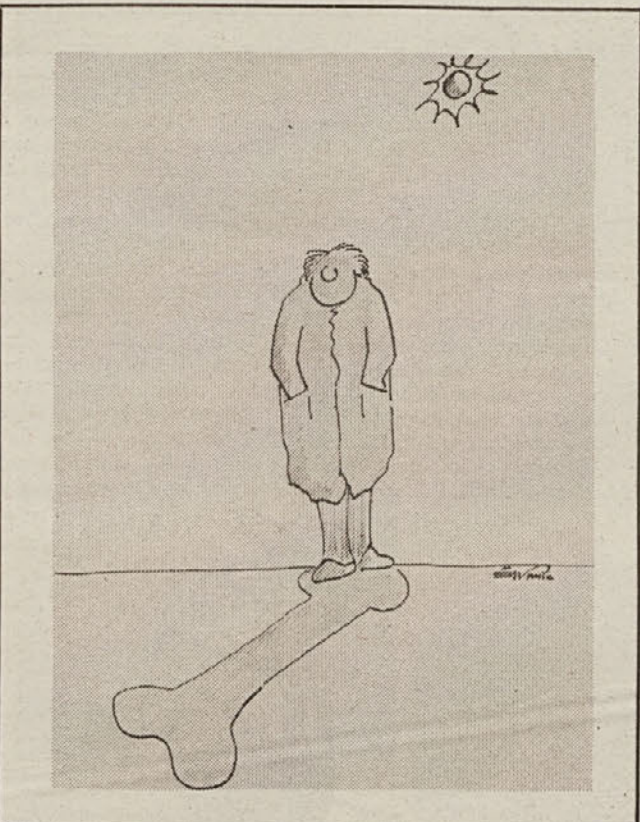
nje zaznamujejo hrvaški dan. Ohromljeno ali uničeno je gospodarstvo, vlada prometna

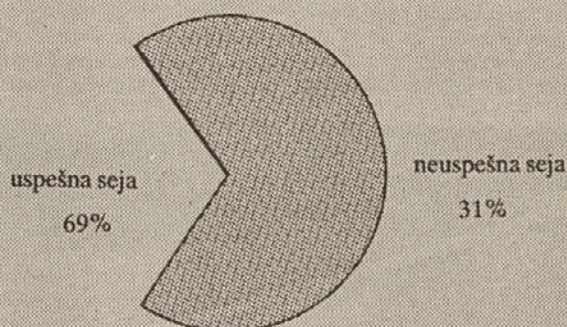
General armije Veljko Kadijević-Drakula

Armija ubija ranjence. Boji s teroristi so v vzhodni Slavoniji, Sremu, Baraniji, Baniji, Kordunu in Liki. Spopadi se širijo proti Sisku, Karlovcu, Zadru, Šibeniku, Dubrovniku... Četniški napadi na hrva-

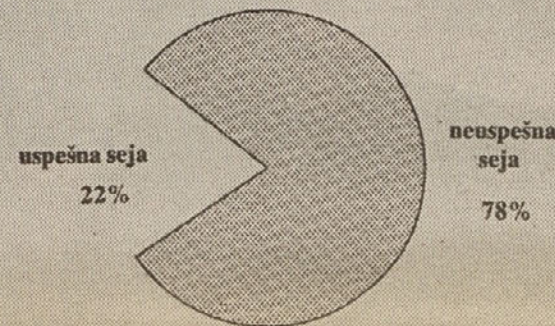
zilirano. To je stvarnost, ki se tako razlikuje od lanske zasedenosti turističnih zmogljivosti, danes pa jo zaznamujejo mrtvi, porušeni domovi in nemoč, da bi hrvaška država začela normalno delovati.

Vojaške akcije in premiki vojaških sil na Hrvaškem na dan seje zveznega predsedstva.

Vojaške akcije in premiki vojaških sil na Hrvaškem dan po seji zveznega predsedstva.

VREMENA EVROPEJCEM SO SE ZJASNILA

Srbska mučkalica

Evropska trojica, ki bo kmalu že sveta, je Slovenijo zapustila zadovoljnih obrazov, potešena z vsem, kar je videla. Nato pa so po vzoru naših voditeljev odleteli na svojo misijonarsko pot v Belo mesto, za katerega so predolgo trdili, da je kraj dogovora razpadle državne tvorbe. Predolgo vsaj za tiste, ki so za to dali svoja življenja, oziroma bili nedolžne žrtve.

Očitno je, da niti sami niso mogli verjeti, da se kaj takega lahko zgodi v zibelki zapadne civilizacije, v Evropi. Ravno tu pa je problem. Srbija lahko prej kot k evropski pripada kakšni drugi, bolj bližnjemzhodni civilizaciji, o čemer priča tudi njena zgodovina, pa čeprav se še tako trudi navezati svoje tradicionalne niti na Francijo. S tem sicer ne mislimo zaničevati katerekoli druge kulture, prej nasprotno, gre pač samo za dejstva, v katerih je vsak drugačen pristop od tam uveljavljenega maltretiranje in vsiljevanje drugačnih standardov. Sprevideti je treba, da Srbija ne namerava biti evropska, tako kot Slovenija ali Hrvaška ne namerava biti »vzhodnjaški«.

Neuspeh pogovorov tam, kjer so se stvari vedno bolj reševale s silo, torej ne pomeni nič presenetljivega in novega. Patetična evropska trojka zato potem, ko ni verjela izkušnjam drugih (v tem primeru Slovenije, Hrvaške in ostalih), bolj kot pričakovano neuspešno, po svojih pogovorih v Beogradu deluje po principu otroške vzgoje, ki ti ne verjame, da je nekaj »ajs« ali »fuj«, dokler tega sam ne poizkusi. Tako se enkrat potrjujejo prirojeno lastnost vseh pubertetnikov, ki hočejo biti pametnejši od svojih staršev, da jim v resnici nič ni jasno in da se še niso ničesar naučili. Na žalost je to najbolj uveljavljena politična praksa.

Srbski in prosrbski politiki so smešno odigrali svojo vlogo hudih stricov, ki se ne strinjajo s starševsko vzgojo in se zapenjajo v samo njim znane pustne proceduralne obleke in želijo, da se jim nameni kaj več od kislega nasmeha. Na žalost je vse preveč resno, da bi se smejali. Spet pa bi bilo zanimivo pogledati, kaj so počeli starši (slovenski in hrvaški politiki), da jih pubertetniki (evropski politiki) niso poslušali. Slaba vzgoja.

KRIMINALKA NEKEGA DIREKTORJA IZ MARIBORA

Denar v torbi, glava v žepu

Kako priti do denarja, ki ga slovenskim podjetjem dolgujejo Srbi? Četudi bi hoteli posamezniki iz Srbije poravnati Slovencem dolgove, bi lahko zato postali narodni izdajalci. Toda najdejo se posamezniki, ki poslovne odnose postavijo pred politiko, nase prevzamejo nevarnost, da jih zato doma lahko celo linčajo...

Srb, ki je Miloševiću obrnil hrbet

V teh norih dneh, ko tudi za trikrat preplačano ceno ne dobiš prevoznika, da bi iz Lescovca v Prijedor prepeljal lubenice, iz Prilepa v Zagreb pa-

priko ali iz Benkovca v Ajdovščino višnje, je tem težje iz Srbije spraviti na zahod denar. Tudi tisti dolžniki, ki bi bili Slovencem voljni poravnati dolgove, tega ne morejo, ker jih blokira služba družbenega knjigovodstva v Srbiji. Če bi le vztra-

jali in denar spravili na pošto, ga ta tudi ne bi odposlala, ker ima prepoved...

Kako potem spraviti blago in denar iz Srbije na Zahod? Težko. Prevozniki zahtevajo trikratno ceno za prevoz po avtocesti, da se mogoče po njej prebijejo do naročnika, ker je ta »najpomembnejša prometna žila med Evropo in Azijo na Balkanu pod kontrolo vojske...«. Strah prevoznikov je

razumljiv. Kako naj voznik, kateremu nihče ne more zagotoviti niti osebne varnosti, potem jamči za tovar in vozilo...

Kljub tem balkanskim razmeram, ki nimajo in niso imele primere nikjer v svetu, tečejo poslovni tokovi. Povzemimo primer nekega direktorja velikega podjetja v Srbiji, ki je kljub nevarnosti spravil denar v Maribor.

Doma v Srbiji je naskrivaj

— za akcijo je vedel samo še en človek v podjetju — postopoma spravil na kup potrebno vsoto. Šlo je za velike denarje, za tolikšen kup, da so ga komaj spravili v dve torbi. Šlo je za dva in pol milijona dinarjev ali 2.500 starih milijard. Skušajte si predstaviti kolikšno število bankovcev je to...

Direktor kot kurir

Razumljivo je, da ne moremo povedati, kdo vse je bil v to nevsakdanjo akcijo vpleten, za katerega podjetja je šlo. Rekli smo, da je šlo za srbsko podjetje in direktorja Srba, iz Slovenije pa, da je podjetje iz Maribora. In zdaj grobo opišimo ta scenarij in doživlja s to veliko vsoto denarja.

Direktor iz Srbije, možak zrelih let, oče dveh otrok, se je po podrobnem načrtu odločil, da bo zanj in za denar najvarnejša pot iz Srbije v Bosno. Toda kako priti iz Maribora v Bosno, ko na enem delu Hrvaške tečejo odkriti spopadi, kjer nihče ne more zagotoviti varnosti niti sebi, in kako priti čez tisti del Hrvaške, ki je že dolgo odcepljen in v rokah samodržcev?

V Mariboru so se odločili za vlak. Toda kdo upa prevzeti tolikšno odgovornost? Kdo bo nesel glavo na krožnik podivjanim in z nacionalizmom zaslepljenim tem ali onim, zvečine pod nikogaršnjo kontrolo vladajočim skupinam razbojnikov?

Bolj ko so v Mariboru zadevo pretresali, manj je bilo navdušencev. Na koncu se je za pot odločil direktor. »Priznam, da sem v življenju že marsikaj doživel, da tudi plašljiv nisem, vendar se vsega, kar me je ča-

kalo, v celoti nisem zavedal. Šele pozneje, doma, sem se zavedel v kaj sem se spustil.« nam je pripovedoval direktor, ko so v Mariboru denar že prešteli in ga varno spravili na svoj žiro račun v banki...

»Bilo je kot v kriminalki. Pot smo splanirali tako, da sem se vozil samo podnevi, denar pa bi naj prevzel v Sarajevu. Na pot sem se odpravil sam, da bi bil tako manj sumljiv tem ali onim...«

Ste ob prevzemu denar prešteli...

»Lepo vasm prosim. Človek je postavil na kocko svoj položaj, varnost svoje družine, svoje življenje, jaz pa naj potem štejem denar? Če bi tudi hotel to goro denarja prešteti, je ne bi mogel, si predstavljate koliko šopov bankovcev je to. V banki, kamor smo potem denar prenesli, imajo v pomoč stroj, šteli so ga tudi ročno in je trajalo...«

Kakšne občutke ste imeli na vlaku? Kaj če bi odkrili za kaj gre, denar odvzeli in vam izdali »potvrdo«...

»O tem raje ne bi govoril. Ker pa je šlo za denar, za katerega je garalo več kot tisoč delavcev... Pozneje sem res o tem razmišljal in sem prepričan, da niti eden od delavcev ne bi pomislil, da sem denar ukradel, si napisal »potvrdo...«. Vsekakor se v kaj podobnega več ne bom spuščal. Zdaj je spet vzpostavljen letalski promet, ni vrag, da se tudi ostalo ne bo uredilo in da bodo spet začela veljati pravila, kot je to v poslovnem in kulturnem, vsekakor pa v pravnem redu vsakdanja stvar, da ne boš nosil glave v žepu, denar pa v mesarskem cekru...«

KAKO SO BEŽALI SLOVENSKI VOJAKI

Agenti so me gostili

Mariborčan Tomislav je le eden od tistih slovenskih vojakov, ki jim je uspelo pobegniti iz enot jugoslovanske armade. Pobegnil je prav v času, ko je prišel v veljavo odlok o skorajšnji vrnitvi vseh Slovencev na služenju vojaškega roka. Oficirji so o tem molčali, Tomislav je pobegnil.

Kako si iz objekta, kjer si služil vojsko 11 mesecev, uspel pobegniti in kako si nazadnje uspel prebroditi vso Hrvaško ter stopiti na slovenska tla?

Tomislav: Iz samega objekta sem pobegnil v torek zjutraj. Od tam do najbližje civilizacije sva z ljubljanskim kolegom imela dve uri pešpote. Spustila sva se v enega od sedmih Kaštelov, ki so v bližini Splita, od tam pa z lokalnim prevozom v Split. Sam sem se potem odločil za varianto, da poskusim svojo srečo preko Sinja s pomočjo znane osebe. Ob prihodu v Sinj znanca ni bilo doma. Mimo je prišla sosedka, ki me je povabila k sebi na pijačo in kosilo. Prišel je tudi njen mož in čez nekaj časa tudi pripadnika hrvaške Narodne garde v uniformah in z orožjem. Enega od njiju sem tudi spoznal, ker sem nekaj časa živel v Sinju. Gardista sta me povabila s seboj v zbor njihove Narodne garde na krajši razgovor. Šele kasneje sem od svojega človeka izvedel, da je ženska, ki me je sprejela, pripadnica kontraobveščevalne službe. KOS se tukaj še z zadnjimi koraki bori proti vzpostavitvi sistema, za kakršnega se borita Tudman in

HDZ. KOS-ovci izdajajo vojaške, ki pobegnejo. Neke ženska je izdala sedem vojakov, ki so prebegnili in jo prosili za vodo, odpeljala jih je vojaška policija.

Ob vstopu v štab sem opazil nekaj poznanih obrazov in se spomnil, da so to moji bivši armadni oficirji iz tega mesta. To so bili sami višji oficirji, komandir čete, komandir bataljona in pomočnik komandirja bataljona ter civilist, ki je v prejšnjih časih delal v JLA kot »gradsko lice«.

Kako je izgledal pogovor z gardisti?

Tomislav: Ponudili so mi mesto v njihovih vrstah, vendar sem to odklonil. Zadržati me pa niso mogli zaradi zakona, po katerem njihov vojni rok traja deset mesecev. Toliko sem jih sam že odslužil. Zanimalo jih je moralno in številčno stanje ljudi na objektu, kjer sem služil vojsko, ter naloge vojakov in oficirjev.

Med gardiste vendarle nisi prestopil. Kako si prišel domov?

Tomislav: V Narodno gardo nisem prestopil iz enostavnega razloga, ker nisem hotel menjati ene uniforme za drugo. V Maribor sem prišel preko

»kanala«, ki bi naj že nekajkrat doslej opravljal podobne transakcije. V mojem primeru sva z voznikom prišla iz Sinja preko Šibenika, Zadra, Rijeke in Zagreba v Maribor. Prepotovala sva 800 kilometrov v 13 urah. Na poti naju je le enkrat ustavila patrulja MUP-a in nam pogledala le vozniško dovoljenje.

Prispel si v Maribor.

Tomislav: Doma so me bili seveda veseli, čez nekaj dni pa sem se zglasil na občini, od koder so me napotili v štab TO. Tam so mi povedali, da sem svoj vojni rok po slovenskem zakonu odslužil in mi izdali po-

trdilo o odsluženem vojaškem roku, obljubili pa so mi, da mi bodo vojaško knjižico poslali kasneje. Opozorili so me še, naj vseeno poskrbim za svojo osebno varnost in iz zgradbe sem odšel kot bivši vojak JA.

Kako si se sploh odločil, da pobegneš?

Tomislav: Tistega dne, ko sem se odločil, da pobegnem, so nam ob 23. uri dali stopnjo borbene pripravljenosti. Kapetan nas je poslal v rove brez streliva na opazovanje. Takrat je Tudman že odšel z Ohridskega sestanka, situacija pa se je zaostрила do najhujših razmer do tedaj. Pričakovali smo na-

pad diverzantov, na katere bi morali po ukazu streljati, hkrati pa sem vedel, da streljati ne bi mogel. Odločil sem se za pobeg.

S kolikimi Slovenci si služil vojsko in kako ste spremljali vojno v Sloveniji?

Tomislav: Bilo nas je 5 — sedaj smo že vsi doma. Vojno na televiziji smo spremljali preko drugega programa hrvaške televizije, ki je takrat direktno prenašal slovensko televizijo. Tega nam niso mogli cenzurirati. Bili smo presenečeni in šokirani nad dejanji JA, katere uniforme sem nosil sam. Oficirji so nas zelo malo ali skoraj nič obveščali o dogodkih pri nas, ker tudi sami niso imeli informacij.

Na Hrvaškem je vojna. Govori se, da armada z orožjem pomaga teroristom.

Tomislav: Nam so govorili, da bo vojska intervenirala le v samoobrambi ali pri pomirjanju morebitnih spopadov med

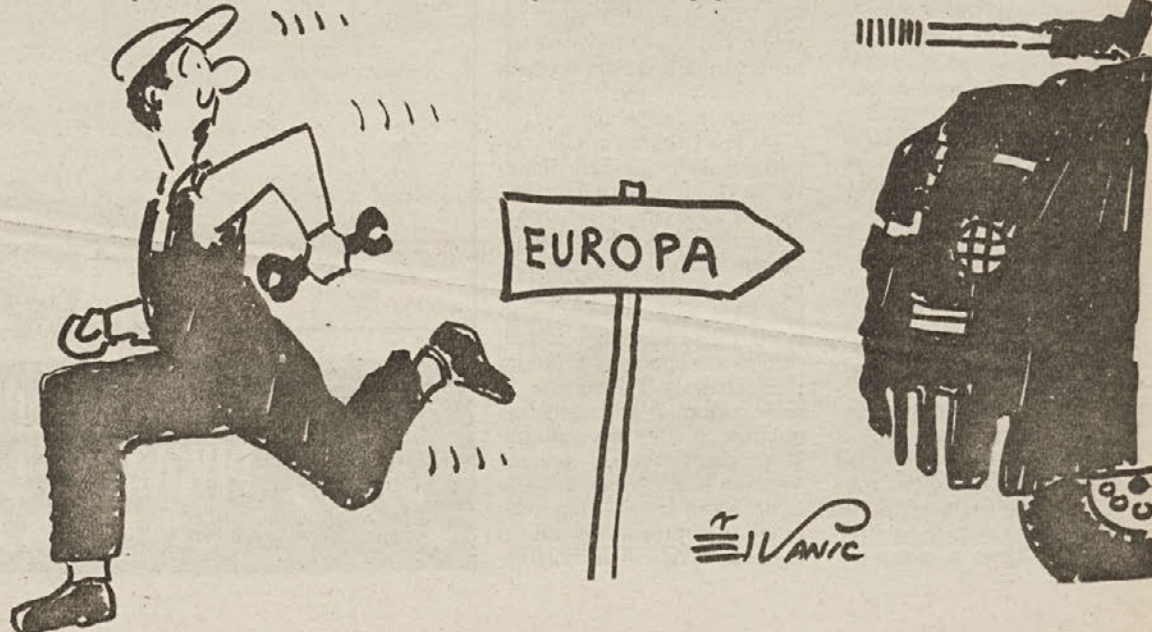
Martičević ali četniki z MUPom ali Narodno gardo. Vojska pa je s svojimi dejanji pokazala, da dela v nasprotju z danimi izjavami. Primer so sedanja ravnanja armade v Slavoniji.

Od koga sedaj v Sloveniji pričakuješ zaščito?

Tomislav: Od Teritorialne obrambe v primeru napada name in od slovenske oblasti, ki naj uredi, da se ne bo treba vrniti v vojni pekel.

Slekel si armadno uniformo, boš oblekel teritorialno ali obleko nastajajoče slovenske vojske?

Tomislav: Kakršno koli uniformo si bom oblekel samo, če bom moral. Mislim, da sem svoje odslužil. Vojska me sploh ne zanima. Posvetil se bom normalnemu življenju. Po počitnicah, ki si jih bom malce podaljšal, grem študirat. Iskreno pa upam, da bo slovenska oblast poskrbela za našo varnost, saj armadi in njenim lepim obljubam ne verjamem.

VOJAKI V TUJI VOJSKI

Čakajoč na sinove

»Generalom in jugopolitikom je tuja življenjska tesnoba. Prav ta tesnoba je združila starše in jih kot ljudi gnala k uveljavljanju upravičenih človeških zahtev. Starši vedo, da svet ne pripada politični laži in izkazani oholosti vojaške moči. Ta naš svet pripada tistemu, ki ga ljubi, ki ga spremlja sproščeno in radostno. Mladini na življenjski poti niso potrebne obremenitve preteklosti, temveč zaupanje v prihodnost. Starši in sinovi na dan snidenja ne želijo godbe in vihranja zastav. Snidenja naj poteka v miru in s človeško toplino.«

Te misli je rektor Univerze v Mariboru, dr. Alojz Krizman, posredoval mariborskemu Odboru staršev vojakov v JA, potem ko so dobili zagotovilo, da se bodo njihovi sinovi vrnili domov najkasneje do 15. avgusta.

Datum, v katerega starši polagajo vse upe, se nezadržno približuje, le malo pa je podatkov o dejanskem vračanju slovenskih vojakov. Mariborski odbor staršev ima stalne stike z Odsekom za LO, kjer so jim dali na znanje, da fantom sklepa o vračanju vojakov še niso prebrali povsod po Jugoslaviji, tako da so dokaj negotovi in uradno še nič ne vejo. Kljub temu priporočajo, da jim svojci čimprej pošljejo civilne obleke.

Na zadnjem srečanju Odbora staršev je predsednik mariborskega Odseka za ljudsko obrambo Slavko Kovačič zagotovil, da je legalni status prebeglih vojakov vsaj v Sloveniji zadovoljivo rešen — tisti, ki so odslužili vojsko po slovenskih zakonih, šest mesecev, so svojo vojaško dolžnost opravili, tisti, ki so odslužili manj, pa bodo čez nekaj časa razporejeni v enote oziroma rezervni sestav TO.

Vendar sklep o vrnitvi slovenskih vojakov še ne pomeni, da bodo vsi slovenski vojaki odpušteni kar takoj. Za izdelavo dokončnega razporeda odpustov bo potrebnih še nekaj dni. Seznane baje dela Kontraobveščevalna služba JA, ki v civilu tudi nadzira okolico vojašnic. Vsak prebeg je namreč sramota za JA in prav v sedanjih situaciji še posebej pazijo, da bi jih bilo čim manj. Ni tudi izključeno, da bodo fantje prav te zadnje dni izpostavljeni dezinformacijam, indoktrinaciji, celo provokacijam, grožnjam in drugim neprijetnostim.

Starši so se odločili, da po sinove ne bodo odhajali posamezno, temveč se bodo dogovarjali z Odbori po vsej Sloveniji. Od armade pričakujejo, da bodo vojake prepelejali do mesta, kjer jim bo omogočen varen povratek. V Odboru vendarle ugotavljajo, da so po stari navadi odloki znova premalo končni, kar omogoča različna tolmačenja in povzroča med starši, še bolj pa med vojniki, zmedo, nelagodje in strah. Na eni strani se zatrjuje, da bo vračanje dejansko izpeljano do 15. avgusta, hkrati pa Janšin namestnik izjavlja, da je hierarhija v JA tako kompleksna, da bosta realna razrešitev in postopek vračanja fantov domov trajala približno tri mesece. Različne informacije in različne interpretacije se slišati tako v neformalnih pogovorih in stikih s sinovi v kasarnah, kot tudi s strani medijev in predstavnikov oblasti. Odbor staršev bo prav zaradi nejasne situacije obstajal še naprej. Delovali bodo vse do tedaj, ko bo domov prišel še zadnji slovenski vojak.

Iz Biltena staršev vojakov v JA, ki ga izdaja akademski časopis Katedra:

iz pisem slovenskih vojakov v JA

... 22. JULIJ

Danes smo čakali in upali. Verjeli smo, da bomo dobili v roke dokaz, da se lahko vrnemo domov. Najboljše bi bilo, da sploh ne bi več poslušal radia in gledal televizije! Gospod Tudičan pravi, da mora biti Hrvatska pripravljena na državljansko vojno. Situacija se torej spet slabša. Končujem tole pismo dobesedno pet minut pred dvanaesto zvečer. LAHKO NOČ, SLOVENIJA.

Čakamo sedeč na sodu smodnika. Okoli nas divja vojna, mi pa smo tukaj le za število, saj nihče več nič posebnega ne pričakuje od nas. Če smo že prisiljeni boriti se za nekakšne interese, naj bodo to interesi nas Slovencev in naše domovine — Republike Slovenije. Zakaj bi morali še naprej dvakrat na dan pozdravljati krvavo zastavo SFRJ, države, ki praktično ne obstaja več, simbol, ki nam ne pomeni čisto nič!?

PREVARANT IN VOJAŠKI INŠTRUKTOR V KNINU

Kapetan Dragan

Kdo je v resnici kapetan Dragan, uradno komandir Enote za posebne namene pri policiji SAO Krajina, ki smo ga lahko videli že v mnogih posnetkih tujih televizijskih postaj, ki ga hrvaški Slobodni tjednik imenuje »peklenska Martičeva prikazen«, beograjska Duga pa »Karadorde v maskirni uniformi«?

Prebivalci črnogorskega Bara pravijo, da je kapetan Dragan prispel v ta kraj pred tremi leti na luksuzni jahti. Nikoli ni povedal od kod prihaja, niti kako mu je zares ime. Imel je več potnih listov, enega so mu oblasti takrat odvzele. Največ Baranov si ga je zapomnilo po imenu Daniel Snaden. Predstavljal se je za poslovneža, ki bi rad nekam vložil svoj denar.

Baru je tako ponudil gradnjo marine, za katero je menda imel tudi vse načrte. Ponudbo je občina zavrnila, saj ni mogel dokazati, da ima potreben kapital. Ob njem se je v Baru pojavila tudi soproga Nemka, ki je pripeljala s seboj tudi svojo sestro. Nekoč je ob pijači razlagal, da je rojen v Jugoslaviji, da je z 12 leti odšel v Nemčijo k teti, kasneje pa odšel v Legijo tujcev. Hvalil se je s sodelovanjem v borbah v Afriki, na Bližnjem vzhodu, Aziji in celo Vijetnamu. Govoril je, da se je boril le za denar.

Potem, ko so v Baru zavrnili njegovo poslovno ponudbo, je celo gladovno stavkal pred občinsko skupščino. Ko ni imel

več od česa živeti, je najprej prodal svojo pištolo, nato pa še jahto. Ko je kupec odkril, da je pokvarjena in prešvercana, kapetana Dragana že ni bilo nikjer več.

Pred dnevi je beograjska Duga z njim objavila daljši intervju. Iz njega je razvidno, da je Dragan iz Bara zbežal v Beograd, od tod pa odhajal v Kninško krajino, saj je zavohal, da bi svoje vojaško znanje lahko prav tu dobro vnovčil. Duga o kapetanu Draganu piše kot o velikem Srbu in sposobnem vojskovodji, ki ga za njegovo delovanje pri Martiću bajeslov-

no plačuje »neka izseljeniška organizacija«. Zatopimo se v delčke intervjuja:

»Na zidu velik zemljevid Krajine z vrisanimi nerazumljivimi oznakami in številkami, ob zidu nekaj postavnih fantov v maskirnih uniformah s kalašniki na prsih, ob poljskem telefonu blondinka v uniformi s podoficirskimi oznakami in revolverjem ob boku... V enem od vojnih štabov Krajine nas je sprejel poveljnik enote za posebne namene. Vstal je izza mize, na kateri so bili samo Ray-Ban sončna očala in brzostrelka uzi, snel baretko brez oznak, šel z roko skozi povsem sive lase in se predstavil: »Recite mi kar kapetan Dragan.«

Duga potem kapetana Dragana opiše: »Ta izkušeni poveljnik z diplomom elitne tuje

vojaške akademije, izkušen v samomorilskih spopadih po afriških puščavah, bojevniki kova vojvode Vuka, štiridesetletnik, z obrazom izbrzdanim z desetletnim treningom, inteligentnih oči in z nesrbsko skromnostjo ostaja tudi po srečanju takšna skrivnost za radovednega sogovornika, kot pred njim.«

V intervjuju Dugi Dragan trdi, da doslej ni izgubil še nobene svojega vojaka in se pohvalil z borbo proti MUP-ovcem v Ljubovcu: »Tisto je bil masakr. Lahko vam povem, da so izgubili 32 svojih ljudi, 25 pa je bilo težje ranjenih...«

Kljub temu, da kapetan Dragan o svoji preteklosti noče govoriti, Dugini novinarji pa ga po njej tudi ne povprašajo, kapetan Dragan Dugi hvalisavo in na široko razloži, kdo ga je pravzaprav podprl v ideji, da odide v Krajino in vodi posebno Martičevo enoto: »Ko sem se vrnil v Beograd (iz Knina — op. p.), sem dojel, da je potrebno veliko denarja, da bi se pričelo z nujnimi ukrepi. Prišel sem hoditi na pogovore s predstavniki različnih političnih strank. Najprej sem šel v Srbsko gibanje obnove, ker sem v svoji nevednosti mislil, da gre za pravo domoljubno gibanje. Tam je bilo veliko dobrih mladih ljudi, ampak kmalu sem spoznal njihovo pravo naravo; mnoge stvari mi niso bile všeč in zapustil sem jih. Šel sem dalje in se pogovarjal z ljudmi iz Demokratske stranke. Da ne dolgozevim, povsod sem bil in iskal pomoč, pomoči pa ni bilo. Edini, ki so takrat priskočili na pomoč, so bili posamezniki iz srbske vlade. To jim moram priznati — njihova politika me ne zanima — med njimi sem naletel na skupino pravih Srbov, patriotov, pred katerimi dam klobuk dol. Seveda jih v tej situaciji nočem imenovati, prišli pa bodo časi, ko se bo razvedelo, kdo je rešil Krajino...«

Kdo je kapetan Dragan, ostaja torej še vedno skrivnost. Da je pravi pes vojne in da ga je vsaj v začetku povsem brez predsodkov finančno podprl del ali vsa srbska vlada, pa trdi celo sam.

Foto: ST in Duga

Nas ni padel še noben, v zadnji akciji pa smo ubili 32 hrvaških policajev

Novinarji Duge na položajih s kapetanom

SRBIJA V MEGLICI

Kozmetika v funkciji komunizma

Od našega beograjskega dopisnika

Srbija je žal izpustila še eno priložnost, da bi se ločila s komunizmom in odcepila od boljševizma. Rekonstrukcija republiške vlade, ki so jo opravili zadnji dan prejšnjega meseca, je na izrednem zasedanju Narodne skupščine Srbije bila v bistvu samo najnavadnejša šminka in kozmetika. Manjkala je celo plastična kirurgija, da o tisti drugi, klasični, niti ne govorimo. Namesto generalnega remonta dr. Dragutina Zelenovića so izvršili le majhne popravke. Tako bodo prebivalci in ljudstvo Srbije morali počakati neko drugo, srečnejšo priložnost da, namesto komunistične, dobijo boljšo in sposobnejšo vladu. Preden rečemo kakšno o delu sedanje vlade, nam dolžnost nalaga, da faktografsko sporočimo, kakšne spremembe v vladi so bile izvršene.

Ljudska skupščina Srbije je naprej razrešila funkcije tri ministre: admirala Miodraga Jokića: z dolžnosti ministra za obrambo, Branka Mikašinovića z dolžnosti ministra za zunanje zadeve in Gorana Trivana z dolžnosti ministra za mladino in šport. Namesto njih so bili imenovani: generalpodpolkovnik Tomislav Simović, dosednji komandant tretjega vojaškega območja (garnizona Skopje) za obrambnega ministra, Vladislav Jovanović, ambasador za zunanje zadeve, za zunanjega ministra in Dragan Kićanović, znani košarkarski as, za ministra za mladino in šport. Zanimivo je poudariti, da je samo nekaj dni pred tem taista Ljudska skupščina na zahtevo opozicije v parlamentu izglasovala zaupnico celotni vladi Dragutina Zelenovića in s tem tudi trem ministrom, ki so bili zamenjani. Kako se je lahko zgodilo, da so ministri v roku samo nekaj dni izgubili dobljeno zaupanje bo ostalo biser srbskega parlamentarnega življenja.

Poleg treh omenjenih je bilo v srbski vladi še pet zamenjav. Za podpredsednika vlade za mednarodni in pravni sistem je bil (namesto znanega gospodarstvenika Velimirja Radivojevića, ki je prvi dal ostavko in zapustil ladjo, ki tone) imenovan univerzitetni profesor Budimir Košutić, medtem ko je bil (namesto Dimitrija Dimitrijevića, ki je odstopil) za novega ministra za prosveto izbran Danilo Marković, univerzitetni profesor iz Niša, za katerega se javno govori, da je bil mentor pri zagovoru doktorske dizertacije Mirjane Marković, soproge Slobodana Miloševića. Ministrica za delo, socialno politiko in borcevska vprašanja je ostala Branka Ješić, ki je pred kratkim odstopila s te dolžnosti, ampak medtem se je premislila. Imenovana sta bila tudi dva ministra na čelu ministrstev, ki so jih ustanovili pred kratkim. To sta Radomir Vico, v. d. generalnega direktorja Radio-televizije Beograd za ministra za informiranje in dr. Pavle Todorović za novega ministra za zaščito okolja. Zanimivo je, da pri imenovanju in sveceni zaobljubi v Ljudski skupščini nista prisostvovala generalpodpolkovnik Tomislav Simović in Dragan Kićanović. Čeprav je bila njuna odsotnost opažena, je niso pojasnili.

Vendar pa moramo priznati, da so pri razrešitvi starih in imenovanju novih ministrov v vladi Srbije močno prekršili Ustavo republike in Poslovnik o delu Ljudske skupščine. Oba predpisa namreč predvidevata, da o zaupnici vladi ali njenim posameznim članom lahko glasujejo šele po treh dneh po sprejemu predloga za izglasovanje nezaupnice. Ampak srbski parlament je ta postopek skrajšal in opravil vse na eni seji. Zaradi očitnega kršenja procedure v razrešitvi starih in imenovanju novih ministrov, je Srbsko gibanje obnove Vuka Draškovića preko svojega pravnega zastopnika vložilo tožbo, tako, da bo rekonstrukcija srbske vlade kmalu dobila tudi sodni razplet. Če bo pristojno sodišče izničilo razrešitev starih in volitve novih ministrov, bomo videli.

Po najnovejši rekonstrukciji bo srbska vlada imela 25 ministrov, od katerih so samo štirje nestranskarke osebnosti. Vsi ostali so bivši komunisti in sedaj člani vladajoče Socialistične stranke Borisa Jovića in Slobodana Miloševića. Kot smo zapisali v prejšnji številki, so opozicijske stranke v srbskem parlamentu zahtevale zamenjavo celotnega Zelenovićevega kabineta in predlagale vzpostavitev vlade narodne enotnosti. Ampak za to zahtevo republiški lider Slobodan Milošević ni želel niti slišati, pa je Ljudska skupščina Srbije že dva tedna praktično brez opozicije, ker so poslanske klopi zapustili predstavniki dveh najmočnejših opozicijskih strank – Srbskega gibanja obnove in Demokratske stranke. Tako je srbski parlament ponovno postal enostrankarski in enomen.

V Srbiji se torej nadaljuje vse po starem. Z obstojem istih ljudi na oblasti je Srbija pretrpela še en poraz. Namesto demokracije in svobode bosta v Srbiji še dalje carevala komunizem in tiranija. Srbija je nekoč bila znana in po demokraciji priznana v svetu. Vendar pa so jo takrat vodili bolj modri ljudje. Danes se kot ljudski rešitelji promovirajo polpreračunljivi in arogantni.

Srbiji je zato potrebna rešitev pred takšnimi. Kolikor zaradi Srbije, toliko tudi zaradi Jugoslavije in Evrope. Zato je na vrsti opozicija. V odprtem pismu Dobrici Čosiću lider opozicije Vuk Drašković zato najavlja nekakšen novi 9. marec, ki je zelo blizu, ko se bo dokončno vedelo, kdo bo v Srbiji dokončno odšel: zdajšnje vodstvo in preteklost ali mladost in bodočnost Srbije.

BEOGRAJSKI PARADOKSI

Kurdi napadli Srbijo

V Srbijo z vseh strani vdirajo sovražniki. Če sodimo po vsakdanjih sporočilih dnevnikov, radia in televizije, je samo vprašanje dnevo, kdaj bodo Srbijo okupirali Indijci, Turki, Kurdi, Maročani, Arabci in drugi afro-azijski državljani. Na stotine njih naj bi dnevno prehajalo državno mejo, in to prav nekeje v Srbiji in ne recimo v Hrvaški ali Sloveniji, najpogosteje brez kakršnihkoli potnih listin, končni cilj pa jim je odhod v Zagreb in Ljubljano zaradi rekrutiranja v hrvaško gardo ali slovensko Teritorialno obrambo.

Ni dneva, da sredstva javnega informiranja »ne odkrijejo« kakšen tak primer masovnega ilegalnega prehoda državne meje. To naj bi se zgodilo pred nekaj dnevi tudi v bližini Vršca, pri mejnem prehodu Vatin. Zahvaljujoč rutinskemu pregledu prometa so odkrili avtobus, nabit z ilegalnimi ubežniki iz Romunije, in kot poroča tamkajšnja lokalna policija, je med ujetimi največ Indijcev in Turkov, čeprav ni ravno malo število tudi tistih brez kakršnihkoli potnih listin, pa se ne da popolnoma preverjeno potrditi, da so po poreklu Kurdi, Maročani ali državljani drugih držav Blžnjega ali Daljnega Vzhoda.

In tako iz dneva v dan. Mediji množičnega informiranja v Srbiji vedo takorekoč vse. Razpolagajo tudi s podatki, kako se te osebe ilegalno tihotapijo v Srbijo in kdo rekrutira v »najemniško vojsko« in kaj jim je končni cilj in kolikšne so njihove mesečne plače in kje in kako se urijo za »ubijanja« Srbob v Kninu, Slavoniji, Baranji in zahodnem Sremu. Ve se tudi, kako in v kolikšni meri umirajo. O »najemnikih« z Vzhoda Srbija takorekoč vse in prav vse ve. Kot »kronske dokaze« njihovega rekrutiranja v oborožene formacije v Hrvaški in

Sloveniji ponujajo nekakšne posnetke, ki so preplavili vse časopise in vse dnevno politične informativne oddaje na televiziji. Kje se ti posnetki delajo in za čigave namene, se zanesljivo ne ve.

Vendar pa se gotovo ve, da še danes v Srbiji ni bila objavljena fotografija ali televizajska slika ranjenega ali umrlega Kurda, Indijca ali Maročana z vojnih prizorišč, za katere se baje rekrutirajo. Prav tako ni do sedaj bilo prikazano, da bi bil kdo od teh »plačancev« med ujetniki, čeprav se trdi, da jih je na stotine. Javni mediji v Beogradu, med katerimi prednjačijo televizija in izdajate Politike, enostavno tekmujejo, kdo po predstavi več snemanih zapisov o umrlih, ranjenih ali ujetih pripadnikih policije in garde Hrvaške. Lika prišlekovi z Vzhoda na teh krutih scenah enostavni ni, čeprav bi, glede na njihovo raso in barvo, bili lahko opazni.

Televizijske kamere in časopisni foto-aparati potem takem še vedno niso podali dokazov o plačancih v vrstah hrvaških ali slovenskih oboroženih sil. Torej so zgodbe o odkrivanju polnih avtobusov tujih državljanov zaradi rekrutiranja v vrste policije in garde lahko čista

izmišljotina in politični marketing. Tako vsi tujci, ki preidejo čez Srbijo ni nujno, da so tuji plačanci. Ampak slike Kurdiv, Sikhov, Indijcev in ostalih, ki jih baje odkrivajo pri ilegalnih prestopnih mej, je mogoče napraviti kjerkoli.

Sikhov, Indijcev in ostalih, ki jih baje odkrivajo pri ilegalnih prestopnih mej, je mogoče napraviti kjerkoli.

Kurdinja Ši Halk, ki je kot plačanka vstopila v Tudmanovo gardo, zdaj pa po Slavonskih in Banijskih vaseh po pisanju Politike »mučki ubija zaščitne četnike«

Milošević je Čosićev bog

Najbolj tiražen srbski živi pisatelj Dobrica Čosić, ki se v zadnjem času vseeno bolj ukvarja z dnevno politiko in ogroženostjo srbskega naroda na zemeljski krogli, kot s pisateljskim delom, je nedavno dal obširen intervju beograjski Politiki, ki ga časopis objavlja na prvi strani dve številki zapored. V razgovoru z znanim borcem za srbske pravice Miloradom Vučelićem, pred kratkim izbranim direktorjem TV Novi Sad in propadlim kandidatom za novega ministra za informiranje v vladi Srbije, Dobrica Čosić govori o družbenih in zgodovinskih razmerah v državi, a največ o ogroženosti srbskega ljudstva v njej.

»Veliki pisatelj« vsekakor ni pozabil govoriti o svoji najljubši temi – velikem šefu Slobodanu Miloševiću in o njegovi politiki. Na vprašanje, kako gleda na nacionalno in državno politiko zadnjih nekaj let Slobodana Miloševića, Dobrica Čosić pravi, da nihče razen Nikole Pašića v prvi svetovni vojni, ni imel težjega dela kot Slobodan Milošević danes. Čosić nadalje pravi, da se je Milošević posvetil obnovi srbske države in reševanju srbskega prebivalstva in se hrabro uprl zasužnjevanju in uničevanju mnogih in močnejših. Sovražnikom je dokazal, da zmore preko nepremostljivih zaprek. Milošević je po mnenju Čosića, v zadnjih petdesetih letih največ naredil za srbski narod. Zanj je Milošević vseobsegajoča nacionalna politika, strategija in taktika realističnega in dobro usmerjenega človeka.

Tako meni Čosić o politiki Slobodana Miloševića. Pisec v Srbiji znanega romana »Daljno sonce« vidi v Miloševiću pravega boga. Zanj je tudi Milošević »prvi pisatelj« Srbije, ki je največ naredil zanj.

Izkušen pisatelj kajpak pozablja na mnoge druge stvari. Nikoli v zadnjih petdesetih letih Srbija ni imela manjšega ugleda v svetu, kot ga ima danes. Zasovražena in izolirana je povsod po svetu, še najbolj pa v Jugoslaviji sami. Če bi se izrazili v šahovskem besednjaku, bi rekli, da je v pat poziciji. Beleži poraz za porazom. Danes je Miloševićeva Srbija okupator nad okupatorji. Samo na tem področju se še v Evropi brani sistem s policijsko palico v roki. Namesto, da bi bil Beograd prestolnica miru in napredka, postaja vedno bolj prestolnica boljševizma in enumnja. Nikjer v Evropi se ne, bolj kot v Srbiji, brani preživeli sistem in propadel diktat. Srbija je zadnja v Jugoslaviji pristala na večstrankarske volitve in je edina zraven Črne Gore ponovno tako triumfalno izvolila komuniste ponovno na oblast. Samo na tem prostoru se še brani utrdba boljševizma.

Slavni pisatelj Dobrica Čosić tega ne vidi ali noče videti. Srbiji danes vladajo najslabši ljudje. Danes je Srbija ponižana in poražena na vsakem svojem koraku. Za to so najbolj odgovorni ravno tisti, ki jo vodijo. Danes je to že mnogim jasno, jutri bodo vedeli vsi. Verjetno bodo tole napisali v nekem drugem romanu, ki se bo glasil – Čas smrti.

Nacionalna ali nacionalistična televizija

Nacionalno, republiško televizijsko hišo bo Srbija dobila šele s prvim januarjem prihodnjega leta, torej bo zadnja izmed vseh republik. Tako so preteklo sredo določili poslanci Narodne skupščine Srbije v svojem Zakonu o radiu in televiziji. Ko bo ustanovljeno javno podjetje RTV Srbije, se bodo vanj združile RTV Beograd, RTV Novi Sad in RTV Priština.

Seveda takšno sporočilo samo po sebi nima posebnega pomena in tudi ne bi zaslužilo komentarja. Vendar kadar se govori o Srbiji, ima vsaka stvar svoj pomen. O osnovanju javnega nacionalnega podjetja na telekomunikacijskem področju se je odločila zadnja. To je storila najmanj leto dni kasneje kot so to storile Slovenija in Hrvaška. Tudi to samo po sebi ne bi bilo nič posebnega, nekdo mora biti prvi in nekdo zadnji. Toda pri Srbiji je vse obrnjeno na glavo. Takrat ko se je za to odločala slovenska in hrvaška televizija, je Srbija to dejanje obsojala kot nacionalistično in separatistično. Mesece dolgo je v javnih medijih Srbija oznanjala to potezo kot potezo izdaje in razbijanja Jugoslavije. Pri svojem opredeljevanju do nacionalnih televizij Srbija ni izbirala pot in načinov za omalovaževanje le tega.

Sedaj je sama storila prav to. Ali je to storila dobronamerno, ali je končno sprevidela, to zdaj ni pomembno. Predvsem se je priklonila večini in storila tisto kar drugi že imajo. To, da bo drugo leto televizija Beograd postala TV Srbija ni nacionalistična poteza. Takrat bo postala nacionalna televizija. Seveda je to čisto nekaj drugega, če se za to odloči Srbija kot pa recimo Slovenija.

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222

MEDIJSKA VOJNA

Legende o Grujeviću

Zgodba o vojaški časti in prisegi

Budo Simonović, Ilustrovanja Politika

Dragomir Grujević nas čaka v svoji sobi, ker mu vodnik Dejan Kovačević in ostali vojaki preprosto ne dovolijo, da bi podnevi odšel iz kasarne. Prepričani so, da ga z okoliških višin opazujejo ostrostrelci Janšine soldateske, ki bi mu z užitkom upihili življenje.

Na Balkanu ni tako redko, da lasten strah prikriješ s silno ljubeznijo svojih podrejenih za tvoje življenje.

»Niti trenutka nisem razmišljal,« pravi deseter Vojislav Pijdan. »Vodnik Kovačević in jaz sva se dogovorila, da v tem avtobusu, ki bi moral priti po nas, napravimo pokol, da pobijemo voznika in spremstvo

Ponosni smo in strah nas je

Ognjen Janevski opisuje v Ilustrovani Politiki obisk pri družini spornega heroja Grujevića v Čacku.

Kako tašča Dušanka Veličković sprejema to, da ima najslavnejšega zeta v državi?

»Mnogo je dal. Samo da se nam vrne živ in zdrav.«

»Oče, bombo!« kriči Ivan, Grujevićev sin.

Edino on je brezbrizen. Ded ga ponosno gleda. Fantič udarja po vitrini. »Kar daj, dedkov fant. Ti kar udarjaj.«

»Ta je res bojevit,« se smeje mati Ljubinka. »Morda bo tudi on šel v vojake. Mogoče tudi starejši sin Nenad. Ne bom jima branila. Mislim, da tudi moj mož ne bo imel nič proti. Naj zamenjata očeta. Mi še

in da bo potem Kovačević vozil proti Zagrebu – v komando naše vojne oblasti. Ko smo šli, da tudi vodnik Grujević misli tako, kot mi, razmišljanja ni bilo več. Stotnik Furlan je šel v neko skladišče, jaz pa za njim. Sreča moja, da me ni opazil, ko sem poizkušal repetirati pištolo, ker bi me sigurno ubil, ker je bila pištola pokvarjena. Furlan je očito mislil tudi na to in je pravočasno pokvaril pištolo, ki so jo starešine nosile med dežurstvom...«

Spet posebno junaštvo. Dva podoficirja sta 20-letnika poslala likvidirati neustreznega oficirja. Vse to je naredila miroljubna JLA, ki nikdar ne strelja prva...

...razen na predpostavljene oficirje in šoferje...

verjamemo v našo vojsko in Jugoslavijo.

Očitno gre pri družini Grujevića za rahlo dedno razbijaško napako.

»Avto je bil dobro znan v mestu in ni bilo nobenih možnosti, da z njim pobegnemo. Uspeli smo priti do Sevnice. Šli smo na vlak. Ob poti je stalo pet, šest teritorialcev. Mislim, da je konec z nami.«

Pobeg družine poročnika Grujevića je bil res grozljiv – peš so morali do železnice.

Oče poročnika Grujevića: »Oče moje mame, Danilo Žuža, je 1915. leta kot kaplar avstrijske vojske organiziral predajo celega odreda Rusom.

Tedaj so želeli ustvariti Jugoslavijo. Umrli je od udarcev leta 1944. Šiptarji so ga pretepli do smrti. Njegove najboljše gene je podedoval moj Dragan.«

Armada odhaja, ker je močna

Ne odhajamo iz Slovenije, ker smo slabotni. Nasprotno, odhajamo zato, ker smo močni. Slovenski narod puščamo, naj se ukvarja sam s seboj. Če bodo tudi tokrat stvari napačno ocenili in skušali z orožjem ovirati izvajanje sklepa Predsedstva SFRJ o odhodu JA iz Slovenije, se bodo hudo uštel. Če bi znova objavili vojno Jugosla-

Pojejo ustaške pesmi

Ko se je pomikala skozi Petrinje, je Tuđmanova vojska pel' ustaške pesmi, večkrat so ponavljali tisto najbolj znano »Mlad ustaša«. Česti so bili tudi pozivi »U boj, u boj, za narod svoj.« En del petrinjskih Hrvatov, ki je bil na ulicah v trenutku premikanja teh ko-

Orožje in varčevanje

Vodstvi Slovenije in Hrvaške sta izkoristili vse devizne zaloge svojih državljanov za nakup orožja v tujini. Zaradi tega bodo napravljeni določeni koraki, ki bodo zaščitili v okviru jugoslovskega ekonomskega prostora devizne vloge ostalih varčevalcev. Omenja se tudi podatek, da je Martin Špegelj svoj čas v aktovki prenesel milijon dolarjev v gotovini v tujino, da bi z njimi nakupili orožje.

Privredni pregled, Beograd
Ker se je Špegelj pri upokojitvi razdolžil z »borbenim ran-

Kaplar Žuža je naredil točno tisto, kar Grujević ni hotel. Predal je odred nasprotnikom, ampak po srbski liturgiji sta oba heroja.

viji in armadi, bi mi uporabili vsa razpoložljiva sredstva.

Generalpolkovnik Blagoje Adžić, na sprejemu v čast poročniku Dragomirju Grujeviću, Delo

Če sta v isti armadi takšna inteligenčna formata kot sta Adžić in Grujević potem se žali bog res lahko nadejamo najhujšemu.

lon skozi mesto, je aplaudiral in klical: »Pobijte to četniško bando«, »Zmeljite četnike«, »Ubijte Srbe«...

Politika, Beograd

Čudni so tile Hrvati. Namesto, da bi zapeli tisto srbsko miroljubno: Ubijemo, zaklačemo, ko sa nama neće.

cem«, je, jasno, denar moral nositi v navadni aktovki.

Ugljeninu poklonili BMW

Stranka demokratske akcije za Srbijo je kupila svojemu predsedniku Ugljeninu blindirani avtomobil BMW, vreden čez 100.000 nemških mark. Za Ugljenina so razen tega kupili tudi dvosobno stanovanje in zobozdravstveno ordinacijo v Sarajevu. Vse to je bilo narejeno, kot poudarjajo, iz varnostnih razlogov in zaradi Ugljeninovi zasluge. Denar za blindirano vozilo, stanovanje in ordinacijo so prostovoljno prispevali člani stranke.

Večernje novosti, Beograd
Prav jim je tem muslimanom, ko pa za nakup avtomobilov, stanovanj in ordinacij raznim psihiatrično-zdravstveno-političnim somišljenikom ne uporabijo državnega denarja, kot to delajo v »srbskih« pokrajinah.

Beograščani se igrajo vojno

Tako je treba sinko, takoj se vidi, da si naš. Nič ti ni treba skrbeti, zmaga prihaja. Samo, da zrušimo te rdečkarje. Ma kakšen Jović, čigav je ta? Kralj mora priti. To kolo se bo plesalo od Vladivostoka do Jadrana. Izjava prodajalca na beograjskih štanti, Globus
Kolo bo vodil seveda omenjeni beograjski prodajalec s štantov

Združenje ali propad

Da ne omenjam Hrvatov, Slovenci se danes genocidno obnašajo proti Srbom, kakor so se genocidno obnašali proti Nemcem, Italijanom in Madžarom. Kaj mislite, kako je prišlo do ustvarjenja prostora za milijon in pol Slovencev? Hitler se ni maščeval Slovincem, ker je hotel nemški narod v Sloveniji, ampak da bi poravnal račun za tistih sto tisoč Nemcev, ki so jih Slovenci po prvi svetovni vojni asimilirali, pobili ali pregnali.

Milan Paroški, srbski poslanec, Intervju, Beograd

Le kdo bi razumel te trapaše Nemce. Namesto, da bi pomagali svojim zgodovinskim prijateljem Srbom, raje podpirajo Slovence, znane krvnike nemškega prebivalstva.

PO BIVŠI DOMOVINI

Zagreb: Zločinski četniški pokoli se nadaljujejo. Srbski uporniki obvladujejo že skoraj celotno Banijo, terorizem pa se je razširil tudi v Sisak.

Novi Sad: Več tisoč ljudi je na novosadskem trgu svobode manifestiralo za mir in za konec propagandnega sovraštva.

Ljubljana: Odkupna cena starega papirja se je dvignila. Kilo-gram te odpadne surovine stane od 0,80 do 3 dinarje, odvisno od vrste papirja.

Beograd: Srbske prodajalne Borova so se na referendumu odločile, da bodo izstopile iz sestave matičnega podjetja v Borovu.

Beograd: ZIS je prosil pariški klub za reprogramiranje posojil.

Beograd: Evropska investicijska banka je zamrznila 257,5 milijona dolarjev iz drugega finančnega protokola Jugoslaviji, ker čaka na ureditev razmer v državi.

Zagreb: Hrvaški nogometni klubi ne bodo tekmovali v 1. zvezni ligi, dokler se razmere v državi ne uredijo.

Ljubljana: Zaradi zaplembe premoženja ali samovoljnega odcepljanja poslovnih enot v drugih republikah, je v Sloveniji oškodovanih že blizu 40 podjetij.

Zagreb: Vojaška letala so bombardirala Hrvaško Kostajnico.

Ljubljana: Litovski parlament je sprejel resolucijo, s katero priznava neodvisnost Slovenije in Hrvaške.

Ljubljana: Slovenski vojaki iz enot armade prihajajo domov.

Priština: Srbi so s pomočjo policije in oklepnih vozil zasegli občini Glogovac in Mališevo, kjer je 99 odstotkov Albancev.

Sarajevo: Bosanci so cene naftnih derivatov izenačili s hrvaškimi. Liter bencina super stane 19 din, navadnega pa 18 dinarjev.

Ljubljana: Zakonodajna komisija je predlagala razrešitev poslance Milana Aksentijevića.

Zagreb: Zaradi četniškega ultimata je banijske vasi zapustila štiri kilometre dolga kolona beguncev.

Ljubljana: Vlaka s tanki, ki sta več dni čakala na logaški železniški postaji, sta tovor odpeljala proti Banjaluki.

Ljubljana: Ljubljanska banka d.d. ima likvidnostne težave pri poslovanju s tujino.

Ljubljana: Zmeren potresni sunek jakosti med 4. in 5. stopnjo po Mercallijevi lestvici je vznemiril prebivalce Mute, Radelj in Vuzenice. Potres ni povzročil gmotne škode.

Beograd: V Srbiji je bilo registriranih 30.422 beguncev, največ v Vojvodini.

Jesenice: Posebni odpadki so še vedno na Jesenicah.

Zagreb: Fronta se je približala Sisku, kjer močne hrvaške sile zapirajo pot proti Zagrebu.

Ljubljana: Cene lokalnega železniškega prometa so se povečale za četrtno. Cene zunaj Slovenije in Istre so ostale nespremenjene.

Priština: Tudi Albanci na Kosovu vabijo opazovalce.

Zagreb: Hrvaški predsednik Tuđman je v saboru doživel hudo kritiko.

Beograd: Srbsko gibanje za obnovo toži republiko Srbijo zaradi kršenja republiške ustave in poslovnika republiške skupščine Srbije.

Beograd: Državljska akcija za mir poziva vse zagovornike miru po Jugoslaviji in svetu, da se jim pridružijo in dosežejo mirno rešitev sporov v Jugoslaviji.

Beograd: Enota JA je v Vojvodini razorožila skupino 18 ljudi četniškega šajkaškega odreda.

Beograd: Aktivisti beograjskega Centra za protivojne akcije opozarjajo na zločine srbskih borcev na Hrvaškem.

Izola: Dolgo napovedana stavka v izolski bolnišnici se je začela.

Ljubljana: Zakon o povračilu vojne škode je padel zaradi nesklepčnosti zbora občin. Oškodovancem zaradi vojne agresije naj bi kljub temu pomagali, a tudi na račun poplavljenih.

Beograd: Italijanski neofašisti so gostovali pri večstrankarski delegaciji odbora srbske skupščine za zunanje zadeve. Poudarili so, da so notranje jugoslovske meje zgolj administrativne.

Zagreb: V Dalju so četniki uprizorili nov pokol Hrvatov.

Krško: Neznani storilci so z eksplozivom jugoslovske izdelave poškodovali 110-kilovatni daljnovod.

Vinkovci: Grobarji so v grobnici našli več trupel, ki so jih teroristi skušali skriti pred srbsko javnostjo.

Sarajevo: Skupina oboroženih ljudi je zasedla televizijski oddajnik na Kozari. Delavce so prisilili, da namesto sarajevske predvajajo satelitski program beograjske televizije.

Titograd: Črna gora ni več socialistična. Z ustavnimi spremembami so iz imena republike črtali ideološko opredelitev.

Beograd: NBJ postavlja Sloveniji in Hrvaški ostre pogoje. Če hočeta dostop do emisije, morata razveljaviti svoje zakone.

Ljubljana: V Sloveniji imamo spet več gozdov. Gozdna površina se je povečala za 1,3 odstotka ali 13.534 hektarjev.

Beograd: Misija evropske trojke ni uspela. Nizozemski, luksemburški in portugalski zunanji minister so se poslovali, ker Milošević ni hotel podpisati dokumenta o vzpostavitvi premirja.

Ljubljana: Zvezno predsedstvo je s preglasovanjem sprejelo odlok o prekinutvi ognja na Hrvaškem.

Zagreb: Hrvaška ima novo vlado. Med 27 članov nove hrvaške vlade je le 10 hadezejevcev, novi predsednik pa je dr. Franjo Gregurić.

Piran: Morje cveti. Severni Jadran je tako rekoč prepreden s sluzastimi oblaki, ki se zadržujejo tudi pod gladino.

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222

RES JE ...

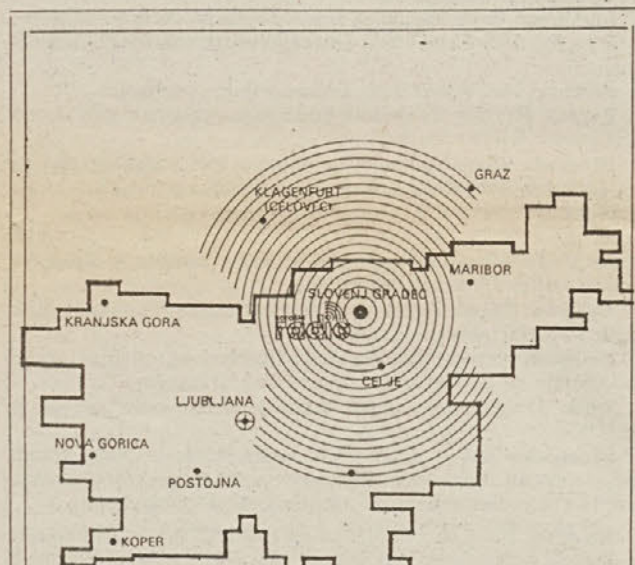
— da gospod Herman Rigelnik vendarle odhaja službovat v tujino, kakor smo v Novi dobi že pred časom napovedali. Po Gorenju in kratkem bivanju v Smeltu gre za direktorja Ljubljanske banke v Münchnu.

— da izbora miss Slovenije, ki bi moral biti prav na petek po okupaciji Slovenije, še sedaj ni bilo. Je pa ob pojavu vse več uniformirancev v Sloveniji prišlo do odprtja dodatnih kuporajev.

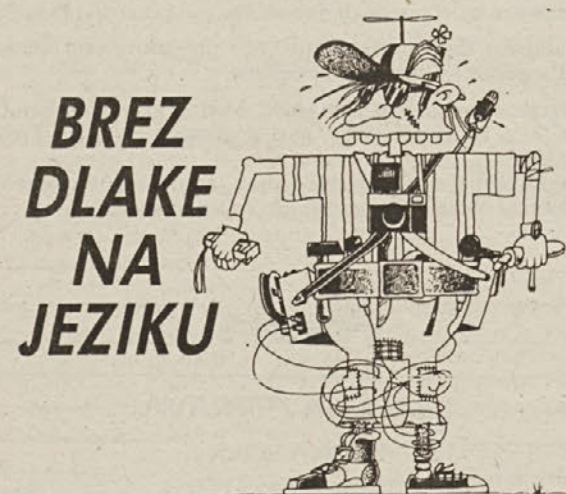
— da na Gorenjskem še po desetih dneh niti policija ni ugotovila, kdo je z gorenjskih trafik trgal plakate Nove dobe in ali so trije policaji na Jesenicah res samoiniciativno zaplenili tri izvoze Nove dobe.

— da je, tako kot smo napovedali, zdaj Slovensko tiskovno agencijo zapustil tudi njen drugi po vrsti urednik, Tadej Labernik. Pred njim je to storil Tomaz Perovič. Se smemo javno vprašati, zakaj priznani in dobri slovenski novinarji nočejo biti uredniki STA-ja?

— da je Slovenija med davki na vojno uvedla tudi dodatno obdavčitev softvera oziroma računalniške programske opreme. Narod torej lahko gre v Evropo le na simbolni ravni, sicer pa je bolje, če vsaj zaenkrat ostane tehnološko zaostal in tudi sicer butast.

koroški
radio
slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

MARIBORSKI RADIO STUDENT UKV stereo 95,9MHz

PRIROČNIK ZA KULINARIČNE ZANESENJAKE

Kako pripraviti bosanski lonec

Splošni pojmi

Za razliko od širokega asortimaja različnih nacionalnih jedi je bosanski lonec edina večnacionalna jed na ozemlju Jugoslavije, zato ga imajo pravi gurmani za poseben gastronomski užitek. Pripravlja se iz reprezentativnih pozicij treh različnih vrst mesa (v razmerju 40:30:30), ki pri skupnem kuhanju dopolnjujejo svoje lastnosti, obenem pa zadržijo karakterističen in lasten okus. Glede na to, da je bosanski lonec jed na osnovi sestavin živalskega izvora — takoimenovanih animozitet — ga v kulinariki priročnikih pogosto zasledimo pod geslom »več animozitet v isti kaši«.

Način priprave bosanskega lonca je zgodba zase in ga uvrščamo v del bosanskohercegovske folklorne, saj ga vedno in obvezno pripravljajo tri gospodinje (imenujemo jih, zaradi lažjega podajanja recepta, kar Ljilja, Fatima in Mara), po možnosti v narodnih nošah. Vsaka izmed njih skrbi za eno vrsto mesa, natančneje tisto, ki jo je poprej dala v skupno posodo. Takšen postopek ni samo ritualnega značaja, temveč ima — kot bomo še videli — zelo praktične učinke.

Način priprave

Posodo, v kateri se kuha bosanski lonec, imenujemo bosanski lonček, specialisti za izdelavo takšnih posod pa so stari mojstri iz Jajca. Na dno lonca se dajo vse tri vrste mesa, nato pa se dodajo olje, poper, sol, čebula, česen in domača slanina. Vse skupaj se praži na majhnem ognju. Gospodinje pojejo Hej Slovani in veselo mešajo kose praženega mesa, ki si postajajo vse bolj podobni — tako po videzu kot po okusu. Praženje na majhnem ognju — najbolje s pomočjo šestih plamenic — enake velikosti — je treba nadaljevati tako dolgo, dokler razmere

v loncu ne postanejo dovolj vroče, meso pa se še ni pri-smodilo. Tedaj je treba dodati vode iz hladnega tuša in nekaj zeljnih glav, ki bodo plavale na vrhu.

zadeva spet zavre, intenzivno kuha, gospodinje Ljilja, Fatima in Mara pa prenehajo peti in prično iskati vsaka svojo vrsto mesa. Ko locirajo in preštejejo svoje meso,

orožja, lahke artiljerije, nobena posebnost pa niso niti vojaški manevri v nasprot-nikovem delu kuhinje. Meso v bosanskem loncu se torej zdaj kuha povsem ločeno pod budnim očesom maticnih gospodinj, ki delijo le še skuhanе zeljne glave. Preden dodajo podmet, je treba ogenj povečati. Najbolje tako, da na že dogorele plamenice dodajo kakšno zemljepisno karto. Takrat gospodinje situacijo v loncu intenzivno mešajo, da se lonec ne prismo-di. Najbolj meša Ljilja. Trudita pa se tudi Mara in Fatima. Bosanski lonec je ku-

han, ko vsem prekopi v istem trenutku.

Umetnost serviranja

Serviranje bosanskega lonca se prične z deljenjem vsake posebne vrste mesa v lastno skodelo. To se dogaja razmeroma mirno. Do priložnostnega fizičnega obračunavanja ob spremljanju godbe na pihala pa pride, ko gospodinje delijo skupno kašo in neparno število zeljnih glav. Po tem tradicionalnem obredu — medtem ko čakajo, da se jed na skupni mizi ohladi — pripravijo gospodinje tiskovno

Noč dolgih nožev, 5. del

HUMORESKA

Stranski učinki

V čakalnicah ordinacij lahko izvemo o boleznih več kot v kakem zdravstvenem vodniku. Nič čudnega, saj tja prihajajo množice ljudi z vsemi boleznimi, od katerih skoraj dva nimata enake bolezni. Zadnjič je prišel možki, star kakih sedemdeset let, ki je svojemu sosedu dopovedoval, da je bil prejšnji teden tu zaradi močnega prehlada, bolečin v prsih, pritiska, povečane prostate, krčnih žil itd., zdaj je pa vse še slabše, ker je staknil še »stranske učinke«.

»Kaj? Imel si drisko?« ga je vprašal sosed na glas, da so vsi pogledali in je marsikdo mislil, da se je podelal v hlače.

»Kakšno drisko?« je vprašal možki. »Rekel sem, stranske učinke imam. To pride od različnih zdravil.«

In je razložil precej na glas, da so nekatera zdravila tako, da povzročajo stranske učinke, da pravzaprav menda sploh ni zdravil brez stranskih učinkov, da, vse od driske, vrtoglavice, slabosti, bruhanja, do glavobolov, okvar ledvic, jeter itd. Problem je, celo zelo nevarno je, če zdravnik ugotovi poleg bolezni, zaradi katere si prišel, še drugo bolezen ali kar več bolezni, pa ti da tudi zanje zdravila. Tako imaš naenkrat veliko tablet z veliko stranskimi učinki, potem pa pravzaprav sploh ne veš, kaj je bolje, ali da zdravš bolezni ali opustiš zdravila, da se rešiš vsaj stranskih učinkov.

»Stric, ne sekirate se,« je rekel mlajši možki. »Za te vaše stranske učinke boste dobili novo zdravilo, ki...«

... ki bo pozdravilo one in bo imelo drugačne stranske učinke,« je dodal drug možki in čakajoči so se zasmejali.

Ko je možki čez čas prišel iz ordinacije, so ga brž vprašali: »No, kako je bilo? Kaj pravi zdravnik? Je rekel, kako odpraviti stranske učinke?«

»Res so stranski učinki,« je odvrnil možki. »Pravi, da bi bil moral opustiti zdravila, če mi povzročajo stranske učinke... da me je na to opozoril.«

»Ja, zakaj vam jih je pa predpisal?« je vprašal mlajši možki.

»Saj, zato, da, hočem povedati, opozoril me je, naj jih preneham jemati, če mi povzročajo stranske učinke. Ja, ampak kako naj bi se pa potem pozdravil...?«

»In zakaj ga niste poslušali?«

»Saj pravim, ker sem se hotel pozdraviti, pa sem mislil, kakšni stranski učinki neki.«

»Kaj vam je pa dal zdaj?«

»Zdaj. Ne boste verjeli, nič. Rekel je, da bova razglasila začasni moratorij na vsa zdravila, ker lahko samo tako odpraviva vse stranske učinke. Rekel je, da je človek v mojih letih že star in da dobi skoraj vsak dan kak nov stranski učinek. Tudi brez zdravil.«

»Aha, zdaj mi je pa jasno, zakaj tako hvalijo naravno medicino,« je pripomnil mlajši možki. »Če že ne pomaga, je brez stranskih učinkov. Ni to isto, kot če ne ješ zdravil, ki imajo stranske učinke?«

Vstal je in odšel. Za njim jih je odšlo še veliko.

FOTOREPORTAŽA

Resnica o dveh Milanih

Iz virov, daleč od vladnih krogov, ki tudi ne spremljajo dogajanje v slovenski skupščini, smo izvedeli, da predstavnika JA v slovenski skupščini, Milana Aksentijevića, niso iz nje zabrisali zaradi agresije JA na Slovenijo, temveč zato, ker se je na eni svojih zadnjih skupščinskih sej vmešal v zasebnost našega predsednika, Milana Kučana:

Milan Aksentijević: Gospod predsedujoči, protestiram, v prvi vrsti spijo!

Ciril Zlobec: Milan, zbudi se, Aksentijević te je zatožil

Milan Kučan: Tega Aksentijevića bo treba nagnati iz razreda, že drugi me je zatožil... Ti, Janez, bi pa tudi lahko odprl oči!

NI RES ...

— da bi minister za šolstvo Peter Vencelj sestavo šolskega zakona prepustil liberalnim demokratom zato, ker bi bil prepričan, da bodo mlajši pripravili dober zakon. Zadevo jim je naložil zato, ker sam ne zna sestaviti človeškega zakona.

— da mariborska Metalna nima dela. Res je le, da so malce požrli ponos, po sili razmer opustili tehnološko zahtevnejše projekte, in pričeli za Janšo švasati španske jezdece. V Iraku je Metalna ob izbruhu vojne delo izgubila, v Sloveniji pa dobila.

— da bi se cestni minister Krajnc kaj žrl, ker še pred nekaj meseci ni poslušal Štajercev, ki že leta štrajkajo, da bi dobili avtocestno povezavo z Ljubljano. Verjetno še ni uspel v časopisih prebrati, da si Evropa, z Italijo vred, obeta cestno transportno povezavo z bližnjim vzhodom prek Avstrije, Madžarske, Srbije in tako naprej.

NOVA DOBA

KONEC ZGODOVINSKIH LAŽI

DR. NADA KLAJČ:

ZADNJI KNEZI CELJSKI V DEŽELAH SV. KRONE

V knežjem mestu izide v dneh pred 1. Svetovnim slovenskim kongresom knjiga o knezih Celjskih, nekronanih srednjeveških vladarjih z velikansko gospodarsko in politično močjo. Knjiga zagrebske zgodovinarke dr. Nade Klaič, ki je celjski knežji družini po dolgih stoletjih prva priznala moč, ugled in sloves, ki ga je ta uživala v času svojega vzpona in zmagoslavja.

Knjigo je med bralce s strokovnim razmišljanjem popeljal prof. dr. Janez Šumrada. Oblikoval jo je Jože Domjan, fotografije sta napravila Viktor Berk in Lucas, stiskal jo je Cetiš Celje. Vezana je v platno in za reprezentančne knjižnice v usnje.

Cena knjige, vezane v platno, je 599 dinarjev, vezane v usnje in numerirane pa 999 dinarjev.

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam izvode knjige dr. Nade Klaič Zadnji knezi Celjski v deželah Sv. Krone, vezane v

Priimek _____

Ime _____

Kraj _____

ulica _____

Poštna številka _____

pošta _____

Številka osebne izkaznice _____

Datum _____

podpis _____

Naročnik plača knjige po povzetju in poštino poravnava sam.

Naročilnice pošljite na naslov:

Prese d.o.o., Aškerčeva 15, 63000 Celje

Informacije po telefonu 063 23 331, 063 27 606 ali po

faxu 063 25 849.

ČELADE ZA SLOVENSKO VOJSKO IZ VEPLASA VELENJE

Ohraniti svetovni trg

Morda so bili izbrani kot dobavitelji čelad za slovensko TO, ker so tako pri nas kot v svetu najbolj znani po dobrih, kakovostnih čeladah. V pretekli vojni je že nekaj slovenskih teritorialcev nosilo čelade Veplas, ki so bile narejene v Velenju. Morda so bili izbrani ravno zato, ker trgu lahko ponudijo tudi druge namenske proizvode tudi za širšo uporabo.

Da družbeno podjetje Veplas iz Velenja prehitava zakonodajo, bi lahko rekli, ko so se že pred nekaj meseci preoblikovali iz enovite delovne organizacije v holding podjetje s svojimi štirimi družbami, imenovanimi hčere. Prav tako pa so med redkimi družbenimi podjetji, ki so ustanovila ali vlagala v druga mešana podjetja. Pri tem ne gre samo za podjetja, kjer bi imeli večinski delež, ampak kot solastniki mešanih firm vidijo pri ustanavljanju takšnih organizacijskih oblik svoj poslovni interes. Njihova tržna poslovna miselnost je razvidna že iz tega, da so že pred zadnjo reorganizacijo imeli znotraj enovitega podjetja profitne centre, ki so se obnašali tržno in tako uspeli prebroditi vse dosežane ekonomske pasti in prepreke.

Tako sedaj njihova holding firma Veplas kot krovno podjetje združuje štiri podjetja z omejeno odgovornostjo: Veplas Čelade, Veplas Popco, Veplas Profili in Veplas Kompoziti.

Jambor s svetovnim hitrostnim rekordom

»Z našim jamborom smo postavili svetovni hitrostni rekord, saj najhitrejša jadrnica na svetu nosi naš jambor. Še Japonci niso izdelali jamborja, ki bi nam bil konkurenčen«, se ponosno pohvali Martin Budna, predsednik upravnega odbora v Holdingu Veplas.

»Jambor je naš lasten izdelek. V njem je vgrajena naša lastna tehnologija in pamet. Iz tujine dobivamo samo material. Letno prodamo 50 tisoč jamborjev in vse izvozimo. Zanj dobimo na svetovnem trgu več kot dobijo drugi za črno-beli televizor. Ta pet metrov dolga cev, težka dva kilograma, zdrži več kot sto kilogramov obremenitve« pove Mar-

tin Budna, ki je tudi sam sodeloval pri izdelavi projekta.

Drug izdelek, po katerem je znano ime Veplas, so čelade. »Pri nas smo največji izdelovalci čelad. V zadnjem času so najbolj znane motoristične čelade Nolan, ki jih izdelujemo v sodelovanju s tujim partnerjem. Že pred desetimi leti smo začeli z razvojem lastne čelade imenovane Ahilka. To ime je kmalu postalo sinonim za vse čelade. Čelade, ki v tujini nosijo inicialke CB so vse narejene v Veplasu. Izdelujemo tudi smučarske čelade za otroke. Razvijamo pa program čelad za gasilce in za slovensko TO. Zraven čelad izdelujemo tudi kvalitetne tekaške smučarske palice.

Ime Veplas je mnogim najbolj znano zaradi njihovih jadrnih desk. Danes te deske izdelujejo v firmi Vepro v Slovenskih Konjicah, kjer ima Veplas večinski delež pri ustanovitvi tega mešanega podjetja. Vendar pravijo, da je letošnja sezona prodaje jadrnih desk dokaj borna, saj jim je pomladi v Evropi nagajalo slabo vreme, pri nas pa vojna.

V Veplasu so tudi edini izdelovalci profesionalne opreme za hidroterapijo. Le ta se uporablja največ v raznih termalnih zdraviliščih, v bolnišnicah kjer izvajajo hidro-fizioterapijo, pa tudi marsikateri zasebnik že seže po njej.

Posebej so ponosni, da izdelujejo kadi za švedskega naročnika, kajti vedo, da je to eden izmed najbolj zahtevnih trgov. Čeprav mogoče na tem tržišču ne dosežajo nekih velikih dobičkov vedo, da si tam pridobivajo ime in tudi znanje.

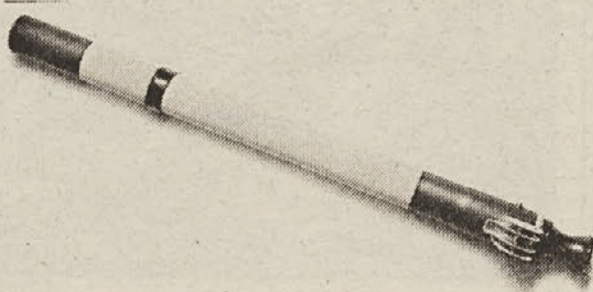
Najstarejši izdelek, ki ga izdelujejo, so gumbi. Verjetno so na tem področju najmanj znani. Morda zato, ker so dosedaj izdelovali gumbke le za znane naročnike, tekstilno industrijo.

Kmalu pa se bodo morali s tem izdelkom pojaviti tudi na samostojnem tržišču.

To je le nekaj izmed njihovih najbolj zanimivih programov. Morda je zanimiv še načrt programa izdelave jadrnih letal, kateri pa sedaj miruje in bo glede na politično in gospodarsko situacijo morda miroval še nekaj let.

Tržne možnosti

»Pri našem načinu dela je poslovni interes glavni interes. To smo dokazovali že prej in na tem planiramo prihodnje delo. Svetovno tržišče jemlje-

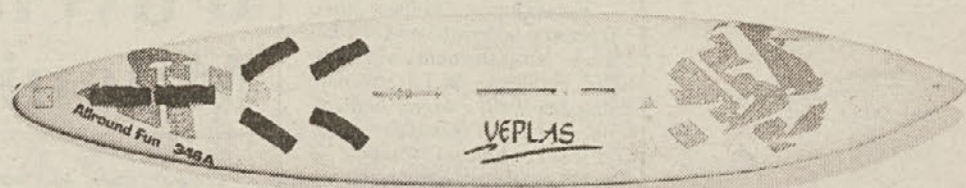
Veplasci jamborji so sestavljeni. Dosežejo dolžino do petih metrov in tehtajo dva kilograma

mo kot normalno poslovno tržišče. Držimo se načela, da je bolje ohraniti nek drug trg, kot pa iskati novega. To velja tudi za jugoslovanski trg. Stranko, ki jo že imamo, poskušamo na vsak način obdržati.

V času vojne smo dobili z Norveške sporočilo, kjer je pisalo, da nam pošiljajo material, da pa ne vedo točno na katero carino naj ga napotijo. Na koncu sporočila pa je bilo v slovenščini pripisano: Žive naj vsi narodi... Mislim, da je to tudi geslo naše poslovne usmeritve,« razloži Martin Budna.

Vodja finančno računovodskega sektorja Marija Arlič nas opozori, da situacija ni tako rožnata kot mogoče izgleda.

»Trideset odstotkov vse naše proizvodnje izvažamo. Od tega največ izvozimo jamborjev, sledijo pa jim drugi poliesterski

Jadrne deske izdeluje podjetje Vepro v Slovenskih Konjicah

proizvodi. Težave z izplačili imamo verjetno podobne kot vse druge firme v Sloveniji. Najtežje je izterjati plačila iz drugih jugoslovanskih republik. Program Popco je skoraj v celoti vezan na trg na drugi

liko mož iz rudnika odšlo na daljši dopust v Bosno. S seboj so odpeljali tudi svoje družine. Po končanem »oddihu« so se pred kratkim vsi vrnili nazaj v Slovenijo. Tako, da so imeli v Veplasu težave predvsem zaradi neplaniranih dopustov v času vojne.

V Veplasu je zaposlenih približno 250 ljudi. Vodilni pravijo, da obstaja zdravo delovno vzdušje in občutek pripadnosti

firni. V novi organizaciji bodo delavci odvisni od poslovnega rezultata. Ali po njihovem – od denarja firme. To pa so tudi do sedaj bili.

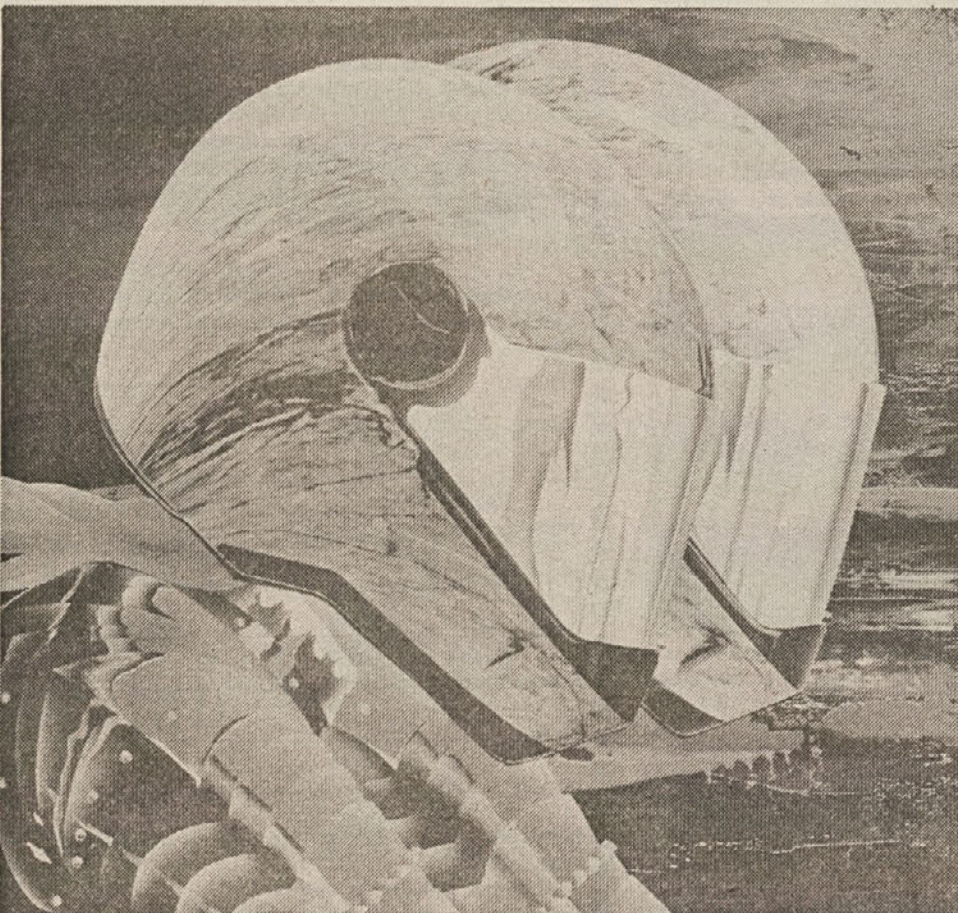
V kolikor jim uspe pridobiti večje naročilo za izdelavo vojaške opreme, predvidevajo v poslovnih strukturah, bodo na novo zaposlili nekaj deset delavcev. Upamo, da bodo posel dobili, da pa izdelki ne bodo uporabljeni v nobeni vojni.

Izredno ponosni so na svoje kadi, posebej še te z imenom Metulj. Uporabljajo se v hidroterapiji

Kadi so namenjene posebnim pogojem in načinom uporabe. Tale je namenjena za masažo z mineralno vodo

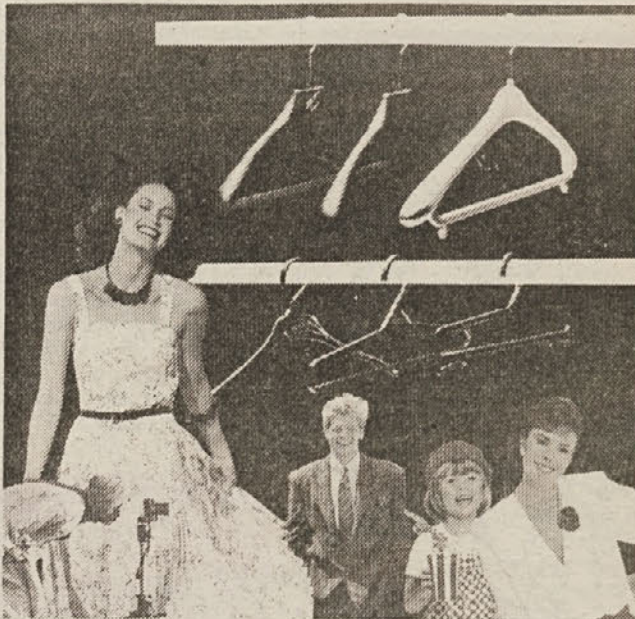

Svetovno znane čelade Nolan so vse narejene v Veplasu. Prav tako vse tiste, ki v tujini nosijo oznako CB

Ženska delovna sila

V Velenju obstajata dva velika poslovna giganta. In pravijo, da če nisi eden izmed njih, že imaš kompleks. Seveda pa vsekakor obstaja tudi medsebojna odvisnost velikih in manjših firm. Tako zaposluje Rudnik v Velenju pretežno moško delovno silo. Mnogo žena teh rudarjev pa je zaposlenih v Veplasu. Ker so bili nekdanji osebni dohodki rudarjev zelo visoki, v Veplasu z osebnimi dohodki niso mogli doseči motivacijskega momenta, saj so bili le ti bistveno manjši kot pri rudarjih. Zato se je večina žena teh rudarjev zaposlovala predvsem iz socialnega vidika.

Največ delavcev in delavk iz drugih republik je iz Bosne. Ob pričetku vojne v Sloveniji je ve-

V Veplasu upajo, da bodo tudi s programom obešalnikov prodali na širši trg. V ta namen so kupili stroj, ki bo obešalnike flogiral, ali oblekel s tekstilom

SKOMINE SRBSKE DINASTIJE KARADORĐEVIĆEV

Princ Aleksander iz Jugoslavije

Predniki dinastije Karadžordžević so vladali v Srbiji, s presledkom do leta 1918. Takrat so prišli na čelo vladavine Jugoslaviji in ji vladali do leta 1941. Ko so Nemci pokazali prve zobe in svoje namere, so jo jadno ucvrli na tuje. Od takrat dalje jadikujejo za svojo nekdanjo močjo in vplivom. S svojim načinom življenja in razmišljanja dokazujejo, da so vedno gojili upanje na vrnitev v Jugoslavijo ali vsaj v Srbijo.

Tokrat vam predstavljamo princa Alexandra iz Jugoslavije, ki je pravnuk kralja Alexandra I. in bratranec prestolonaslednika dinastije Karadžordžević.

Tudi on je že zelo zgodaj porisal iz nevarne Jugoslavije. Letos spomladi, sedemindvajsetega marca, je minilo natančno petdeset let, odkar je princ Alexander, kot sedemnajstletnik, zapustil domovino svojih prednikov. Kar dolgo časa je živel javnosti skrito življenje v Parizu in čakal na ugodno situacijo v Jugoslaviji. Tako kot druge Karadžordževiće so dogodki v Jugoslaviji pred nekaj leti opogumili, da so začeli jasneje in glasneje razlagati svoje namere in gojiti upanje. Svetu se prikazujejo v svoji modrijanski luči in čakajo na ugoden trenutek.

»Moja sestra Elizabeta je ves čas, s pomočjo njenega drugega moža Neila, pisala biografijo mojega očeta Princa Pavla, ki je živel od 1893. leta do 1976. leta. To biografijo smo sedaj poslali v predstavitev Beogradu in njenim ljudem. S tem smo se hoteli predstaviti jugoslovanski javnosti,« razloži princ Alexander.

Alexandrova sestra princesa Elizabeta je med drugim tudi mati svetovno znane filmske igralkice iz Dinastije, Catherine Oxenberg.

Barbara, žena princa Alexandra, jih danes šteje osemindvajset let in je rojena princesa iz Liechtensteina.

Pravnuk kralja Alexandra I. pravi: »Ko sem nazadnje obiskal jugoslovansko morje, sem moral oditi že po osmih dneh.

Princ Alexander obdeluje poldrage kamne. Na njegovi delovni mizi ima fotografije svojih prednikov.

Zelo rad bi se vrnil v domovino. Tam bi poiskal hišo, kjer se je rodila moja sestra in živila kot otrok. Bela palača v Beogradu je v graje vrednem stanju, ostala je skoraj takšna, kot smo jo takrat zapustili. Uporabljajo jo, kot nevredno prenočišče za občasne slabo sitirane goste.

Princesa Barbara, njegova žena pa dodaja: »En teden v Beogradu je doživetje, lepo kot sanje.

»Že od leta 1955 pričakujem takšen razplet jugoslovanske krize, kot se dogaja danes. Upam samo, da ne bo prišlo do državljanske vojne,« je rekel že njegov oče in enako misli tudi princ Alexander. »Že takratna kriza je nakazovala možno zdajšnjo vrnitev,« dodaja.

Obstaja realna možnost za obnovo monarhije v Jugoslaviji

Kot on pravi: »Samo že konstitucionalizirana monarhija lahko spet združi Jugoslavijo. Pripelje jo lahko do ponovne združitve in uvede demokracijo. Novo Jugoslavijo si pred-

Prestolonaslednik Alexander II., prinčev bratranec. V ozadju slika njegovega očeta kralja Petra II.

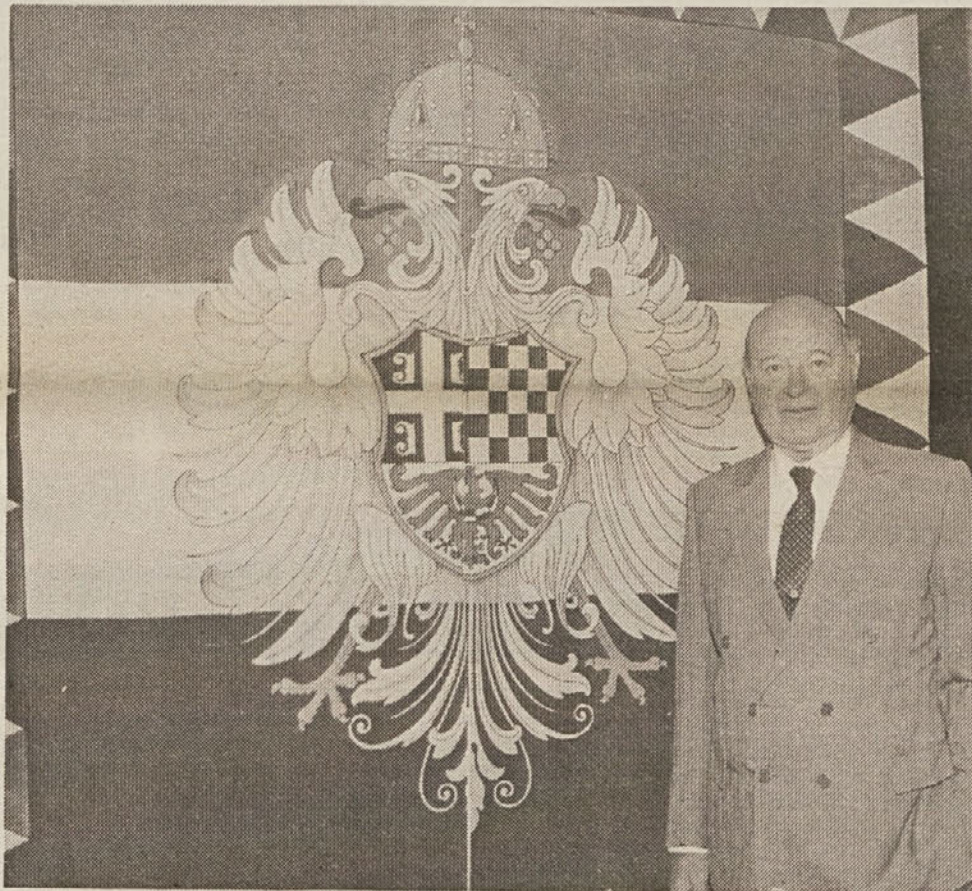
In kako živi princ

Vsekakor je že takrat, ko je bežala in še prej, družina Karadžordžević poskrbela, da si bodo lahko vsi dvorjani privoščili položaju dostojno življenje. Vsekomu obiskovalcu je takoj jasno, s čim se princ ukvarja. V svojem luksuznem dvostorideset kvadratnih metrov velikem stanovanju, v prestižnem delu Pariza, v Rue de Montaigne, se oko takoj ustavi na dragocenostih. Že bežen pogled razkrije stanovanje napolnjeno z obdelanimi žlahtnimi kamni in njih izdelki, ki jih je videti povsod. Kajti princ ima v svojem stanovanju tudi delavnico za obdelavo žlahtnih kamnov. Princ pravi, da je obdelava rdečih, zelenih, plavih in rumenih kristalov zanj otročje lahko delo.

Že šest let namreč dela kot marketinški direktor za stoletno avstrijsko firmo, družinsko podjetje Daniela Swarovskega. Zanj tudi obdeluje drage in poldrage kamne. Ali z drugimi besedami, on je izdelovalec »spominkov«.

Princ Alexander pravi, da so tudi Japonci navdušeni nad njegovimi kristali. Vsi kristali pa so, kot sam trdi, last firme Swarovski. Te kristale potem vdela tudi v razne uporabne predmete.

Stene njegovega razkošnega stanovanja pa krasijo portreti članov družine Karadžordžević.

Princ Alexander iz Jugoslavije, pravnuk kralja Alexandra I. ob svoji kraljevski zastavi

Alexander z ženo princeso Barbaro in sinom Dušanom (13). Barbara je rojena princesa iz Liechtensteina.

stavljam podobno, kot je ustavno pravno urejena Španija. Že za časa generala Franka je bila to dobra poteza. V popolno monarhijo pa težko verjamem. Seveda pa v Srbiji obstaja gibanje za obnovo kraljevine.

Catherina Oxenberg, znana igralka iz Dinastije je hčerka jugoslovanske princese Elizabete

SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA LJUDSKA STRANKA

Občinska podružnica SLOVENSKE KMEČKE ZVEZE LJUDSKE STRANKE iz Murske Sobote, prireja vseslovenski kmečki tabor, ki bo 18. 8. 1991 v Beltincih. Prvenstvo tega tabora je v prikazanju manjrazvitosti Prekmurja, Goriškega, težave kmetijstva.

Tabora se bodo udeležili tudi naši politiki: Milan Kučan, dr. France Bučar, Lojze Peterle, Ivan Oman, Franc Horvat in drugi.

Vabimo vse člane in nečlane na ta tabor, ki bo vključeval tudi kulturni in zabavni program z ansamblom Lojzeta Slaka.

DIANA: DESET LET S CHARLESOM

Krize in krizice

Kaj vse ima Diana rada? Čaj s sladkorjem ali brez, katere piškote je in katerih ne mara, s kom se druži in koga ima rada, o vsem tem in podobnem se je pisalo v zadnjih desetih letih. Teh deset let je prineslo spremembe. Charles ni več takšen, kot je bil.

Poročila sta se 29. junija 1981. leta. Danes jih ona šteje trideset, on dvainštirideset. Prvi sin se jima je rodil 21. junija 1982; to je William, britanski prestolonaslednik. Drugega sina Henryja sta dobila 15. septembra 1984. leta. Letos praznujeta svojo prvo desetletnico poroke.

Ona se je iz vzgojiteljice otrok za premožnejše starše dobro prelevila v princeso. Danes slovi kot najlepša princesa na svetu.

Diana je ljubosumna na svojega soproga Charlesa. In kot

za to zadolženi krogi obrekovanj zatrjujejo, ne brez razloga. Diana je namreč kmalu postala veliko bolj priljubljena med svojimi podaniki in ostalim angleškim prebivalstvom kot princ Charles. Njegova dejanja so nenadoma ostala v senci njenega zmagovitega pohoda na javno sceno. Princ, ki je bil vajen, da je vedno na prvem mestu, kar se popularnosti tiče, je postal zagrenjen. Sprva mogoče ne tako resno, kasneje pa se je vse bolj začel zanimati tudi za druge ženske. Svojih navzven rahlih razmerij niti ni

skrival pred javnostjo. In tako je dosegel, kar si je mogoče tudi želel. Princesa Lady Di je postala ljubosumna. Sledile so prve ločene počitnice in preživljanje vikendov v različnih krajih.

Tudi drugače sta ostala zvesta vsak svojim idealom. On še vedno uživa v klasični glasbi, ona pa, če le more, s slušalkami na ušesih posluša disco glasbo. Prav zato se je je prijel vzdevek Disco Di. Še vedno pa najbolj obožuje pop zvezdnike kot so Elton John, Duran Duran, Dire Straits, Supertramp in Phila Collinsa.

Spogledovanja

Princa Charlesa najnovejša ljubezen naj bi bila lepa plavo-

laska Susan George. Jasno je, da gre za princa in zato že vsako večje izkazovanje prijateljstva lahko privede do zlonamernih podtikanj.

Prav tako pa so se zgražali in javno obrekovali, ko je Lady Di s svojim prijateljem Davidom Waterhusom obiskala kino predstavo. Vsak zase vsake toliko časa poskrbita za kakšen pripetljajček, le da je princ Charles bolj produktiven.

Tudi takrat so glasno odjeknile govorice, ko je Diana preživela konec tedna pri samskem londonskem bankirju Dunne Philippu. Pravijo pa, da je Diana to storila nalašč samo, da bi naredila svojega moža ljubosumnega.

Dianin flirt z Davidom Waterhusom

29. julij 1981, ko je Britanija dobila novo princezo, Charles pa ženo

Deset let kasneje. Lady Di, princ Charles, sin William in sin Henry

Charlesov flirt s Susan George

Z DENARJEM SI JE KUPILA IZGUBLJENO MLADOST

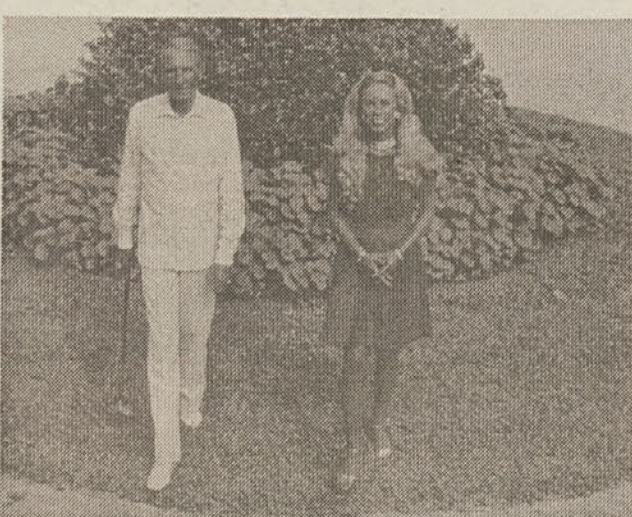
Poljub za pet milijard mark

Heidi Horten se je prvič poročila z enaintrideset let starejšim bogatašem. Z njim je živela polnih enaindvajset let, ko ji je le ta, po svoji smrti, zapustil nepojmljivo veliko bogastvo. Ko je ostala sama skoraj najbogatejša vdova na svetu, si je z denarjem kupila enajst let mlajšega moškega.

Heidi Horten je pri svojih tridesetih letih vedela, kaj pomeni denar. Pri svojih zahtevah ni bila skromna. Omrežila

je takrat šestdesetletnega trgovskega kralja **Helmuta Hortena**. Po njegovi smrti je zraven denarja podedovala tudi najdragocenejši nakit, otok z razkošno vilo, ladjo vredno dvajset milijonov mark in še druge malenkosti.

Z denarjem in morda še s čim je nato omrežila štiridesetletnega grofa Cary Goessa. Seveda tudi grof ni bil ravno berač. Vendar njegov hotel, kamping prostor in kavarna ni

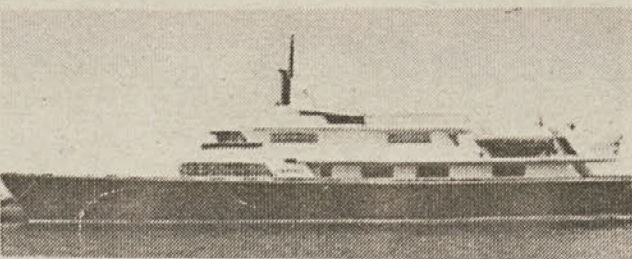

Grof Cary Goess (40) s svojo ženo Heidi Horten (51) v ljubezenskem objemu za pet milijard mark

so omembe vredni proti njemu premoženju. Oba zatrjujejo, da ju družijo neizmerna ljubezen. Grof je srečen in ona je

srečna. Že vesta zakaj.

Nekatere mlajše denarja željne lepotic že čakajo, da bo grof Cary postal vdovec.

Delček njene dediščine. Ladja, ki je dolga 70 metrov in ima štirinajst člansko posadko je vredna 20 milijonov mark.

Poroka in smrt Helmuta Heine Hortena. Priložnost za sklepanje največjih kupcij.

Mladoporočnica sta kot eno. Oba ljubita denar, starost pri tem ni pomembna. Cary si je na njeno željo pustil rasti brado.

KAJ POČNO BIVŠI ASI

Serdo Makin

Na vhodu v Novigrad, živo pisano mestece, privlači pozornost »Taverna Sergio«, ki je bolj podobna športnemu klubu kot klasični restavraciji.

Nič čudnega, če se ve, da je njen lastnik Serdo Makin, nekdanji nogometaš Reke. Tukaj so tudi kopačke, v katerih je končal svojo kariero, žoga, »Oskar popularnosti« in ostale drobnarije – spomini iz športnega življenja. Nogomet mu je ostal v krvi, toda predal se je čisto drugačni vrsti dela.

»Ko sem moral zaradi poškodb zapustiti nogomet, je izginil moj mladostni entuzijazem. Zazelel sem si imeti nekaj svojega, da ne bi bil več odvisen od raznih »šefov«. Razen tega živim v turističnem kraju, tako, da je tudi to eden od razlogov, da sem si izbral gostinstvo«.

Njegovi sinovi, Danijel (17) in Denis (13), sta lepo vzgojena dečka in dobra učenca – toda kri ni voda. Oba že trenirata nogomet v novigradskem klubu in imata svoje vzore. Danijel obožuje Ruda Gullita, Denis pa Lotarja Mateusa.

»Soproga Romanita in jaz nisva vplivala na njiju, prav tako

tudi ne na izbiro športa s katerim se bosta ukvarjala. Sama sta se odločila. Proti temu sem, da postaneta profesionalca, čeprav njun trener pravi da sta talentirana. Svoje nogometne poznanstva nočem in ne bom koristil, da ju potiskal naprej. Morata se dokazati samo s svojim znanjem in delom«, je kategoričen Serdo. O sebi in svoji karieri pa pravi:

»V nogomet sem se zaljubil, ko mi je bilo 10 let. V Rijeki sem začel in končal svojo kariero. Nogometu sem podaril 20 let. Igral sem skoraj na vseh mestih, bil sem »joker«, ki je moral zamenjati vsakega igralca. Imel sem veliko poškodb,

ker sem rajši poškodoval sebe kakor drugega«, se spominja Serdo.

Čeprav je moral še igrati, je imel tudi ponudbe iz nekaterih italijanskih klubov kot so Juventus, Torino in Inter. Vedel je, da ne more dati maksimuma, zato ni podpisal za nikogar, kajti ni se želel osramotiti, ker je vedno bil iskren in pošten, kakor v nogometu, tako tudi v vsem kar je počel.

Ob asih kot so bili Pižon ali Šurjak je bil v tem času jugoslovanski talent tudi Makin, katerega so nepravilno zapostavili. Čeprav ga včasih pokličejo iz Reke, se težko odloči za pot, razen tega pravi, da ne mara vrnitve. Skupaj z Slobodanom Janjušem je delal tudi v novigradskem nogometnem klubu toda odločil se je, da bo začasno prekinil. »V krvi mi je, da vse kar delam, delam kolikor morem najboljšo. Tukaj so ljudje naklonjeni turizmu in kmetijstvu. Malo je tistih, ki se za-

nimajo za nogomet. To je škoda, ker v Novigradu je veliko dobrih igralcev, katerim je treba ustvariti pogoje za delo in jim omogočiti, da se razvijejo v dobre športnike. Teren je slab, treba je vlagati vanj, v upravo kluba pa je treba pripeljati prave ljudi. Uspeh takrat ne bo izostal. Razen tega naše področje je zelo privlačno za zimske priprave in bi bilo dobro omogočiti pogoje za normalne treninge. Če se stvari obrnejo, se bom mogoče vrnil v klub, ker iskreno želim svoje znanje prenesti na mlade nogometaše«.

Vsakega obiska, tako kot svojih nekdanih prijateljev pa tudi sedanjih nogometašev, se Serdo posebno veseli. V svoji taverni želi pogostiti tudi ekipe, ki bodo prišle v ta kraj na zimske priprave. Veliko športnikov in umetnikov pa je že bilo v gosteh prijetnih gostiteljev.

Sergio Makin s soprogo Romanito in sinovima Danijelom in Denisom

NAŠ JANEZ OLIMPIJEC

Amerika je Amerika

Štirinajstletni Janez Močenič, član »žepne« ekipe iz Slovenije, ki se je v ameriški zvezni državi Minnesoti udeležil Olimpijskih iger duševno prizadetih otrok, vesel razkazuje bronasto medaljo. S tovariši si jo je priboril v košarki. Sicer pa so bili otroci iz Slovenije sila uspešni, saj so se, kot smo že poročali, vrnili domov s kupom odličij.

»Rada bi se v imenu vseh prizadetih otrok zahvalila vsem, ki so kakorkoli pomagali, da so se naši otroci lahko udeležili teh Olimpijskih iger«, pravi Nada Močenič, Janezova mama, ki je bila v spremstvu naše ekipe. »Po vseh peripetijah, ki so se pri nas dogajale prav v času našega odhoda v Ameriko, strahu, ki smo ga zaradi vojne v domovini preživljali daleč od doma, je nekoliko zbledel uspeh naših otrok, vendar sem kljub temu srečna, da se je vse končalo, kot se je«, pripoveduje.

»Amerika je drugi svet, do jameš jo lahko le, če živiš z njo. Za nas je bila najbolj pretresljiva skrb, ki jo organizatorji

v Ameriki odmerjajo prizadetim otrokom. Gospa Kennedy, ki je bila predsednica odbora in vseh štirinajst tisoč ljudi, ki so bili vpeti v organizacijo Olimpijskih iger, so poskrbeli, da so se tako otroci kot njihovi spremljevalci lepo počutili.

Navzlic razdaljam, posameznim tekmovališčem so bila tudi po petdeset milj narazen, je vse potekalo po izredno natančno pripravljenem programu.

Spremljevalci smo vse dni živeli pri ameriških družinah. Mi, Slovenci, smo bili gostje Slovencev in njihovih potomcev, ki žive v Minnesoti ali ob Mississippiju. Tea Beton iz Kamne gorice, Mirjam Korber iz Ljubljane in jaz smo bile gostje Veronike Boucher, katere starši izvirajo iz Ribnice, poročena pa je s Kanadčanom in je predsednica slovenskega društva. Gospa Veronika je izredno ponosna tudi na to, da je pred nedavnim gostila tudi gospoda Drnovška.

»Jaz sem si kupil indijanski prstan, Indijancev pa je malo«, pravi Janez. »V Ameriki je vse veliko, od hiš do avtomobilov,

tudi otrok, ki pa vsak govori drugače...«. Kako tudi ne, saj je bilo na Olimpijskih igrah duševno prizadetih otrok z vsega sveta preko 5.500 otrok. Prav

za to so odličja, ki so si jih priborili naši otroci tem svetlejša, če vemo, da so ekipe iz nekaterih držav šteje preko 150 udeležencev.

ŠPORTNI DEBAKL

Olimpija v peklu

Kadar kdo preprosto ne more sprejeti dejstva, da je na posameznih področjih bivše Jugoslavije vojna, mora k zdravniku. Priporočil bi najprej okulista (pomagal mu bo, da bo videl TV sliko in bral različne časnike) takoj zatem pa psihologa (preprost inteligenčni test) in na koncu še psihiatra (sami lahko uganete zakaj). Verjeli ali ne: razen predstavnikov Slovenije in Hrvaške, so za tak postopek »zreli« vsi člani Predsedstva in Konference Nogometne zveze Jugoslavije. Če bi bili še realnejši, bi vso pozornost lahko namenili le psihiatru in prepričan sem, da bi po pregledih nastala zanimiva in zaskrbljujoča knjiga.

Gospodje (v resnici nikdar niso bili tovariši) so preprosto odločili, da morajo prvoligaši začeti s prvenstvom v nedeljo, drugoligaši pa teden kasneje. Da bi bila neumnost še večja so oznanili, da sta tekmi Partizan – Olimpija in Osijek – Radnički tekmi »visokega rizika«. Moraš biti izven serijske bister, da najdeš primeren odgovor, zakaj je rizičen nastop Olimpije v Beogradu: Najbrž nekdo pričakuje, da bomo ljubitelji Olimpije še z dodatnimi vlaki odšli na stadion JLA! Ali pa da bodo nogometaši ljubljanskega prvoligaša kar sami obračunali z beograjskimi navijači? Ali pa morda gospodje pričakujejo, da se bodo sami igralci »spopadli« med seboj?

Res je, da edini »riziko« nosijo tisti, ki se bodo odločili, da Olimpija odpotuje v Beograd. Torej se lahko vprašamo, kako se počuti športnik, ko že vnaprej napovedujejo, da tekmovalni pogoji ne bodo normalni? Kakšen uspeh lahko pričakujemo od športnika? Navsezadnje, tudi nogometaši Olimpije najbrž ne potujejo na gostovanja, da bi jim domači kar tako nasuli kopico golov. Logično bi bilo, tekmo vsaj za nekaj časa preložiti, ali še bolj spoštovati predloge, da se letošnje prvenstvo odigra v dveh skupinah.

Še večji absurd (lahko preberete tudi drugače) je oznaka tekme v Osijeku. Še vozila Rdečega križa tam nimajo miru, gospodje iz tekmovalne komisije, Predsedstva in Konference pa pošiljajo v ta kraj športnike iz Nisa. Lahko si predstavljamo, v kakšnem položaju so, koliko bodo lahko imeli težav in tako kot Ljubljancani, pod kakšno »obremenitvijo« se bodo lotili same igre. V Osijeku je položaj še bolj, precej bolj zapleten. Kdo bo tisti, ki bo zagotovil, da fantom na igrišču mimo ušes ne bodo letela svinčena zrnca? Gospodje, najlažje je sedeti v Beogradu ob polnih mizah in odločati. Morda bi sami odšli v Osijek in tam pripravili sestanek in odločali o športnem tekmovanju. Vsaj 75 odstotkov bi vas lahko našlo najrazličnejše vzroke, zakaj ne morete v ta kraj, ki doživlja vojno. Preveč vas je strah za vaše riti, nekateri pa smo bolj zaskrbljeni za vaše »glave«! Pustimo riti, glave, glave so problem!

Ali ste jih uporabljali, ko ste se odločali za zamenjavo predsednika NZJ dr. Marka Ilesiča? Kaj vam je storil? Vam je morda v času upravljanja predsedniške vloge nihal preveč čistega vina? Čakali ste na prvo priložnost. Ta se vam ni ponudila ob vojni v Sloveniji. To ste si preprosto izmislili in izsilili. Mar ni Ilesičev problem, komu piše pisma? Ne zgolj slučajno lahko v »pravem jeziku« napiše pismo tudi prvima gospoda FIFA in UEFA. Kdo od vas to še zmore?

Vsaj nekatere boste težko prepričali. Prevečkrat smo bili preblizu, da bi vam verjeli!

Gospod Ilesič ni priplaval po »župi« ali »čorbici«. Je, z eno besedo, gospod, ki ve, kaj hoče in koliko zmore. Sprejeli so ga tudi v mednarodnih krogih. Pa vi? V Beogradu in okolici se še znajdete. Ves čas zatrujete, da se borite za šport in športnike. To preprosto ni res. Borite se zase, za svoj položaj. Prav malo vas brigajo športniki. Prav zaradi njih kar dobro živite. Vaše odločitve so nesmiselne in prav kmalu boste to morali spoznati.

Rudi Zavrl, predsednik Nogometne zveze Slovenije ima popolnoma prav, ko zagovarja stališče, da se Slovenija ne bo odrekla preostalega mandata Ilesiča. Ima tudi prav, ko razmišlja, da zdaj nočemo imeti boljšega kandidata kot je Ilesič. Naj bo kaos popoln! Naj nas v pravi luči sprevidijo v Evropi in Svetu. Naj tudi športni Svet spozna, da je pri nas bila ali še je vojna in da vi, ki ste doma prav blizu, še tega ne morete dojeti! Razumeti boste morali, če delate proti nogometu, ljudem, tistim poštenim, ki želijo svobodno odločati o svojem delu, življenju, sosedu, prijatelju in nenazadnje tudi o tem, s kom želijo ali pa ne tekmovali!

Na žalost pa gospodje iz nogometa niso osamljeni. Podobni položaji je pri kolesarjih, plavalcih in še kom.

Zanimiv je položaj Olimpije. Pri ljubljanskem prvoligašu se zavedajo, da imajo realno, vsaj zaenkrat, le dve možnosti: 1. igrati v »jugoslovanski« ligi in 2. igrati v eni od dveh prvoligaških skupin (klubi iz Hrvaške in BiH). Seveda obstaja še tretja; igranje v slovenski 1. ligi, to pa bi, vsaj ta trenutek, povzročilo hiter osip igralskega kadra in, v krajšem obdobju, sivo povprečje. Ne verjamemo, da bi sedanji »zvezni« ligaš tistim, ki bi ostali in morebitnim novim igralcem, lahko ponudil take pogoje, kot jih imajo »ustaljeni« bivši člani Medrepubliške lige (vsi trije naši so se tega tekmoovanja odpovedali) ali »stari« slovenski ligaši.

Zanesljivo zdaj ni pravega »športnega« vzdušja. Šport je realno in razumljivo pomaknjen na stranski tir. Tega ne morejo razumeti le tisti, ki nikdar niso bili športniki ali koristili športu!

PESNIŠKA KRAMLJANJA

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

Haiku
poletjeMošejo neba
razsvetlujejo zvezde.
Brezbrežje želja.Cveti lokvanjev –
izgubljena krila vil
na vodi spijo.Čudež kresnice,
te mučenice strasti
prižiga temo!

RAZSTAVE

Skulpture
in slike

V Mariboru, v novem salonu Rotovž, so prejšnji teden odprli zanimivo razstavo dveh ljubljanskih likovnikov: Jože Barši se predstavlja s svojimi skulpturami, Bojan Bense pa s slikami.

Kljub vojnemu času in poletnim mesecem kultura pelje svoja pota. Čeprav se lahko zgodi, da so interesno-politično napumpana, kot je razstava dveh argentinskih rojakin, ki razstavljata v starem Rotovžu in ne moremo reči nič drugega kot amaterizem, poslan po Sloveniji v duhu Svetovnega slovenskega kongresa, ob eksponatih Bojana Bense in Jožeta Baršija naletimo na drugačne vsebine in oblike. Res, da njuna otvoritev ni privabila niti pol toliko ljudi, kot se jih je zbralo na omenjeni politični manifestaciji, kjer se pač ljudje radi pokažejo in poslikajo, in niti desetina tistih, ki prihajajo trepljati lokalne matorje, kar pa ne pomeni, da gre za likovni dogodek, ki ga je treba prezreti. Nasprotno.

Dva relativno mlada avtorja, ki prvič razstavljata v Mariboru, sta dejansko še neznana, kar kaže na tako splošno kot regionalno slovensko kulturno politiko, ki čišla samo tisto, kar se ji sveti – ali pred očmi ali v žepu, ostalo pa ji ni pomembno, pa čeprav gre za nova iskanja in pojmovanja znotraj umetnosti, ki so v svetu in Evropi, na kar se radi sklicujejo, »in«. Čudno, da se ne naučijo iz tiste, da naroda ne more nič tako ubiti kot njegova lastna zaplankanost. Če pa so še »vrhovniki« v tem rogu...

O statiki skulptur Jože Baršija piše Mitja Visočnik v katalogu: »Skulptura preprosto spaja lastne funkcijske elemente v senzibilen individuum, katerega rezultat je samoumevno reflektiranje sestavnih elementov zaključnega statusa skulpturnega objekta, ki izhaja iz sebe samega, je utemeljen v sebi samem in se le nase veže.« In o strategiji slike Bojana Bense: »Pri formiranju slike, ki se v kontekstu definiranja lastne, notranje, imanentne tenzije, ne veže na zunanjo ne mimetično posneto ali transponirano, niti na čutno ali emotivno povzeto realnost, historično priorteto narativnih komponent nadomesti neposrednost doživetja ali primarnost dejanske vizualne artikulacije.«

Razstava bo odprta do konca avgusta.

MINI MARKET IN VINOTEKA

GAJ

ZAGATA 1a, CELJE
(za Slovenijalesom)ODPRTO VSAK DAN OD 8.30 DO 23.00
OB NEDELJAH IN PRAZNIKI OD 8.00 DO 23.00

UGODNA PONUDBA:

PAMPERS PLENICE

SVETOVNA ZNAMENITOST

Hrastoveljske freske

Ko se s Krasa začnemo spuščati proti morju, se nam na Črnem kalu odpre čudovit razgled: pod nami je razgrnjena vsa slovenska Istra, na desni pa občudujemo Trst. Tukaj, kjer se je Kras z Bregom strmo prevesil v dolino Rižane, leži dokaj odmaknjena od burnega življenja slovenska istrska vasica Hrastovlje, katero 176 m nad vasjo, ki ima okoli 120 prebivalcev, krasi ena največjih evropskih in svetovnih znamenitosti te kulture, za obzidjem skrita hrastoveljska cerkev.

Obzidje, ki je iz lomljenega apnenca in poteka okrog cerkve v nepravilnem pravokotniku, je visoko okrog 8 metrov. V diagonali sta na vogalih okrogla obrambna stolpa, ki sta varovala vhod z vaše strani in s severovzhoda. Strelne line, ki so dobro vidne, še dodatno

potrjujejo, da je bila cerkev v stoletjih svojega obstoja težko osvojljiva utrdba in varno zavetišče prebivalcev pred turškimi vpadi v 15. stoletju.

Sredi tega obzidja pa stoji cerkev, ki je več stoletij starejša od njega. Iznad obzidja se poganja le zvonik, ki je nastal sočasno s cerkvijo. Cerkev je pokrita s kamnitimi ploščami, skrli, to prastaro kritino mediteranskih dežel. Ko vstopimo v cerkev, smo, najblajše rečeno, šokirani nad bogastvo fresk, ki jo krasijo – segajo namreč po vsej notranjosti, od stropov, preko obokov in stebrov do tal, ki so kamniti. Že sama stavba, ki je eden najpomembnejših romanskih spomenikov je, v primerjavi z drugimi, izredna. Na začetku je imela eno samo okno nad vhodom, ki je krožne oblike, nato pa so

tekem stoletij napravili še dve odprtini, od katerih je ena danes ostala. Na drugem mestu pa so pri zapolnitvi ostale le še uničene freske, ki pa so, za razliko od cerkve, katere nastanek sega nekam v 13. stoletje, nastale v dobi gotike, v 15. stoletju in so opravljale versko vzpodbudno in poučno funkcijo za nešolane ljudi. Nato so jih v spremenjenih razmerah večkrat prebelili, prvič že v 18. stoletju.

Kot sama stavba, ki je nekaj nenavadnega, so takšne tudi stenske slikarije v njej, ki jih je leta 1949 odkril domačin, kipar Jože Pohlen, njihov avtor pa je Janez iz Kastva, ki je v svojih poslikavah združil skoraj vsa podeželska prizadevanja v istrskem, kraškem in alpsko-furlanskem prostoru v 15. stoletju.

Poleg prizorov iz biblije, cerkvenega in posvetnega življenja, ki se razprostirajo pred našim pogledom, je glavna znamenitost upodobitev mrtvaškega plesa, sicer motiva, ki ga še srečamo ponekod v istrskih cerkvah, vendar nikjer tako močno in kvalitetno kakor v Hrastovljah. Motiv, ki je naslikan na naši desni, ko vstopimo v zgradbo, oziroma na spodnjem delu južne stranske ladje, je v teh krajih edinstven na svetu. Njegovo sporočilo, da smo vsi, ko zlezemo iz zibelke, od berača, viteza, bankirja, kardinala, kralja in kraljice do papeža, enaki pred smrtjo, pa eno najmočnejših v tistem času.

Zato naslednjič, ko se boste vozili proti Poreču ali Pulju, nikakor ne izpustite te znamenitosti, nekaj kilometrov proč od glavne ceste.

KULTURA, KI SPAJA
Idriart

V vseh človeških norijah, ki jih trpimo že kar preveč časa, je organizacija festivala IDRIART, ki ima v sebi popolnoma drugačne smernice, toliko večja naloga. Škoda, da je tudi letošnji festival na Bledu moral okrniti svoj program in so namesto celotedenskega dogodka ostali le štirje dnevi. Udeleženci iz drugih držav so namreč zaradi tveganega stanja, ki vlada pri nas v glavnem odpovedali svojo prisotnost.

Miha Pogačnik, violinski virtuoz in glavni pobudnik ter organizator festivala, ki je skoraj dobesedno prekrizal ves svet, ki že nekaj časa živi v Ameriki, je v letošnji IDRIART moral vložiti še več svojih ustvarjalnih sil, kot jih sicer. Smisel njegovega udeleževanja je ravno v tem, da preko kulture in z njo poizkuša v ljudeh ustvarjati prostor za pozitivne spremembe, tako v njih samih, kot v družbi, ki jo tvorijo. Takšne so tudi teme festivala IDRIART, ki je naslonjen na antropozofsko gledanje na svet, v katero se vključuje vse od medčloveških odnosov do prijaznejšega sožitja z naravo, kamor spada v naravo vtopljen ureditelj okolja, biološko zdravi načini pridelave hrane... To neposredno vpliva na človeško razumevanje vsega, kar ga obkroža.

Dasiravno je ena vodilnih tem o letošnjem stoletju kot o stoletju zvočnih in slikovnih medijev, ki nas v mnogočem ustvarjajo, vendar pa se preko njih zgubi ogromno pravih informacij, moramo povedati, da Miha Pogačnik ne snema plošč, čeprav je eden vodilnih svetovnih violinistov. Kot mi je povedal pred dvema letoma v Budimpešti, kjer je koncertiral z madžarskimi simfoniki, mu plošče preveč izkrivijo glasbo in ji naredijo toliko slabih stvari, da ljudje preko njih v svojih sobah izgubljajo direkten stik z umetnostjo. Glasbo se v pravem pomenu besede da doživeti edino na koncertu, kjer so poslušalci neposredno povezani z njo preko umetnika, ki jo ustvarja.

Mogoče se vam takšni pogledi zdijo malce preveč stran iz vaših foteljev in prav za to gre – IDRIART poizkuša, da spredite, da morate najprej napraviti spremembo v sebi, da bi lahko živeli boljše, bolj pozitivno.

JELKO KACIN
– VELIKI
ZMAGOVALEC

V Založbi za alternativno teorijo iz Maribora smo pripravili in založili knjigo JELKO KACIN – VELIKI ZMAGOVALEC. V njej slovenskemu bralstvu prvi ponujamo celovito predstavitev slovenskega ministra za informiranje. Ta je v času okupatorske agresije na samostojno in suvereno Republiko Slovenijo odigral nadvse pomembno vlogo.

Knjiga, ki bo pri naši založbi predvidoma izšla 10. avgusta 1991, prinaša vrsto prispevkov o JELKU KACINU v času zmagovite vojne. Knjigo lahko naročite v prednaročilu po ceni 240,00 dinarjev. Ta cena velja le do 5. avgusta, zatem pa bo dražja za 40 odstotkov. Knjigo JELKO KACIN – VELIKI ZMAGOVALEC lahko naročite po telefonih: (062) 414-285 in 414-131, ali po telefaksu: (062) 20-471 oziroma pismeno na naslov: ZAT, d.o.o., Ptujška 117, 62000 Maribor.

NAROČILNICA

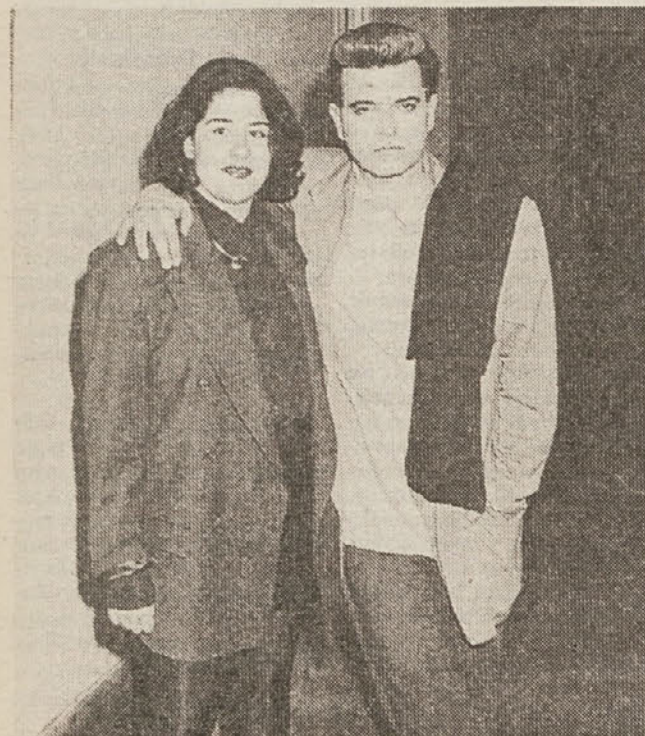
Nepreklicno naročam... izvod-ov knjige JELKO KACIN – VELIKI ZMAGOVALEC

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

LJUBEZEN NA RAZDALJO

Vladarjeva hčerka se zabava

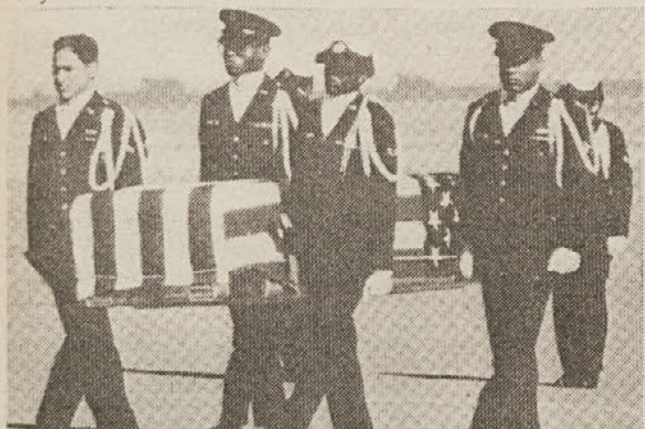

Ivana Roman, hčerka prvega ministra Romunije, se rada zabava. Še posebej se rada druži s Cristianom Malgiogliem, 40-letnim italijanskim kantavtorjem, ki ga preprosto obožuje. Dobivata se povsod, še najpogosteje pa v Bukarešti, kjer znani italijanski pevec pogosto prireja koncerte prav posebej zanjo.

OTOPLITEV ODNOSOV MED ZDA IN VIETNAMOM

Vietnamski eksperiment

Sedaj, prvič po vietnamski vojni, se odnosi med Združenimi državami Amerike in Vietnamom le nekoliko urejajo. Za začetek bodo Vietnamci dovolili, da nekaj ameriških študentov nabira znanje na njihovi univerzi v Hanoju, če pa bo poizkus uspel, bodo eksperiment prenesli še na druge univerze. Ker Združene države Amerike nimajo diplomatskih odnosov z Vietnamom, potrebuje program tudi dovoljenje za trgovanje s tujci, ker pa s tem ne bo težav, bodo prihodnje leto poleg Hanoja v mednarodni univerzitetni center najverjetneje vključili še Ho Chi Minh City.

Vračanje zadnjih veteranov iz vietnamske vojne leta 1989.

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

MUZIKA JE BIZNIS

Tokrat se bom poskušal distancirati od posledic, ki jih je imela vojna za glasbena dogajanja pri nas in bom skušal najti kakšno bolj obetavno temo. V londonskem tedniku NME je namreč izšel ekskluzivni intervju z enim izmed najbolj kritičnih raperjev, Ice-T-jem.

Ice-T je bil rojen v New Jerseyu pod imenom Tracey Yarrow in se kmalu po očetovi smrti preselil k teti v Los Angeles, kjer je spoznaval obraz ulice. Kot osemnajstletnik se je prijavil v vojsko in v štirih letih službovanja v Panami, Koreji in na Havajih vrnil nazaj v L. A. Kmalu se je začel ukvarjati z rap glasbo in tudi preko nje poskušal zlezi iz kriminalnih poslov, v katere se je bil vrnil takoj po demobilizaciji.

»V mojih zgodnjih barabinskih dneh sem bil pripravljen odesetiti pet, morda tudi deset let v zaporu za uboj, toda nisem hotel tistega, čemur se je v žargonu reklo »cel dan«. Prav zato sem počasi nehal hoditi v akcije, kjer je bilo jasno, da jo bo kdo skupil in v katere je moja banda vse bolj bredla. Veliko mojih prijateljev je zdaj v zaporu, nekaj z dosmrtno ječo. Dva sta bila obsojena na smrt in čakata na izvršitev sode, zaradi umora. Včasih se zgodi, da ubiješ koga, to je pač tako ...«

»V Ameriki je pištola prva igračka otroku, zato je pravo orožje velik izziv. Pravzaprav nikdar nisem hotel koga ustreliti, ker ne bi rad preživel ostanka življenja v ječi.«

Pištola ti daje določeno moč, nekako tako kot, ti mi lahko narediš marsikaj, takole na ulici, toda če imam orožje, mi ne moreš nič. Tako pridemo do situacije, ko petnajstletniku s pištolo nihče ne more reči ničesar. To je cesta. Če bo policaj šel nad mulca in se bo mali odločil, da je policaj mrtev, potem bo policaj umrl.«

»Vsake toliko se najde kakšna brihtna buča in mi očita, da živim na Beverly Hillsu in imam hišo z vrtom in ne vem kaj še vse. Preklet butelj, mar misliš, da sem to nakradel ali kaj? Zlomil sem si hrbet, da sem si lahko privoščil vse to. In imel sem srečo, da nisem prišel do tega s kriminalom, res srečo, da sem to naredil s ploščami. Sen vsakega kriminalca je imeti lepo hišo. Če si kdaj živel v dreku, potem si želiš ven.«

»Lahko bi bil kakšen siromašen pridigar na kakšni klopci v predmestju, toda če hočeš komu pomagati moraš imeti denar. To je dejstvo, le tako lahko vplivam na te mulce in jim rečem: »Hej, pazite kaj delate! Ne dopustite si tega, da bi končali v zaporu!«

»Črni ljudje se bojijo belcev, ker ... le zakaj bi jim zaupali? Toda črni ljudje, ljubijo ljudi, Indijanci prav tako, zato pa so v takšni situaciji. Poglej, isto je bilo z Rock'n'Rollom. Najprej lepe besede in obljube, nato so pokradli vse, kar se da in naslednja stvar, ki so se je črnci zavedli, je bila da je bil Elvis kralj Rock'n'Rolla, črnci pa niso več igrali te glasbe, ampak so ji rekli Rhythm & Blues.«

»Pri tem razizmu in terminologiji gre za to, da je črnopolč človek tisti, ki sedi v zadnjem delu avtobusa, na sedežu kjer piše »Samo za črne«, ('nigga' - op. p.) pa je tisti, ki gre in sede kamor ga je volja. Moj cilj je biti črnih, črnih v prvem razredu. Tako dolgo, dokler se vozim v zadnjem delu avtobusa, sem črnopolč fant, ko stopim naprej sem preklet črnih. Moj cilj je biti črnih, ki ga beli rasisti sovražijo.«

»Seveda se zavedam da z govorjenjem o predsednikovi ženi predstavljam določeno grožnjo sistemu (... Bush and his crippled bitch) toda saj pravijo da je to dežela demokracije, kjer lahko govoriš kar hočeš. Dokler govorim ves ta drek, jim predstavljam grožnjo. Jaz sem številka dve na FBI-evi listi. Prvi so Public Enemy. Ne vem kdo bi lahko bil tretji. NWA prav gotovo ne, oni ne govorijo kaj resnega, njihovi teksti so nekaj takega kot 'policija nas lovi, jezni smo na Ice-Cubea, mi pa fukamo punce'. Ti fantje ne povzročajo nobenih težav sistemu.«

NOVICE

Ob dvajseti obletnici smrti Jima Morrisona (oh, kaj je že toliko tega?) so na njegovem grobu v Parizu izbruhnili neredi med njegovimi oboževalci in policaji. Pokopališče, kjer je pesnik pokopan, so čez noč zaprli, prav tako pa so aretirali 16 najbolj vnetih navijačev. Zidovi pokopališča so naslednje jutro ugledali popisani, nekaj avtomobilov prav tako, med neredi pa je nek avtomobil razbil vhodna vrata pokopališča, da bi osvobodil pristop h grobu idola. Kot bi rekel star slovenski pregovor: Kako si si postlal, tako boš tudi spal. Jim Morrison je imel zelo burno življenje. Očitno ne bo imel mira niti na onem svetu.

Se enega mrtvaka ne pustijo pri miru. Gre za nesmrtnega Elvise, seveda. Sredi avgusta bodo namreč predstavili najnovejši film o njemu. Med ljudmi, ki so dali svoje izjave o Kingu, so tudi B. B. King, Tom Jones in Sammy Davis Jr., ki se je med tem že tudi pridružil Elvisu v večnih loviščih. Devetdeset minutni film bo vseboval še nekatere še neobjavljene Elvisove posnetke in bo po napovedih govoril o kralju Rock'n'Rolla skozi oči najboljših prijateljev. Spet bo solza na potoke.

Happy Mondays so izdali »uradni bootleg«. Na plošči se nahaja 14 posnetkov in so bili posneti direktno z mešalne mize na njihovem koncertu na Elland Road stadionu. Fantje so zares velikodušni, saj gre celoten izkupiček tega albuma za bolne živali in revne otročičke.

Happy Mondays, Shaun Ryder: ko sem jedel mikrofona, so me snemali

Koliko pa bodo živalice in otroci imeli od tega, vam lahko pove podatek, da je naklada omejena na 1000 izvodov in so na prodaj po 45 DEM.

Najbolj iskren bend na svetu (copyright B. M. K.) GunšRoses se bo najverjetneje moral zagovarjati pred sodiščem zaradi izzivanja neredov.

Na njihovem nedavnem koncertu v Missouriji je namreč Axl Rose začel pretepati nekega fotografa, ki ga je hotel slikati, čemur je sledil splošen pretep, v katerem je bilo ranjenih 60 ljudi. V samem pretepu je sodelovalo okrog 2000 ljubiteljev Gunsov, tako, da ta številka niti ni tako velika. Le kašna veselica je to, se bodo vprašali slovenski pretepači, ki te stvari dobro obvladajo. Kadar se stepemo pri nas, ga ni tistega, ki bi jo odnesel brez najmanjše praske.

Carlota Santano so prijeli na letališču v Houstonu zaradi posedovanja marihuane. Pri njem so našli pet gramov trave, vendar so ga zaradi majhne količine droge spustili iz zapore takoj, ko je plačal kazen 500 dolarjev.

REKLI SO

Ian Dury: »Nisem posebno dober v genialnosti. Sedim tam, s pirom v roki in potem se stvari kar dogajajo.«

LESTVE

ZDA (Billboard) - singli

1. PAULA ABDUL - Rush Rush
2. EMF - Unbelievable
3. COLOR ME BADD - I Wanna Sex You Up
4. LUTHER VANDROSS - Power Of Love/Love Power
5. JESUS JONES - Right Here Right Now

ZDA (Billboard) - albumi

1. VAN HALEN - For Unlawful Carnal Knowledge
2. SKID ROW - Slave To The Grind
3. PAULA ABDUL - Spellbound
4. GARTH BROOKS - No Fences
5. C & MUSIC FACTORY - Gonna Make You Sweat

Klubska plesna glasba (NME)

1. PIXIES - Planet Of Sound
2. CARTER USM - Sheriff Fatman
3. REM - Shiny Happy People
4. CURVE - Frozen EP
5. NORTHSIDE - Take 5

Velika Britanija (NME) - singli

1. JASON DONOVAN - Any Dream Will Do
2. BRYAN ADAMS - (Everything I Do) I Do It For You

3. ERASURE - Chorus

4. COLA BOY - 7 Ways To Love

5. GUNŠROSES - You Could Be Mine

Velika Britanija (NME) - albumi

1. CHER - Love Hurts
2. REM - Out Of Time
3. THE EURHYTHMICS - Greatest Hits
4. ALICE COOPER - Hey Stoopid
5. THE JAM - Greatest Hits

Velika Britanija (NME) - neodvisni singli

1. PALE SAINTS - Flesh Balloon
2. ERASURE - Chorus
3. PRIMAL SCREAM - Higher Than The Sun
4. MOOSE - Cool Breeze
5. SLOWDIVE - Holding Our Breath

Velika Britanija (NME) - neodvisni albumi

1. BABES IN TOYLAND - To Mother
2. NORTHSIDE - Chicken Rhythms
3. ELECTRONIC - Electronic
4. BRIDEWELL TAXIS - Invisible To You
5. GUMBALL - Special Kiss

ZA VEDNO Z NAMI

Pred 20. leti

1. MIDDLE OF THE ROAD - Chirpy Chirpy Cheep Cheep
2. T REX - Get It On
3. THE SWEET - Co-Co
4. LOBO - Me And You And A Dog Named Boo
5. GREYHOUND - Black And White

TV

»IN«

● Jack Killian on acid

»OUT«

● Odgovorni na TVS, ki na TVS II raje ne oddajajo ničesar, kot pa da bi prenašali vsaj informativne oddaje HTV med vojno na Hrvaškem.

TREND

S fotoaparatom v rokah zalezovali mlade pare v grmovju.

Ice-T: kaj me gledaš tako mrko ...

KALKULATOR Novi davki

Pripravlja se nam še eden od takojmenovanih interventnih zakonov, ki milo rečeno obremenjujejo bruto OD zaposlenih delavcev, po domače povedano pa bomo imeli 3% manj denarja v naših listnicah. Res je, da je bilo pričakovati takšen ukrep in je po svoje tudi upravičeno.

Govor je o prispevku zaposlenih za odpravljanje posledic agresije na Slovenijo oziroma vojne škode. Toda z malce previdnosti moramo pogledati v ozadje tega ukrepa. Če bi vlada resno računala na povrnitev vojne škode s strani jugoslovanske vlade, jugoslovanske armade ali kogarkoli drugega, potemtakem ne bi tako hitro prišlo do razmišljanj o sprejemu takšne intervencije (do trenutka, ko to pišemo, zakon še ni sprejet). Verjetno pa tudi ministri prav dobro vedo, da je utopično zahtevati škodo od jugoslovanskih institucij, ki že tako ali tako nimajo sredstev, o kakšni škodi niti slišati nočejo, Slovenija pa ni mednarodno-pravni subjekt.

Dobra stran tega zakona je, da je časovno opredeljen (plačevali naj bi do konca tega leta). V kolikor se čas še ne bi preciziral, bi lahko prihajalo do nam znane situacije, ko smo se do nedavnega dajali pomoč samozvanim nerazvitim republikam. Primeri se lahko, da ob koncu leta zbrani denar ne bo zadoščal, kar se da opaziti že veliko prej. Vlada v tem slučaju lahko zviša prispevno stopnjo ali podaljša rok plačevanja. Tega so se očitno zavedali, zato so za vsak slučaj še nabili davek na tekoča goriva, alkohol in tobak (pa naj še kdo reče, da pijanci ne koristijo družbi). Kaj pa v primeru, da bi se nam posrečilo (pa naj si bo slučajno, legalno ali kako drugače...) vendarle izterjati vojno škodo, pa četudi ne v celoti? Ali bi se naši ministri spomnili vsaj del teh sredstev povrniti davkoplačevalcem? Po logični presoji bi najverjetneje zatrjevali, da denarja vseeno ni dovolj (na kar smo že navajeni), sredstva pa bi se znašla na enem od vladinih računov in bi bila porabljena za vse kaj drugega, kot pa za zvišanje standarda prebivalstva.

Ljudje v stiskah radi pomagajo in ne vprašajo, kolika je cena, mapak če se na njihov račun kdo drug okoristi, potem postanejo nezaupljivi. Nočemo vnaprej obsojati vladne politike, toda zdaj nam bodo morali naliti precej čistega vina in to ne tistega obdavčenega.

SRBI PO JUGOSLAVIJI

Na svoji zemlji

Kratka novička, objavljena prejšnji teden v Delu, ni doživela pomembnejšega komentarja, čeprav mogoče zadeva bistvo dogodkov v Jugoslaviji.

Srbska parlamentarna delegacija se je v Beogradu sestala z italijanskimi neofašisti in debatirala o notranjih mejah v Jugoslaviji. Seveda so soglasno ugotovili, da so te le administrativni pojem. Srbska oblast ima apetite na že znanih področjih, prav tako pa so italijanski neofašisti že pred časom javno cedili slino po Istri in Dalmaciji.

Obramba politične oligarhije, ki je na oblasti v Srbiji, je zadnji stadij ohranitve te vrste političnega sistema v Jugoslaviji. Energijo nezadovoljstva usmerja v nacionalsocializem in osvajanje tujih ozemelj.

Kaj imata skupnega komunizem in fašizem?

Z odstranitvijo Ceausesca in njegove tajne policije v Romuniji je za nekaj časa razpadel celoten družbeni sistem te dr-

žave. Šokantna je bila ugotovitev, da v sistemu ni obstajala nobena institucija, ki bi bila po odstranitvi tajne policije sploh sposobna družbeno delovati.

Druga zaničnost pa je bilo prisilno izseljevanje Madžarov in drugih narodnosti tik pred kolapsom oblasti. Nacionalsocializem pa v Romuniji brez pravih motivov in sovražnikov ni podaljšal življenja izrojenemu komunističnemu sistemu. Srbska oblast ima vsekakor večji nacionalsocialistični arzenal kot bivša romunska. Od svoje četniške opozicije se razlikuje le po politični profinjnosti, ki je posledica profesionalnosti in izkušenj. S primeri, kako ravnati, je bogata zgodovina: 1. Volja naroda: Musolinijeva fašistična »škvaldra« je bila dobro motorizirana, njeni »izleti« pa logistično načrtovani. Po vsej Italiji so bili prepričani, da je fašistično gibanje množično in ljudsko.

Mitingaši v Jugoslaviji s podobno metodo podredijo Vojvodino.

2. Zaščita svojega naroda na tujem ozemlju: S privolitvijo mednarodnih sil zaščitijo Nemci pred II. svetovno vojno svoje rojake na Češkem. Z zasedbo Sudetov zavzamejo Češke meje in pot naprej je lahka.

Podobna usoda čaka Hrvatstvo ter Bosno in Hercegovino. 3. Zgodovinska ozemlja: Židovski sionisti dosežejo ustanovitve Izraela na ozemlju, kjer že več stoletij prebivajo samo Arabci. Židovski prikriti fašizem je toleriran, ker so bili sami žrtve drugega fašizma.

Srbsko zgodovinsko ozemlje je Kosovo, pravoslavne korenine pa so tudi v Makedoniji.

4. Življenjski prostor: Na podlagi te ideje je Nemški nacionalsocializem pričel z osvajanjem Evrope v II. svetovni vojni. Vojski in izseljevanju prebivalstva je sledila kolonizacija. Na Kosovu razdeljujejo zaplenjena posestva v zakup srbskemu prebivalstvu.

5. Genetska istorodnost: V svojem vzponu Nemški nacionalsocializem uvede pojem arijske rase kot skupne značil-

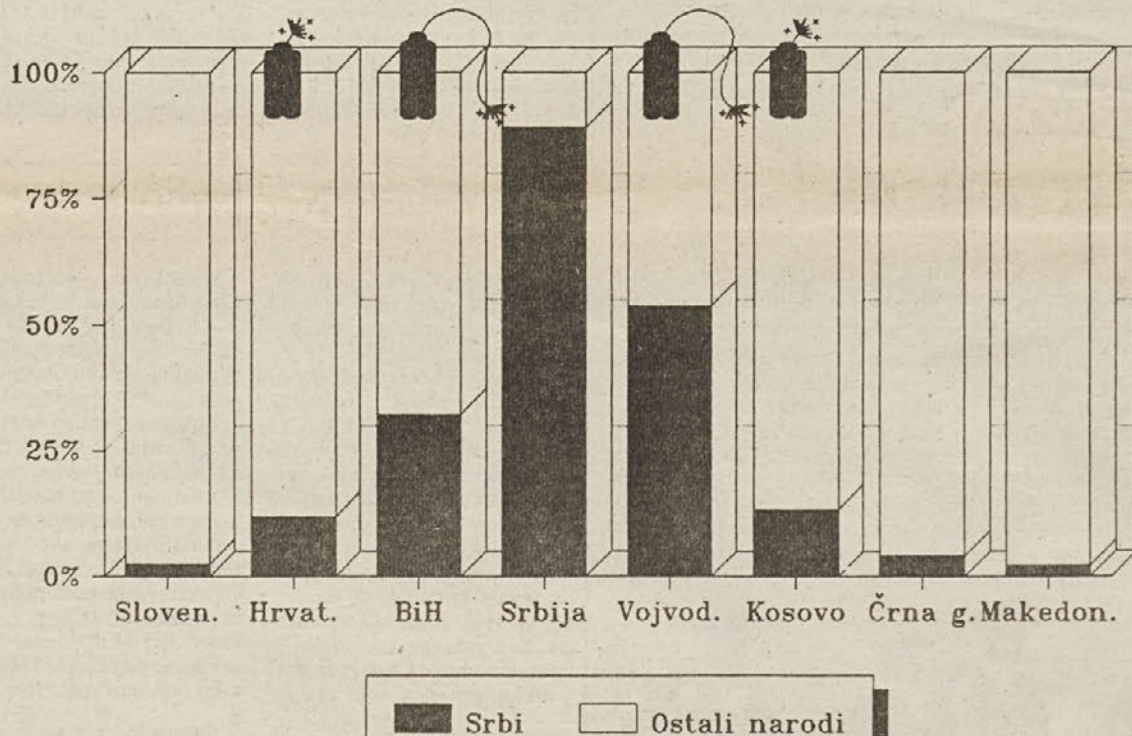
nosti germanskih narodov. S tem hočejo pridobiti Angleže in Skandinavce. Črnogorci se množično opredeljujejo za srbsko nacionalnost.

Osvajanje Srboslavije

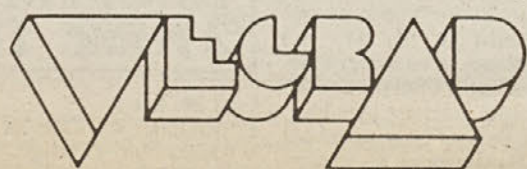
Velikopoteznost doktrine srbskih oblasti dopolnjujejo celo nenačrtovane poteze, ki se sprevržejo v fiasko. Marojevičev miting pred karavanškim predorom, ki je imel namen izzvati posredovanje, izgleda ni bil koordiniran. Vojska je prišla nekaj dni kasneje z drugim alibijem, ni pa bilo tudi udeležencev, ki se sicer identificirajo z narodom, ne pa tudi z oblastjo v svoji republiki.

Sicer pa ima strategija: »Gde žive Srbi tamo je Srbija!« svoje limite. Od tam, kjer jih je manj kot 10%, so dvignili roke. Kjer jih je več, pa po principu najprej najtežje, potem pa ostalo. Kako so razporejeni po Jugoslaviji pa si oglejte v grafu. Podatki so izpred popisa v letu 1991, ki mu mnogi oporekajo verodostojnost.

DELEŽ SRBOV V JUGOSLOVANSKIH REPUBLIKAH IN POKRAJINAH

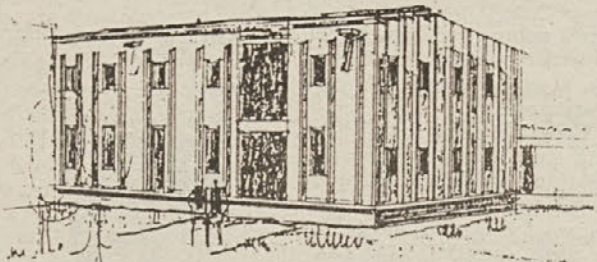

pred zadnjim popisom prebivalstva

Prešernova 9 a, Velenje

**PRODAJA
ZELO UGODNO
POSLOVNE PROSTORE
V I.O.C. TRZIN**

Prostori so zgrajeni do III. gradbene faze. V objektu 3 in 4 so na voljo poslovni prostori, velikosti od 58 m² do 141 m² in več.

INFORMACIJE:

GIP »VEGRAD« Velenje, Prešernova 9 a, telefon: (063) 855-933 in (063) 856-712, int. 36.

APARTMAJE V DOBRNI

V Dobrni pri Celju gradimo apartmaje, velikosti od 18,20 m² do 39,20 m². Apartmaje je mogoče po dogovoru z upravo Zdravilišča oddajati v prostih terminih.

INFORMACIJE:

GIP »VEGRAD« Velenje, telefon: 063/856-712, int. 29 ali 063/855-917 ali 063/853-743, **IRA** Ljubljana, telefon 061/212-917.

ZDRAVILIŠČE JE OBOGATILO PONUDBO

Dobrna raste

Prejšnji teden so v Zdravilišču Dobrna slavili. V uporabo so namreč predali dva na novo preurejena objekta, ki bosta zdraviliške zmogljivosti povečala za 165 ležišč. Prenovitev vile Higiea in Hiše na trati je Zdravilišče Dobrna stalo pet in pol milijona nemških mark, vendar pa se bo, po besedah glavnega direktorja Staneta Bizjaka, toda naložba obrestovala. V vili Higiea bodo gostje imeli na voljo klubsko sobo z velikim kaminom, bar, vinsko klet, za svečane priložnosti pa tudi poročno dvorano. Zdraviliški delavci bodo v prihodnje poskušali pridobiti čimveč domačih gostov – poslovna strategija, katere bi se lahko lotili tudi turistični delavci drugod po Sloveniji.

PETROL
z vami na poti

VODNIK PO KITAJSKIH JEDEH, KI JIH NE DOBIŠ NA VSAKEM KORAKU

Pusti kačo, primi podgano

Po kitajskem pregovoru ljudje jedo vse, kar ima štiri noge, razen pahištva. Restavracije na Kitajskem, še zlasti na jugu, to tudi dokazujejo. Melinda Liu, novinarka Newsweeka, po katerem tekst tudi povzemamo, je poizkušala nekaj kitajskih najbolj eksotičnih kulinaričnih posebnosti, za katere zagotavljajo, da jih ne boste dobili nikjer drugod. Jedi je razvrstila po okusnosti od nič do štiri, da bi tistim, ki slučajno zaidejo na Kitajsko, nekako pomagala pri izbiri hrane, ki na naših krožnikih nikakor ni vsakdanja.

Medved

Vam je všeč vladarski stil pojedine? Kitajska najbolj znana jed je dušena medvedova taca, ki je vsekakor precej enostavna. Poznavalci zahtevajo levo šapo, ki naj bi bila mehkejša in bolj sočna, ker medvedje levo šapo ližejo pogostejše kot desno. Oguljena in prevrta je mesna blazina razrezana na tanke oblate, ki so ponujene skupaj z majhnimi divjimi pticami. Okus je nepoželjiv in daje občutek, da je to meso težko prebavljivo. Vendar je ta mandžurska specialiteta tako popularna, da imajo v nekaterih restavracijah divje medvede kar v kletkah do zadnje minute pred gostijo.

Kača

Ena kitajskih najbolj zanimivih jedi je kača juha posuta s šopom krizanteminih cvetnih listov. Za pikantnejši okus kačje meso popečejo skupaj z mačjim (izgleda kot podaljšani rakun) in z malo rdečega čilija: to se imenuje »zmaj se bojuje s tigrom«. Kadar Kitajci govorijo, da je kača vroča, govorijo o ljudski medicini, ne pa o temperaturi. Praznoverje tudi govori, da se je bolje pridružiti kači v hladnem vremenu. Tako kot je Konfucij nekoč rekel: »Dober človek ne je ničesar izven sezone.«

Škorpjon

Močno zapečen škorpjon je zvezda jedilnika Konfucijeve družinske graščine, ki je bila preoblikovana v hotel. Specialiteto prinesejo hrustljivo in zlato na belem krožniku z njihovimi drobnimi in mehкими raztegnjenimi blazinicami. Ocvrti škorpjoni so resnično

brez okusa, vendar je njihova hrustljivost senzacionalna. Je se samo malo, kajti za škorpijone pravijo, da imajo rakopreventivno snov, ki je v večjih količinah lahko škodljiva. Nekoliko manj občudovanja vredne so pojedine z zemeljskimi živalmi, kot je ocvrt škrlatov črvič, ki ponavadi ostane v želodcu.

Pangolin

Izogibajte se dušenemu pangolinu, ki je eno veliko razočaranje. Ne samo zaradi njegovega zatohlega okusa ampak tudi zaradi tega, ker je ta žival zaščiten. Nekatere restavracije prodajajo pangolina, ki ima videz živali s koničastimi luskami, vendar je takšen samo na mizi. Kitajec se boji svojih oblastnikov, ki so to žival označili za zaščiten. Čeprav redkokdaj odrine izbrano jed, pri tej naredi z veseljem. Ko ste v takšni restavraciji, je najbolje, da pokličete organizacijo za zaščito živali, pa boste najbolj siti.

Pes

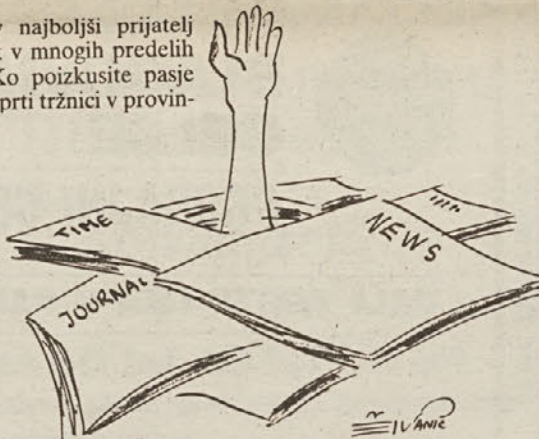
Človekov najboljši prijatelj zaide v vok v mnogih predelih Kitajske. Ko poizkusite pasje meso na odprti tržnici v provin-

ci Yunan, ste bili resnično razočarani. Dober pes naj bi bil kot mehka teletina, vendar dobite to meso pogosto hladno, mastno in brez okusa. To seveda povzroči dvom o smislu konzumiranja domačega prijatelja do te mere, da je kar težko že požirati. Če ne uživate v pogledu na nemarno kuhanje, se lotite zadnjega dela pečenega psa kar s kuhinjskim nožem.

Podgana

Zhang Guoxunova restavracija, očarljiva in k trendom usmerjena, je v predmestju Guangzhouja. Zhangova specialiteta je prostotelečka poljska žival, bolj poznana kot podgana. Zhang trdi, da so njegovi primerki zdravi in ulovljeni s pomočjo kmetov več kot 40 milj izven mesta, čeprav izgledajo kot vsaka stara podgana iz komunalnega jarka. Podgane streže tako kot Vietnamci, ima pa tudi svoj recept – dobro ocvrte z limono in na »nemški način« popoprane podgane. Ljubitelji pravijo, da ima podganja specialiteta okus med psom in žabo.

Žal restavracije s tako popularno hrano nimajo vseh živali vedno na zalogi, ker morajo svoje rezerve stalno dopolnjevati in tako je treba čakati na nove primerke. Podgane so pač podgane.

		NOVA DOBA	VNOVČEVANJE IZDELKOV	PRILIZNENEK	OTOČJE PRIMADA-GASKARJU	MIKAVNOSTI		
		JOK						
		RITEM STIHOV						
		UPOŠTEVANJE						
		VRATA						
		SKELET	Ž. IME	Ž. IME AVSTRILJSKA POROČ. AGENCIJA		SIMON JENKO JAZONOVA LADJA		
KRAJNA KRASU					SEVERNO ATLANTSKI PAKT			
MOŠTVO					PRESTOL			
MUSLIM SVETO PISMO					ŠIVANKE SLAVNI POSTOJNSKI RAZBOJNIK			
ŽUŽELKA				UBEZNIK		RIM BOG PLODNOSTI LETOPIS		
CETINJE			IZKUPIČEK GLIGOROV			MESTO OB IRTISU	ODEJA	GLAS-BENIK SOSS
ENOJKE					ELEKTRODA			
PRITOK KOLUBARE					NAMETEN KUP SNEGA ZALOŽBA OBZORJA			
NEKDANJI POLJSKI PREDSEDIK								
GOSPODARSKI USTROJ							KRIŽANKA: FRANCI PAVŠAR	

Nagradna križanka TEK0

- 1. nagrada: darilni bon v višini 2.000,00 din
 - 2. nagrada: darilni bon v višini 1.000,00 din
 - 3. nagrada: darilni bon v višini 500,00 din
- Informacije o nagradah dobite v veleblagovnici T, na kreditno-deviznem oddelku (prilicje).

Nagrajenci križanke iz prejšnje številke

- 1. nagrada: knjiga Zadnji knezi Celjski v deželah sv. Krone – Lija Modrijan, Šmartno ob Paki 30, 63327 Šmartno ob Paki
- 2. nagrada: majica NOVA DOBA – Konda Majda, Iršičeva 6, 63000 Celje
- 3. nagrada: četrtletna naročnina NOVE DOBE – Fišer Fani, Zajesovnik 7, 61222 Trojane

Pri zrebanju bomo upoštevali pravilne rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka 12. avgusta, do 9. ure dopoldan.

Pravilna rešitev križanke iz prejšnje številke

Vodoravno: KOKON, OPOLO, CELJE, KAMP, IRKA, OMAR, NA, RO, VERONA, PIK, IRADA, ICA, NIKARAGUA, OKAJAMA, TANA, ARAK, ENA, TOVOR, HČ, APENINI, NESPORAZUM, AKBAR, OSA.

NOVA DOBA

NAROČILNICA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

Na kitajskem mesnem trgu: Človekov najboljši prijatelj, odrt in obešen za prodajo.

V ERI V VELENJU TUDI ŠOLSKÉ POTREBŠČINE

- ERA Standard na Šaleški 2
 - ERA Nama na Kidričevi 11
 - ERA Zlatica na Šaleški 18
 - ERA Prehrana na Stanetovi 24
- in ERA Šalek v Šaleku

V ERI boste kupovali po
ugodnih cenah.

Vabljeni!

ERA

Vse za šolo

NOVO NOVO NOVO

v Veleblagovnici **T**

V PRITLIČJU

NOV ODDELEK

ŠOLSKIH POTREBŠČIN
IN ŠOLSKIH TORBIC

**NAGRADNO ŽREBANJE ZA ŠOLARJE
OD 2.8. DO 5.9.1991**

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

PEUGEOT 309 GL, letnik 1987, z dosti dodatne opreme, kot nov, prodam ali menjam tudi za kombi C 25 D. Tel.: (063) 34-306.

Z 101 GTL 55, letnik 1985, garažiran, registriran do 6/92, prodam. Tel.: (063) 736-346, po 20. uri.

APN-6, prodam, letnik '84; dodatno opremljen. Tel.: (063) 745-239.

HONDA HB 1,4, letnik 1991 in UNO diesel, letnik '84, motor po generalni, prodam. Tel.: (061) 708-213.

LADO NIVO, staro tri leta, 44.000 km, prodam. Tel.: (064) 75-271.

FORD FIESTA 1,1 S, ugodno prodam. Tel.: (063) 32-515.

TAM-FURGON 80 T, 50F 3,2, letnik 1989, prevoženih 4.000 KM in Zastavo Furgon 50.8 ADF/3 Hlebara, letnik 1989, prevoženih 26.000 KM, prodam. Tel.: (0531) 34-688 ali (066) 51-702.

ASCONA 1,6, letnik 1979, cena 4.500 DEM, prodam. Tel.: (0608) 75-565.

PRODAM ALI MENJAM za Yugo, Opel Kadet 1,6 i, nov, cena 23.000 DEM. Tel.: (041) 413-667.

RENAULT 5 FIVE, letnik 1988, cena po dogovoru, prodam. Tel.: (063) 850-746.

RENAULT 5, disel, letnik 1986, prevoženih 15.000 KM, 1600 ccm 55 KS, prodam, cena 13.000 DEM. Tel.: (041) 578-677.

ZASTAVA 101, prodam, letnik 1979, cena po dogovoru. Olovec Srečko, Dolšce 1 a, Koštanjeva na Krki.

LADA 1300, letnik 1987, cena 5.500 DEM, prodam. Tel.: (064) 217-452.

KADET 1,3 S, prodam, letnik 1986, cena 16.800 DEM. Tel.: (063) 36-525.

ZASTAVA 101, letnik 1983, registrirana do 6/92, cena po dogovoru, prodam. (061) 733-067.

OPEL KADET 1,7 D, novi prevoženih 3.500 KM, cena 26.000 DEM, prodam. Tel.: (042) 677-143.

YUGO 55, nov, prodam, cena 180.000,00 din. Mercedes 200 D, tip 123, letnik 1979, cena 10.000 DEM. Tel.: (063) 777-102.

OPEL ASCONA 1,3, letnik 1982, cena 9.700 DEM, prodam. Tel.: (063) 31-902.

GOLF, letnik 1980, bencin, prodam, cena 4.400 DEM. Ogled: Kuder, Zadobrova 35 b, Škofja vas.

KADET 1,6 D, prodam, letnik 1984, prevoženih 80.000 KM, cena 12.000 DEM. Tel.: (063) 831-878.

R 5 GTL (francoski), letnik 1986, registriran do aprila 1992, dobro ohranjen, prodam. Dane Gubenšek, Teška gorca 2, Šentjur pri Celju, ogled možen po 15. uri.

**PRODAJALNA LEONARDO
VAM PREDSTAVLJA
NOVOSTI
V SVOJI PONUDBI.**

- BOGATE KOLEKCIJE SVETOVNO ZNANIH PROIZVAJALCEV ŠOLSKIH POTREBŠČIN PO ZELO UGODNIH CENAH
- EKSKLUZIVNA PONUDBA VOŠČILNIC
- ZVEZKI A4 FORMAT - 60 LISTOV, ŽE OD 36 DIN DALJE
- VSI IZDELKI V SVOJI ZASNOVI PREDSTAVLJAJO OPTIMIZEM IN MLADOST.

PREPRIČAJTE SE O NAŠI PONUDBI.

**LEONARDO d. o. o.
ZIDANŠKOVA 28
63000 CELJE
tel: 063/28-718
fax: 063/33-563**

**BLAGOVNI CENTER
CELJE** p. o.

PRODAJNI CENTER GALA

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

**VSE KAR VAŠ OTROK
POTREBUJE ZA ŠOLO, VAM
PONUJAMO V GALA CENTRU.
VELIKA IZBIRA:**

- VSEH VRST ZVEZKOV
 - BARVIC JOLLY
 - PERESNICE (polne)
 - TORBICE IN NAHRBTNIKE
- in ostali šolski pribor.

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

SUZUKI SAMURAI JX 8/90, kovinska streha, katalizator, 12.000 KM, temnosive barve, prodam. Tel.: (0602) 58-291

LADO Letnik 1987, registriran do 5/92, laže poškodovana, vozna, poceni prodam. Tel.: (063) 821-579

R 14, letnik 1979, redno servisirano, registriran do 20. 10. 1991 z dodatno opremo, prodam za 3.400 DEM. Tel.: (063) 852-132

R 4 GTLJ, prodam, december 1986, za 4.000 DEM. Tel.: (063) 21-611 int. 39 ali 21-372 zvečer

OSTALO

NAJAMEM cenejšo hišo ali stanovanje. Tel.: (063) 25-331 ali 27-606.

V OKOLICI Šentjurja prodam hišo s 30 ari zemljišča in telefonom. Tel.: (063) 711-338.

PRODAM KNJIGE za drugi letnik ekonomske umeritve, vse razen maturitetnih. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 854-957 (Petra).

PRODAM čoln šport Beograd, z motorjem Tomos 4-C za 1000 DEM, prodam tudi dve beli kozi odlične pasme. Primožič Marjan, Mali vrh 51, Šmartno ob Paki.

DEL HIŠE z vrtom prodam ali menjam za dober avto v Šentjurju pri Celju. Telefon: (063) 856-603.

DVA TOMOS 18, prodam, lepo ohranjena, stara 5 let. Tel.: (063) 25-331 od 7.30 do 15. ure, vsak dan.

DOBRI družini podarim mladega sivega mucka, ki razume na ime Cofek. Tel.: (063) 28-010.

CAMCORDER SONY TR-45, nov, v garanciji, ugodno prodam. Tel.: (064) 241-265.

KUHINJO Marles, dobro ohranjeno, v dolžini 4,5 m; PVC talno oblogo Juteks, izvozne kakovosti – 21 m², 5 gum Tigar 145 SR 13. Tel.: (063) 701-804 Cigler.

GORSKO KOLO, skoraj novo, ugodno prodam. Tel.: (063) 24-015.

PRIKOLICO ADRIA 305, s predprostorom prodam. Tel.: (063) 854-726.

OTROŠKO rabljeno posteljičico z jogijem (120 x 60), bele barve, prodam za 1000,00 din in otroški nahrbtnik brez okovja, temno modre barve, nov, cena 300,00 din. Vodušek Lidija, Oblakova 28, Celje.

PARCELO v izmeri 455 m², komunalno urejeno, v Novi vasi – Celje (cesta na Dobravo), prodam. Telefon: (063) 38-123 ali 27-277.

PARCELO za vikend, 6 km iz Celja, dovoz, voda, elektrika, sončna ter rodovitna lega, prodam. Ferencak Boris, Vrbno 7a, Šentjur pri Celju.

LEPO HIŠO prodam, možna gostinska obrt z nekaj preureditve, za 200.000 DEM. Vzamem v račun stanovanje v Ljubljani ali v okolici ali kjerkoli v Sloveniji. Tel.: (061) 751-241 ob večeru, dam tudi v najem.

LJUBITELJEM domačih živali oddam mlade muce. Tel.: (063) 21-481, zvečer.

SALON POHIŠTVA

Ulica XIV. divizije 14, 63000 CELJE, tel. (063) 24-413 fax (063) 26-820

– AKCIJSKA PRODAJA KUHINJ, DNEVNIH SOB IN USNJNIH SEDEŽNIH GARNITUR

– VELIKI GOTOVINSKI POPUSTI IN UGODNI KREDITNI POGOJI (6- in 7-mesečni krediti)

SOBNI TERMOSTAT z uro za vkapljanje oljnega gorilnika REVI, nov, prodam. Tel.: (063) 24-015.

JEDILNI KOT za kuhinjo, star leto dni, zelo dobro ohranjen, kot nov, prodam po zelo ugodni ceni (4000,00 din). Tel.: (063) 33-516.

ZA HIŠO ali vikend, lahko v gradnji, menjam boljši avto z doplačilom, kupim tudi tovorni avto prikolico. Telefon: (063) 850-678.

ELEKTRIČNO KITARO Fender Stratocaster Squire s kovčkom in kitarski ojačevalec Galien Krveger, prodam. Tel.: (063) 854-806.

UGODNO prodam nov, še nerabljen šivalni stroj Ruža B. Tel.: (063) 39-393.

PRODAM sedežno posteljno zložljivo garnituro z dvema foteljema. Cena: 6.000,00 din. Tel.: (063) 27-283 popoldne med 17. in 18. uro

KAVČ in dva fotelja, rabljeno, poceni prodam. Tel.: (063) 36-535 med 16. in 19. uro

VESPO PEUGEOT 50 ccm, novo, prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 25-181 od 18. do 21. ure

KUPIM vse učbenike za 8. razred osnovne šole. Prodajam pa učbenike za 7. razred osnovne šole. Pokličite popoldan po 15. uri. Tel.: (063) 35-206

UGODNO prodam šivalni stroj Danica, termoakumulacijsko peč 3 KW. Košec, Vrnučeva 9, Celje

VRATNO KRILO širine 85, novo hrastov furnir 50% ceneje, peč etažno EMO central 15 brezhibno samo 1.000,00 din, ploščice – sivi marmor 30x50x1-12 m² 200,00 din/m², fotokopirni stroj Lumoprint samo 10.000,00 din in rabljeno banjo – 500,00 din, prodam. Tel.: (063) 701-545

SPALNICO orehov furnir (5 delna omara) ugodno prodam, ogled možen vsak dan. Goropevšek Anka, Vransko 130 b, Vransko

PRODAM 7 tednov starega nemškega ovčarja, naprodaj je tudi hladilnik Gorenje. Krajnc, Kocbekova 1, Celje

LABRADORKE, samičke, z rodovnikom, cepljene, svetlo, črno in čokoladno, prodam. Tel.: (061) 559-154

AVTOMATIK A3 KLSG s smerokazi, letnik 1987, dobro ohranjen, malo vožen, prodam, cena po dogovoru. Laška vas 13, Štore.

PRITLIKAVE PINČE (srnice) brez rodovnika, prodam. Oče in mati z rodovnikom. Cena 5000,00 din. Tel.: (063) 34-758.

VIDEOREKORDER grundig VS 600 VPS LCT, ATTS, ekranček na pilotu, zelo malo rabljen, z dokumenti, prodam za 550 DEM. Strmečki Janko, Goriška 2, Celje.

LASTNICA VEČJE HIŠE v Velenju, odda samski, zaposleni ženski sobo s souporabo kuhinje in sanitarij. Zaželeno tri mesečno predplačilo. Tel.: (063) 853-432 od 20. do 22. ure.

PO UGODNI ceni prodam ustrojene zajčke kože rjavo-bele barve (25 komadov). Tel.: (063) 39-849 zvečer

RAZTEGLJIV kavč in dva fotelja poceni prodam. Tel.: (063) 24-824

koroški
radio
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON 22

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

HOROSKOP

od 11. do 17. 8.

Oven 21. 3. – 20. 4.

Imate zdravstvene težave, ki jih boste premagali samo z veliko vztrajnostjo in disciplino. Tudi v poklicnem delu ne bo šlo vse gladko, a to vas naj ne moti. Ob koncu tedna vas čaka ugodno presenečenje. Srečne številke 1, 3, 9, 43.

Bik 21. 4. – 20. 5.

Slabo vreme vam bo preprečilo pomembno odločitev. Kar boste v prihodnjih dneh delali, ne delajte brez temeljitega premisleka. Večji izdatek vas utegne spraviti v denarno stisko. Čas bi bil za zdravnika. Srečne številke 2, 8, 11, 33.

Dvojčka 21. 5. – 21. 6.

Ne nakopljate si na glavo obljub, ki jih ne boste mogli izpolniti. Lotite se obveznosti v družinskem krogu. Načrtovano potovanje ne bo minilo brez zapletov. V soboto se ognite srečanju z neko osebo. Srečne številke 4, 6, 12, 40.

Rak 22. 6. – 22. 7.

Ne bodite v svojih prizadevanjih, da bi koga spreobrili, preveč nepopustljivi, poželj boste sovraštvo. Pazite na prehrano in ogibajte se sladkarij. Ob koncu tedna boste doživeli prijetno spremembo. Srečne številke 2, 3, 19, 35.

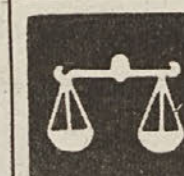
Lev 23. 7. – 23. 8.

Ne prepričujte drugih, da imate v vsem prav, ampak se včasih raje ugriznite v jezik. Ne precenjujte svojega zdravstvenega počutja, ampak se raje posvetujte z zdravnikom. Previdni bodite pri rekreaciji. Srečne številke 11, 14, 17, 30.

Devica 24. 8. – 23. 9.

Prihodnji dnevi ne bodo taki, kot si želite, saj se boste morali v vsem podrediti željam svojega partnerja. Premislite, če se splača. Bodite zelo varčni, ker prihajajo časi, ko bodo potrebni večji izdatki. Srečne številke 21, 37, 39, 42.

Tehtnica 24. 9. – 23. 10.

Nekdo bi se vam rad približal, a ne ve, kako. Pomagajte mu, boste videli, da se splača. Ob koncu tedna ne zamudite in igrajte na srečo. Razjasnili si boste staro uganko in se zabavali v veseli družbi. Srečne številke 15, 18, 29, 31.

Škorpion 24. 10. – 22. 11.

Ni res, da ne bi smeli sprejeti nasveta človeka, ki ga sicer nimate v čislju. Tokrat vam utegne koristiti. Bodite malce preračunljivi in ne vrzite vseh kart na mizo. V službi boste imeli nekaj težav. Srečne številke 5, 9, 11, 13.

Strelec 23. 11. – 21. 12.

V prihodnjih dneh boste morali požreti marsikako grenko, a vas to naj ne omaja. Odločite se in uresničite zamisel o svojem položaju, ne spreminjajte pa delovnega okolja, ker boste potegnili kratko. Srečne številke 8, 10, 17, 23.

Kozorog 22. 12. – 20. 1.

Trenutno vas moti, da ne morete prepričati partnerja o svojem prav, toda njegovi pomisleki niso kar tako. Ne bi škodovalo, če bi skupaj spremenila okolje in se za krajši čas odlepila od svoje vsakdanjosti. Srečne številke 11, 14, 22, 37.

Vodnar 21. 1. – 19. 2.

V nevarnosti je vaš ugled, če ne boste odstopili od odločitev, s tem pa ne boste škodovali samo sebi. Imeli boste opraviti s trmo nekoga, ki o njem sploh ne mislite, da vam ni naklonjen. Pozor v prometu. Srečne številke 3, 4, 33, 41.

Ribi 20. 2. – 20. 3.

Ne bodite preveč velikodušni in ne razmetavajte z denarjem. Naredite predvsem nekaj zase in si ne očitajte sebičnosti. Ob koncu tedna sprejmite ponudbo in mirne duše odpotujte. Delo bo počakalo. Srečne številke 13, 16, 27, 35.

V ZAPORU V LEPOGLAVI JE BILA PROMOCIJA NOVEGA SPOTA ZA LEVI'S

Iz zapora v leviskah

Prvega avgusta je podjetje Varteks-Levi's proizvodi d. o. o. pripravilo promocijo najnovejšega reklamnega spota za Levi's, ki bo svojo satelitsko promocijo na MTV ugledal čez dobrih deset dni, točneje, devetnajstega avgusta. V skladu z vsebino najnovejšega reklamnega izdelka za omenjeno firmo se je ta medijski dogodek odigral v največjem hrvaškem zaporu, Lepoglavi.

Prav gotovo ni med nami nikogar, ki ne bi poznal televizijskih reklam za Levi's kavbojke. Zadnji, ki smo ga imeli priložnost videvati na malih zaslonih, je glasbeno opremljen

s pesmijo »Should I Stay Or Should I Go« skupine The Clash. Tokrat so oblikovalci reklame segli še dlje v zgodovino Rock'n'Rolla in privlekli na plano razvpite T-Rex in njihov hit »20 th Century Boy« iz leta 1972. Marc Bolan in njegovi T-Rex so na začetku sedemdesetih predstavljali vrhunsko in kulturno pop atrakcijo, zato se ne gre čuditi, da v dobi revivala šestdesetih in zgodnjih sedemdesetih Levi's-ovi načrtovalci pričakujejo ugoden odziv občinstva.

Zgodba reklamnega spota je zasnovana na zaporniški tematiki. Mlad, postaven fant – kaj

pa drugega – se potem, ko ga spoznajo za nedolžnega, znajde pred zaporom v samih spodnjicah, saj mu je podlasičasti paznik ukradel vse, razen fotoaparata. Takrat se v ogromnem kabrioletu pripelje zapeljiva lepota in mu vrže Levi's 501. Oblačenju sledi vroč poljub in kratka foto-seansa, nakar fant poda pazniku aparat poln posnetkov čudovitega dekleta, kar tako, za spomin, sam pa se z njo odpelje proč.

Ta enostaven, toda učinkovit spot, zadnji iz serije dvanajstih tematskih reklamnih spotov, bo nedvomno zadel žebljico na glavico, saj je narejen po meri

mladega najstniškega upornika, kot nalašč za čas vračanja REBEL-ideologije in načina življenja.

Hrvaški zastopniki Levi's-a so se promocije naloge lotili nadvse originalno, priredili so jo namreč kar v zaporu Lepoglava. Po zamisli originalnega spota, ki je bil posnet maja letos v Mexicu in ga je režiral Crist Hatfield, kot glavna junaka pa sta nastopila Brad Pitt in Vivien Cunha, je agencija Strand pripravila precej verodostojen remake, s katerim so uspeli navdušiti prisotne na promociji. Mlada igralca Ivana Bačić in Stjepan Božić sta

v ambientu lepoglavskega zapora prepričljivo odigrala svoji vlogi. Očitno v Varteks-Levi's-u vedo, kako je treba tržiti. Poslovnost tako ostaja na prvem mestu. To pa je po besedah direktorja Anđelka Herjavca edini način razvoja in ohranjanja stabilnosti. Direktor Levi's Trade-a, g. Rajko Vučković pa je v svojem govoru na promociji dejal, da je v današnjih razmerah potrebna tudi določena mera prilagodljivosti našemu, sicer zelo nestabilnemu tržišču.

Očitno je poslovnost nalezljiva. To trditev nemara doka-

zuje tudi eden izmed stranskih projektov te široke reklamne akcije. Poslovneži v Levi's-u se namreč dogovarjajo z založniško hišo Jugoton, ki naj bi kmalu izdala album s posnetki največjih uspešnic Marca Bolana in T-Rex. Če bodo pogajanja z lastniki avtorskih pravic uspela, se lahko ljubitelji te skupine nadejajo zanimivemu izidu. Prav gotovo pa bo ta plošča razveselila mlajše poslušalce, povsem verjetno tudi tiste, ki se ob nastanku njihovih pesmi še rodili niso. Še en dokaz, da dobre stvari nikoli ne zastarijo. Tega se v Levi's-u še predobro zavedajo.

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

